

Městskému soudu v Praze

Slezská 9
120 00 Praha 2

ke sp. zn. 14 A 78/2022

V Praze dne 30.12. 2022

- Žalobci:**
- 1) **Mgr. Eva** [redacted] bytem Kovařovicova [redacted], 140 00 Praha 4, - Krč,
  - 2) **Ing. Petr** [redacted], bytem Kovařovicova [redacted], 140 00 Praha 4
  - 3) **Ing. Arnold** [redacted], bytem Kovařovicova [redacted], 140 00 Praha 4
  - 4) **Pankrácká společnost, z.s.**, IČO 266 66 154, Hudečkova 1097/12, 140 00 Praha 4 — Podolí,
právně zastoupeni Mgr. Pavlem Černoousem, advokátem, ev. č. ČAK 12427,
se sídlem Lublaňská 398/18, 120 00, Praha 2 — Vinohrady
- Žalovaný:** **Ministerstvo dopravy**, IČ: 660 03 008, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1
- Za účasti:** **Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost**, IČ: 000 05 886, se sídlem Sokolovská 42/217, Vysočany, 190 00 Praha 9, zapsaná v obchodním rejstříku u Městského soudu v Praze, oddíl B, vložka 847, právně zastoupena JUDr. Emilem Flegelem, advokátem Advokátní kanceláře Emil Flegel s.r.o., K chaloupkám 2, Praha 10

vyjádření osoby zúčastněné k žalobě

Přílohy: v textu a dle seznamu na poslední straně

I.

- (1) Na základě žaloby ze dne 11. 4. 2022 se žalobci domáhají soudního přezkumu rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2022, č. j. MD-32102/2021-130/61 (dále jen „**Napadené rozhodnutí**“), kterým bylo částečně vyhověno, ve zbytku však zamítnuto, odvolání žalobců proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru pozemních komunikací a drah, oddělení speciálního stavebního úřadu ze dne 30. 6. 2021, č. j. MHMP 794288/2021 (dále jen „**Stavební úřad**“ a „**Stavební povolení**“), jímž bylo na základě žádosti osoby zúčastněné vydáno stavební povolení pro veřejně prospěšnou stavbu „Výstavba trasy I.D metra v Praze, provozní úsek Pankrác - Nové Dvory.“
- (2) Podáním ze dne 28. 4. 2022 osoba zúčastněná oznámila soudu, že ve smyslu ust. § 34 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále také jen „**soudní řád správní**“) bude v nadepsaném řízení uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení.
- (3) Osoba zúčastněná se vyjadřuje k žalobě, ve znění jejího rozšíření ze dne 24. 4. 2022, jak následuje.

II.

- (4) Žalobci žalovanému vytýkají nesprávně provedený přezkum Stavebního povolení, respektive nadřízeným orgánům nesprávně provedený přezkum závazných stanovisek dotčených orgánů, dále řadu údajných procesních pochybení a Napadené rozhodnutí považují v mnoha ohledech za nepřezkoumatelné.
- (5) V rámci celkem šestnácti žalobních bodů žalobci mj. napadají šest revizních závazných stanovisek, a to z hledisek souladu posuzovaného stavebního záměru s územním rozhodnutím, ochrany ovzduší (2x), ochrany přírody a krajiny, báňské problematiky a hygienických limitů. Žalobní námitky směřují i do ryze odborných aspektů stavebního záměru, jako je způsob zakreslení stavebních objektů v jednotlivých stupních projektové dokumentace, časový okamžik provádění specifických analýz a výpočtů vlivů ražby na statiku okolních budov či předpokladů pro výpočty šíření hluku. Z formulace příslušných námitek vyplývá, že žalobci považují navržené, provedení či vyhodnocení těchto technických prvků projektanty stavebního záměru, jakož i jejich ověření ze strany dotčených a jim nadřízených orgánů, za nesprávné, nebo dokonce rozporné s právními předpisy. Své názory však žalobci zpravidla nijak blíže nerozvádějí a neposkytují odborné argumenty, proč tomu tak má být. I přes chybějící expertizu žalobců v těchto věcných otázkách mohli žalobci na podporu svých tvrzení předložit stanoviska či posudky zpracované odborníky na danou problematiku. Ani to však žalobci nečiní. Žalobní námitky tak zůstávají na úrovni nejasných a ničím nedoložených tvrzení, které by bylo teoreticky možné vznášet vůči jakémukoliv aspektu stavebního záměru, jelikož o všem lze v obecné rovině snadno prohlásit, že „není provedeno správně“ nebo „je v rozporu s právními předpisy“. K tomu lze dodat, že konstantní judikatura správních soudů setrvale zdůrazňuje, že rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je ve

správním soudnictví vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Proto obsah a kvalita žaloby v podstatě předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Soudní přezkum rozhodnutí správních orgánů nepředstavuje nástroj ke všeobecné kontrole zákonnosti postupu a rozhodování správních orgánů. Nevymezí-li proto žalobce srozumitelně a jednoznačně konkrétní skutkové či právní důvody tvrzené nezákonnosti nebo procesní vady správního aktu, ale toliko obecně poukazuje na rozpor postupu správních orgánů se zákonem, jde takový postup k jeho tíži. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu správní soud přistupuje při jeho posuzování. Povinností soudu není za žalobce domýšlet další argumenty či vybírat z reality skutečnosti, které žalobu podporují. (srov. např. rozsudek NSS ze dne 23. 4. 2020, č. j. 7 Afs 440/2018 – 63, rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, č. 2162/2011 Sb. NSS nebo rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS).

- (6) Obdobná je i situace ohledně námitek nepřezkoumatelnosti odůvodnění Napadeného rozhodnutí a revizních závazných stanovisek. Na mnoha místech žaloby žalobci tvrdí, že se žalovaný nebo orgán nadřízený dotčenému orgánu s jejich odvolací námitkou nevypořádal, nereagoval na ni, a proto má Napadené rozhodnutí, ať již přímo či zprostředkovaně (příjmutím odůvodnění revizního závazného stanoviska), trpět nepřezkoumatelností. Avšak podrobné vyličení, na jaké konkrétní části námitek nemělo být reagováno, žaloba zpravidla neobsahuje. Je zřejmé, že žalobci mají tendenci zaměňovat nevyhovění námitce za její nevyřízení. Nebyla-li totiž námitka vypořádána ku spokojenosti žalobců, je vždy odůvodnění žalovaného označeno za nepřezkoumatelné pro údajný nedostatek úvah správního orgánu. Pouhý nesouhlas se závěry žalovaného však jistě bez dalšího neznamená, že Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Nepřezkoumatelnost totiž není projevem nenaplněné subjektivní představy žalobců o tom, jak podrobně by jim mělo být Napadené rozhodnutí odůvodněno, ale objektivní překážkou, která správnímu soudu znemožňuje přezkoumat Napadené rozhodnutí (srov. např. rozsudky NSS ze dne 28. 2. 2017, č. j. 3 Azs 69/2016 - 24, ze dne 27. 9. 2017, č. j. 4 As 146/2017 – 35).
- (7) Tvrzení žalobců o nepřezkoumatelnosti příslušných pasáží odůvodnění se nadto nezakládají na pravdě. Žalovaný v Napadeném rozhodnutí vždy náležitě vysvětlil, proč odvolací námitky žalobců zamítl jako nedůvodné. Ani v jediném případě se nestalo, že by žalovaný opomněl na nějakou z námitek žalobců reagovat.
- (8) Žalovaný se v Napadeném rozhodnutí komplexně vypořádal se všemi námitkami žalobců v souladu s požadavky konstantní judikatury správních soudů. Z Napadeného rozhodnutí je zřejmé, proč žalovaný nepovažoval za důvodnou argumentaci žalobců a proč jejich odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené.¹ Žalovaný přitom odvolací argumentaci žalobců toliko neodmítnul, ale řádně ji vypořádal a předložil ucelenou argumentaci, prostřednictvím které byla argumentace žalobců bezpečně vyvrácena. Přehlédnout pak nelze ani fakt, že podle konstantní judikatury správních soudů

---

¹ Srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, sp. zn. 2 Afs 24/2005.

nemají orgány veřejné moci povinnost se vždy vypořádat s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí; takový postup shledal konformním Ústavní soud (srov. náleze ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08) i Nejvyšší správní soud (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014-43). Uvedenou optikou nelze Napadené rozhodnutí považovat za nepřezkoumatelné.

- (9) Nakonec je třeba uvést, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno jen těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů dle konstantní judikatury správních soudů připadá v úvahu zejména tehdy, opomene-li správní orgán na námitku účastníka zcela reagovat (srov. např. rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2013, čj. 1 Afs 92/2012-45), což se v posuzovaném případě nestalo. Navíc, vypořádání námítky účastníka řízení je přípustné i implicitně, kdy správní orgán takovou námitku vypořádá například komplexně tak, že postaví vlastní ucelenou argumentaci, vedle níž předmětná námitka neobstojí (srov. např. rozsudek NSS ze dne 29. 10. 2020, č. j. 1 Afs 68/2020-31 či rozsudek NSS ze dne 29. 6. 2017, čj. 2 As 337/2016-64). Z tohoto hlediska proto nelze Napadené rozhodnutí považovat za nepřezkoumatelné.
- (10) Není bez významu, že žalovaný většinu námítek vypořádával zcela nad rámec svých zákonných povinností, neboť se ve skutečnosti nejednalo o námitky odvolací. Žalobci napadli Stavební povolení blanketním odvoláním. Poslední den, kdy bylo dle výzvy Stavebního úřadu možné blanketní odvolání doplnit, byl 12. 8. 2021. Všechny odůvodněné námitky proti Stavebnímu povolení však žalobci vznesli až v podáních učiněných po uplynutí uvedené lhůty (viz podání žalobců datovaná 18. 8. 2021 a 8. 10. 2021). Žalobci se přitom i) neodvolali proti usnesení č. j. MHMP 1105143/2021 ze dne 26. 7. 2021, které jim ukládalo doplnit podané blanketní odvolání do stanovené lhůty, ii) nepodali žádost o prodloužení lhůty k doplnění odvolání a iii) nepodali ani žádost dle ust. § 41 správního řádu o prominutí zmeškání úkonu. Podle rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu platí, že doplní-li účastník řízení odvolání po uplynutí lhůty stanovené usnesením správního orgánu, nehledí se na takové podání jako na odvolání, nýbrž jako na obecné vyjádření účastníka podle ust. § 36 odst. 1 správního řádu.² Ve smyslu ust. § 89 odst. 2 správního řádu byl proto žalovaný, za daných okolností, povinen zaměřit se především na posuzování zákonnosti stavebního povolení.

Důkaz:

- *Výzvou k odstranění nedostatku podání – usnesením o určení lhůty k doplnění podaného odvolání ve stavebním řízení ze dne 26. 7. 2022, č. j. MHMP 1105143/2021 včetně dokladů o doručení (součástí správního spisu)*

---

² Viz. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 11. 2017, č. j. 8 As 162/2017-34.

- *Předkládací zprávou k podaným odvoláním ze dne 12. 10. 2021, č. j. MHMP 1610600/2021 (součástí správního spisu)*
  - *Doplnění odůvodnění odvolání – 1. část ze dne 18. 8. 2021 včetně dokladu o doručení (součástí správního spisu)*
  - *Druhým doplněním odůvodnění odvolání ze dne 8. 10. 2021 včetně dokladu o doručení (součástí správního spisu)*
- (11) Žaloba dále obsahuje množství žalobních bodů, které svým rozsahem a mírou podrobnosti vůbec nesplňují základní náležitosti správní žaloby proti rozhodnutí správního orgánu dle ust. § 71 odst. 1 soudního řádu správního. Tyto body jsou zpravidla formulovány tak obecně a zkratkovitě, že z nich není patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považují žalobci výroky Napadeného rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné (příkladem budiž žalobní body E a G).
- (12) V neposlední řadě žalobci namítají řadu procesních pochybení, kterých se dle jejich názoru měli žalovaný nebo Stavební úřad dopustit. Všechna tato tvrzená pochybení mají dle žalobců vést k závěru o nezákonnosti Napadeného rozhodnutí a Stavebního povolení. Ani tato námitka však není opodstatněná. Procesní průběh správních řízení byl ve skutečnosti veden v souladu s právními předpisy a rozhodovací praxí správních soudů. Žalobci tak opět jednoduše tam, kde správní uvážení či jiný postup správních orgánů neodpovídá jejich zájmům, toto hodnotí jako pochybení. Valná většina procesních námitek žalobců ostatně ani ze své povahy nemůže vést ke zrušení Napadeného rozhodnutí, neboť i kdyby se ukázaly jako opodstatněné (jako že nejsou), nemohou mít vliv na celkovou zákonnost Napadeného rozhodnutí. Podle ustálené rozhodovací praxe soudů totiž může důvodně namítaná vada vést ke zrušení správního rozhodnutí jen v případě, že mohla mít vliv na zákonnost takového rozhodnutí (viz např. rozsudek NSS ze dne 4. 6. 2003, č. j. 6 A 12/2001 – 51 nebo rozsudek NSS ze dne 18. 3. 2004, č. j. 6 A 51/2001-30). Jak potvrzuje navazující judikatura NSS, „[p]rocesní pravidla neexistují samostatně, ale jejich cílem je poskytování ochrany hmotně právním vztahům, proto pouze pro porušení procesních předpisů, která mohou ovlivnit zákonnost rozhodnutí, lze napadené rozhodnutí správního orgánu zrušit.“³ Není tak důvod rušit rozhodnutí v situaci, kdy je zřejmé, že správní orgán by po odstranění vytýkané vady vydal v dalším řízení rozhodnutí v zásadě shodné (viz rozsudek NSS ze dne 4. 1. 2011, č. j. 2 As 80/2010 - 49).
- (13) **Osoba zúčastněná je proto toho názoru, že žaloba je zcela nedůvodná. Napadené rozhodnutí ani Stavební povolení nejsou v žádném z žalobci uváděných ohledů nezákonné, nicotné či nepřezkoumatelné.**
- (14) K jednotlivým žalobním bodům se osoba zúčastněná vyjadřuje, jak následuje.

---

³ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2007, č. j. 2 Afs 93/2006-75.

II.1.
K žalobnímu bodu A

- (15) Žalobci namítají údajně nesprávný přezkum závazného stanoviska Úřadu Městské části Praha 4, odboru stavebního ze dne 17. 12. 2019, č.j. P4/616079/19/OST/FATU vydaného podle ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona (dále jen „**Stanovisko ÚMČ Prahy 4**“) ze strany nadřízeného orgánu – Magistrátu hl. města Prahy, odboru stavebního řádu, který ve věci vydal revizní závazné stanovisko ze dne 5. 1. 2022, č. j. MHMP 9886/2022, jímž bylo potvrzeno Stanovisko ÚMČ Prahy 4 (dále jen „**Revizní stanovisko MHMP**“).
- (16) Podle žalobců je Revizní stanovisko MHMP nezákonné, neboť nadřízený orgán údajně nesprávně posoudil zákonnost Stanoviska ÚMČ Prahy 4, když toto dle mínění žalobců nesprávně konstatuje, že posuzovaný stavební záměr (projektová dokumentace pro stavební povolení) je v souladu s rozhodnutím o umístění stavby vydaným Úřadem Městské části Praha 4, odborem stavebním, dne 16. 10. 2013, pod č.j. P4/067441/13/OST/FATU ve znění rozhodnutí Magistrátu hl. města Prahy, odboru stavebního a územního plánu, ze dne 26. 6. 2014, č.j. MHMP 895930/2014, které nabylo právní moci dne 10. 7. 2014 (dále jen „**Územní rozhodnutí**“).
- (17) Žalobci mají konkrétně za to, že v dokumentaci pro stavební povolení zpracované společností METROPROJEKT Praha, a.s., IČO: 452 71 895, se sídlem Argentinská 1621/36, Holešovice, 170 00 Praha 7 v 06/2019 (aktualizace 12/2019 - zapracování připomínek DOSS) (dále také jako „**DSP**“) zakreslená pilotová ochrana (žalobci nazývaná jako „pilotová stěna“) na pozemku p. č. 879/33 v k. ú. Krč podél pětisekčního panelového domu v ul. Kovařovicova č. p. 1135 – 1139 nebyla Územním rozhodnutím vůbec umístěna. Tento namítaný rozpor DSP s Územním rozhodnutím měly dle žalobců jak Úřad Městské části Praha 4, tak Magistrát hlavního města Prahy rozpoznat, a nevydat proto souhlasné Stanovisko ÚMČ Prahy 4, respektive potvrzující Revizní stanovisko MHMP.
- (18) K tomu osoba zúčastněná uvádí:
- (19) Námitka žalobců o „neumístění“ pilotové ochrany je lichá. Jak potvrdil Magistrát hlavního města Prahy v Revizním stanovisku MHMP i žalovaný v Napadeném rozhodnutí, dotčená pilotová ochrana byla Územním rozhodnutím řádně umístěna, což vyplývá z příslušných částí ověřené dokumentace pro územní rozhodnutí provozního úseku I.D metra Náměstí Míru – Depo Písnice ve znění se zapracovanými připomínkami DOSS ze dne 7. 12. 2012 (dále jen „**DÚR**“). Konkrétně byla pilotová ochrana obsažena jako součást stavebního objektu I.D 13-14 Zajištění povrchové zástavby. Předmětný stavební objekt je v DÚR uveden v seznamu stavebních objektů v části C.C.1 a je popsán v souhrnné technické zprávě, v části C.C.2 – zásady technického řešení stavebních objektů, v bodě 6. – SOD 13 Stanice Olbrachtova (OL). Stavební objekt I.D 13-14 je rovněž vyznačen ve výkresové části DÚR, a to v koordinační situaci SOD 13 Stanice

Olbrachtova, výkres D.D.0, č. přílohy 204 v měřítku 1:1000 (dále jen „Výkres“). Výkres je součástí ověřené grafické přílohy Územního rozhodnutí.

- (20) Umístění pilotové ochrany do prostoru je jasně patrné právě z Výkresu. Na něm je tmavě zelenou barvou vyznačen zábor staveniště pro stavební objekt I.D – 13-14 Zajištění povrchové zástavby. Zábor je vyznačen na pozemku p. č. 879/33, k. ú. Krč, nacházejícím se před bytovým domem Kovařovicova č. p. 1135 – 1139 směrem k ulici Na Strži. Do prostoru záboru zřetelně směřuje hnědá šipka s označením stavebního objektu 13-14, který je v rámci vysvětlivek popsán jako objekt I.D 13-14 Zajištění povrchové zástavby. V rámci systematiky výkresů v DÚR šipky označují jednotlivé objekty stavebních prací, tj. objekty přípravných prací, hlavní stavební objekty a ostatní stavební objekty.
- (21) Popis stavebního objektu I.D 13-14 pak obsahuje souhrnná technická zpráva DÚR. V její části C.C.2 – zásady technického řešení stavebních objektů, v bodě 6. – SOD 13 Stanice Olbrachtova (OL) je v popisu stavebního objektu I.D 13 -14 Zajištění povrchové zástavby uvedeno: „řeší zajištění základových konstrukcí budov v prostoru nad raženou stanicí. Jedná se o podzemní konstrukce (clony z pilotových stěn, mikropiloty, roznášecí prahy), injektáže a jiná opatření pro omezení poklesů základů budov v poklesové zóně stanice.“ Souhrnná technická zpráva jasně popisuje, jaká opatření (stavební objekty) jsou do vyznačeného záboru staveniště umísťována.

Důkaz:

- *Dokumentací pro územní rozhodnutí provozního úseku I.D metra Náměstí Míru – Depo Písnice ve znění se zapracovanými připomínkami DOSS ze dne 7. 12. 2012*
- (22) Zakreslení i popis stavebního objektu I.D 13-14 Zajištění povrchové zástavby v DÚR zcela odpovídají požadavkům příslušných právních předpisů. Zejména vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření, ve znění účinném od 1. 1. 2007 do 28. 3. 2013, podle níž byla DÚR zpracována. Namítají-li žalobci, že „*tento [pozn. v souhrnné technické zprávě uvedený] rámcový výčet opatření nelze považovat za odpovídající požadavkům na rozsah a podrobnost Dokumentace k územnímu řízení*“, opět se věcně mýlí, nehledě k tomu, že jejich práva nemohou být dotčena.
- (23) V územním řízení dle tehdy platné právní úpravy stavební úřady posuzovaly, zda je záměr žadatele v souladu s vydanou územně plánovací dokumentací, s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území, s požadavky stavebního zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území, s požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu a s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, popřípadě s výsledkem řešení rozporů a s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení.⁴ Územním rozhodnutím pak stavební úřad schvaloval navržený záměr

---

⁴ Srov. ust. § 90 stavebního zákona ve znění účinném od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2017.

a stanovoval podmínky pro využití a ochranu území, podmínky pro další přípravu a realizaci záměru, zejména pro projektovou přípravu stavby.⁵

- (24) Účelem územního řízení naopak nebylo (a není ani podle stávající právní úpravy) posuzování podrobné technické specifikace stavebního záměru a v něm obsažených stavebních objektů. Ostatně i judikatura správních soudů zdůrazňuje, že předmětem územního řízení není řešit konkrétní stavbu, ale poměry území, do něhož se určitá stavba bude situovat (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 10. 12. 2015, č. j. 47 A 15/2013-165, č. 3427/2016 Sb. NSS).
- (25) Proto jsou požadavky kladené na rozsah a obsah projektové dokumentace pro územní rozhodnutí do určité míry obecné s tím, že příslušné předpisy počítají s řešením podrobnějších technických otázek, zejména materiálového provedení a konkrétních technických parametrů, až v následujících vyšších stupních projektové dokumentace, a to zejm. v dokumentaci pro stavební povolení a dokumentaci pro provádění stavby.
- (26) Promítnuto do poměrů projednávané věci, nebylo nutné, aby DÚR obsahovala podrobný technický popis umístěvaného opatření k zajištění ochrany bytového domu v ul. Kovařovicova č. p. 1135 – 1139. S ohledem na účel stavebního objektu I.D 13-14, který slouží jako opatření pro omezení poklesů základů budov v poklesové zóně ražené stanice Olbrachtova, by ani ve stupni dokumentace pro územní řízení nebylo možné navrhnout již konkrétní technické provedení objektu. Přesnější vlivy provádění stavby na statiku okolních budov lze totiž určit až na základě statických výpočtů díla, které se dle vyhlášky č. 146/2008 Sb., ve znění účinném od 14. 5. 2008 do 30. 11. 2018, zpracovávaly až v dokumentaci pro vydání stavebního povolení. V závislosti na výsledcích statických výpočtů a posouzení vlivů je teprve možné zvolit konkrétní podobu konstrukcí, jež mají před těmito vlivy výstavby chránit okolní budovy (včetně bytového domu v ul. Kovařovicova č. p. 1135 – 1139). Absence detailního popisu konkrétního technického řešení umístěvaného stavebního objektu nezpůsobuje, že by k umístění tohoto objektu Územním rozhodnutím nedošlo.
- (27) Výše uvedené závěry potvrzuje i odborné stanovisko prof. Ing. Matouše Hilara, M.Sc., Ph.D., CEng., MICE a Ing. Martina Srba, Ph.D., které osoba zúčastněná požádala o vyjádření k tvrzením žalobcům o údajném rozporu mezi DÚR a DSP v otázce pilotové ochrany bytového domu v ul. Kovařovicova č. p. 1135 – 1139. Písemné vyhotovení odborného stanoviska předkládá osoba zúčastněná k důkazu.
- (28) Lze uzavřít, že z DÚR, jako podkladu pro vydání Územního rozhodnutí, vyplývá umístění pilotové ochrany bytového domu v ul. Kovařovicova č. p. 1135 – 1139, a to v rámci stavebního objektu I.D 13-14 Zajištění povrchové zástavby (včetně výslovného uvedení pojmu „clony z pilotových stěn“). V DSP, jako podkladu pro Stavební povolení, pak byl totožný stavební objekt obsažen pod označením SO 13-14 – Zajištění povrchové zástavby jako součást nadřazeného objektu SOD Stanice Olbrachtova. DSP je tak zcela

---

⁵ Srov. ust. § 92 odst. 1 stavebního zákona ve znění účinném od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2017.

souladná s Územním rozhodnutím, jak potvrdilo Stanovisko ÚMČ Prahy 4 a Revizní stanovisko MHMP.

Důkaz:

- *Dokumentací pro stavební povolení zpracovanou společností METROPROJEKT Praha, a.s., nám. I. P. Pavlova 2/1786, 120 00 Praha 2 v 06/2019, aktualizace 12/2019 - zapracování připomínek DOSS (součástí správního spisu)*
- *Odborným stanoviskem prof. Ing. Matouše Hilara, M.Sc., Ph.D., CEng., MICE a Ing. Martina Srba, Ph.D. k žalobnímu bodu A zaměřenému na rozpor povolené stavby s územním rozhodnutím, datum vyhotovení 12. 9. 2022*

- (29) **Obě závazná stanoviska, tedy jak Stanovisko ÚMČ Prahy 4, tak Revizní stanovisko MHMP, jsou zákonná. Není tudíž žádný pochyb ohledně zákonnosti Stavebního povolení a Napadeného rozhodnutí, které se o závěry zejména Revizního stanoviska MHMP opírá. Pro úplnost jen zbývá dodat, že správní orgány se s příslušnými námitkami žalobců vždy řádně vypořádaly a svá rozhodnutí náležitě odůvodnily. Žalobní námitky dle písm. A jsou tudíž nedůvodné.**

II.2.

K žalobnímu bodu B

- (30) Žalobci namítají, že:

- Napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť dle názoru žalobců potvrdilo Stavební povolení vydané vyloučeným správním orgánem, a současně
- rozhodnutí ministra dopravy ze dne 8. 12. 2021, č. j. MD-32552/2021-510/5 (dále jen „**Rozhodnutí ministra dopravy**“) je nezákonné, neboť údajně ignoruje absenci rozhodnutí o námitkách podjatosti vznesených jinými účastníky správního řízení vedle žalobce D – mj. též žalobci A, B a C v rámci rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 28. 6. 2021, č. j. 31/2020-130-SPR/35, resp. že v Rozhodnutí ministra dopravy byla vadně posouzena „nemožnost“ pověřit rozhodováním jiný (nevyloučený) správní orgán.

- (31) K tomu osoba zúčastněná uvádí:

- (32) Nezákonnost Stavebního povolení žalobci spatřují v tom, že mělo být vydáno vyloučeným správním orgánem z důvodu existence tzv. systémové podjatosti, kterou žalobci dovozují z toho, že se politické vedení hl. m. Prahy mělo mediálně vyjadřovat k významnosti stavby metra trasy I.D a její finanční nákladnosti. Vzhledem k tomu, že politické vedení hl. m. Prahy má mít dle žalobců vliv na rozhodování Stavebního úřadu, shledávají žalobci existenci systémové podjatosti ve vztahu ke všem úředníkům Stavebního úřadu, kteří mají ve svém rozhodování stavět zájem svého zaměstnavatele nad zákonnost.

- (33) K tomu osoba zúčastněná uvádí: Ministerstvo dopravy, resp. ministr dopravy, posoudili námitku podjatosti správně, jelikož z toho, že se někteří pražští komunální politici v médiích vyjadřovali o trase metra I.D jako o strategicky významné dopravní stavbě, která by měla být pokud možno co nejdříve realizována, nelze nikterak dovozovat, že konkrétní pracovníci Stavebního úřadu mohou mít pro poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům zájem na výsledku řízení.
- (34) Uvedený závěr ostatně vyplývá i z judikatury Nejvyššího správního soudu ČR, který ve svém rozsudku ze dne 21. 10. 2018, č. j. 4 As 302/2018 - 55, bod 38 konstatoval, že (pozn.: zvýraznění provedla osoba zúčastněná) „*by připuštěním žalobcova výkladu a aplikace daného ustanovení mohlo docházet k nežádoucímu zablokování výkonu státní správy, když by jakýkoliv účastník jakéhokoliv řízení vedeného jakýmkoliv ministerstvem mohl vznést námitku systémové podjatosti, a to s odkazem na veřejná prohlášení či volební programy jednotlivých ministrů stojících v čele těchto ministerstev. Z logiky věci je zřejmé, že každý ministr, jakožto politik, v rámci své funkce a s ohledem na členství v určité politické straně, sleduje určitý program skládající se z jednotlivých cílů.*“⁶
- (35) Rovněž námitkám žalobců opírajícím se o závěry usnesení Nejvyššího správního soudu ČR ze dne 27. 11. 2012, č. j. 1 As 19/2010-106 (viz str. 5 rozšíření žaloby ze dne 24. 4. 2022),⁷ nelze přisvědčit, neboť se jedná o závěry učiněné před novelou zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, provedenou zákonem č. 176/2018 Sb., jež nabyla účinnosti dne 1. 11. 2018, a která závěry poukazovaného rozhodnutí zcela zneplatnila. Novelou byl totiž do ust. § 14 správního řádu vložen nový odstavec 2, podle kterého platí, že úřední osoba není vyloučena, pokud je pochybnost o její nepodjatosti vyvolána jejím služebním poměrem nebo pracovněprávním nebo jiným obdobným vztahem ke státu nebo k územnímu samosprávnému celku.
- (36) Je tak zřejmé, že ode dne účinnosti citované novely nelze dovozovat systémovou podjatost způsobem, jak činí žalobci. Případný poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům, a tudíž zájem na výsledku řízení, tak musí být od 1. 11. 2018 dovozen u konkrétních úředních osob, které se podílejí na daném řízení. Možnou podjatost tak již nelze v žádném ohledu dovodit pouze z toho, že úředníci Stavebního úřadu mohou být potenciálně nepřímo ovlivněni prostřednictvím svého služebního či pracovněprávního poměru.
- (37) V této souvislosti je zcela irelevantní argumentace žalobců usnesením Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 28. 12. 2020, č.j. MMR-61322/2020-83/2776, neboť vedle toho, že se nejedná o rozhodnutí, které by bylo právně závazné pro orgány, jež rozhodovaly v šetřeném případě, ani se nejedná o skutkově obdobný případ, samo Ministerstvo pro místní rozvoj v usnesení (na str. 5) výslovně uvedlo, že nebylo na jím posuzovanou věc

---

⁶ Obdobně zvláštní část důvodové zprávy k zákonu č. 176/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

⁷ Žalobci neoznačují, o jaké konkrétní rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ČR se má jednat. Osoba zúčastněná proto jeho identifikaci dovodila z žalobci citovaného textu rozhodnutí a identifikace rozhodnutí, které bylo zmínováno v předcházejících správních rozhodnutích ve věci.

možné aplikovat ust. § 14 odst. 2 správního řádu (ve znění zákona č. 176/2018 Sb. – novely), jelikož jeho aplikaci neumožňovalo přechodné ustanovení čl. II. bod 1 této novely. V šetřeném případě lze však nové ust. § 14 odst. 2 správního řádu aplikovat bez omezení (*a contrario* čl. II novely).

- (38) Nemožnost dovození systémové podjatosti v napadeném případě jednoznačně potvrzuje i důvodová zpráva vydaná k označené novele. Podle ní (pozn: zvýraznění provedla osoba zúčastněná) „úřední osoba nebude moci být vyloučena, bude-li její domnělá podjatost vyvolána mimo jiné jejím služebním poměrem nebo pracovněprávním nebo jiným obdobným vztahem ke státu nebo k územnímu samosprávnému celku. [...] Navrhovaná právní úprava se proto snaží reagovat na stávající judikaturu, která § 14 správního řádu vykládá extenzivně, což ztěžuje aplikaci tohoto ustanovení správními orgány a vede k předávání věci jiným než původně místně příslušným orgánům v příliš velkém počtu případů.“⁸
- (39) Uvedené závěry o nemožnosti extenzivního dovozování podjatosti z důvodu služebního poměru nebo pracovněprávního nebo jiného obdobného vztahu potom důvodová zpráva k novele rozvádí následovně (pozn.: zvýraznění provedla osoba zúčastněná): „Z dikce navrhovaného ustanovení plyne, že *situace, kdy úřední osoba, která je ve služebním poměru nebo pracovněprávním nebo jiném obdobném vztahu ke státu nebo k územnímu samosprávnému celku, rozhoduje ve věci, jež se přímo nebo nepřímo týká státu nebo tohoto územního samosprávného celku (tzn., že stát nebo tento územní samosprávný celek má sám na výsledku řízení zájem nebo je přímo anebo nepřímo ovlivňován osobami, jež takový zájem mají), není sama o sobě, ani s případně další přístupující skutečností (viz dále), důvodem podjatosti. Taková úřední osoba není vyloučena z úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit. Pokud ve věci, jež se přímo nebo nepřímo týká státu nebo územního samosprávného celku, není existence služebního poměru nebo pracovněprávního nebo jiného obdobného vztahu úřední osoby, která o věci rozhoduje, ke státu nebo k tomuto územnímu samosprávnému celku, důvodem systémové podjatosti, nemůže být (vzhledem k logickému argumentu a maiori ad minus) překročena kritická míra systémového rizika podjatosti ani přistoupením další skutečnosti, která by jinak (neplatila-li by výchozí podmínka) mohla být důvodem systémové podjatosti. Jinými slovy řečeno, splnění této výchozí podmínky⁹ vylučuje, aby další skutečnosti (např. jevy v politické nebo mediální sféře, zájem vlivných osob na výsledku řízení), které přímo nebo nepřímo souvisejí s existencí daného vztahu úřední osoby ke státu nebo k územnímu samosprávnému celku, byly důvodem systémové podjatosti.“*¹⁰

---

⁸ Důvodová zpráva k zákonu č. 176/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, č. 176/2018 D, obecná část.

⁹ Tedy neexistence systémové podjatosti z důvodu služebního poměru nebo pracovněprávního nebo jiného obdobného vztahu úřední osoby, která o věci rozhoduje, ke státu nebo k tomuto územnímu samosprávnému celku.

¹⁰ Důvodová zpráva k zákonu č. 176/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, č. 176/2018 D, zvláštní část, k čl. I bodu 1.

- (40) Ačkoli důvodová zpráva nemá povahu obecně závazného právního předpisu, dle judikatury Nejvyššího správního soudu ČR platí, že „*není-li samotný text zákona jednoznačný a umožňuje několikery výklad, bývá důvodová zpráva dobrým vodítkem pro zjištění, co chtěl zákonodárce říci.*“¹¹ Ke stejnému závěru dospívá ve své rozhodovací praxi i Ústavní soud ČR, dle nějž je důvodová zpráva jedním z autentických dokumentů vypovídajících o vůli a záměrech zákonodárce a v konečném důsledku i o smyslu a účelu zákona.¹²
- (41) Je tak zřejmé, že novelou zavedené ust. § 14 odst. 2 správního řádu je nutné vykládat tak, že pokud není existence pracovního poměru úřední osoby, která o věci rozhoduje, k územnímu samosprávnému celku důvodem systémové podjatosti, nemohou ani případné další skutečnosti (např. jevy v politické nebo mediální sféře apod.) být samy o sobě důvodem pro vznik systémové podjatosti. K tomu, aby mohla být konkrétní úřední osoba vyloučena z rozhodování v konkrétním řízení, musí důvodná pochybnost o nepodjatosti panovat přímo u této osoby.
- (42) Tvrzení žalobců, že Rozhodnutí ministra dopravy a v tom důsledku i Napadené rozhodnutí vadně posoudilo otázku podjatosti, proto nemůže obstát, stejně jako nemůže obstát námitka žalobců, kterou vytýkají ministru dopravy, že se „rozhodl zabývat“ při rozhodování o rozkladu žalobce D i tím, co nebylo namítáno, a to individuální podjatostí konkrétních úředních osob.
- Důkaz:*
- *Rozhodnutím ministra dopravy ze dne 8. 12. 2021, č. j. MD-32552/2021-510/5 (součástí správního spisu)*
- (43) Lze tak uzavřít, že žalobní námitka ohledně existence tzv. systémové podjatosti je nedůvodná.
- (44) Není tudíž důvod zabývat se dále otázkou, zdali by snad hypoteticky mohl o stavebním záměru rozhodovat i jiný správní úřad než Magistrát hl. města Prahy, resp. jeho příslušný odbor (Stavební úřad).
- (45) Lichá je též námitka žalobců, že Stavební úřad vydal Stavební povolení jeden den poté (30. 6. 2021), co mu bylo doručeno rozhodnutí ministerstva dopravy o nevyhovění námitce podjatosti (29. 6. 2021). V této skutečnosti žalobci spatřují rozpor s ust. § 14 odst. 4 správního řádu, neboť dle jejich tvrzení: „*stavební úřad zpracovával stavební povolení (tj. posuzoval stavbu, její dokumentaci, další podklady, vznesené námitky) ještě před tím, než MD rozhodlo o jeho nevyhloučení.*“ Osoba zúčastněná k tomu uvádí, že na případné interní posuzování podkladů (uvnitř úřadu) či na případnou koncepční přípravu textu rozhodnutí (opět pouze uvnitř úřadu) není možné nahlížet jako na činnosti, které by byly v rozporu s ust. § 14 odst. 4 správního řádu. Uvedené činnosti nemohou mít

---

¹¹ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ČR ze dne 5. 10. 2020, č. j. 10 As 113/2019-37.

¹² Stanovisko Ústavního soudu ČR ze dne 21. 5. 1996, sp. zn. Pl. ÚS-st. 1/96.

jakýkoliv dopad do práv účastníků správního řízení. Jedná se o interní procesy organizace práce uvnitř správního úřadu.

- (46) K údajné absenci rozhodnutí o námitkách podjatosti vznesených jinými účastníky řízení vedle žalobce D (mj. též žalobci A, B a C) osoba zúčastněná uvádí, že není zřejmé, o jaké námitky by se mělo jednat, jelikož z ničeho nevyplývá, že by žalobci A, B ani C v rámci předmětného řízení vznesli jakékoliv námitky podjatosti (a to ani tak, že by za účelem jejich podání byli někým zastoupeni). Žalobci tak podání námitek podjatosti ze strany žalobců A, B a C toliko tvrdí, ale neprokazují. Žalovaný ani ministr dopravy tak nemohli rozhodovat o námitkách, které nebyly uplatněny. Ostatně opravný prostředek (rozklad) proti rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 28. 6. 2021, č. j. 31/2020-130-SPR/35 podal pouze žalobce D.
- (47) **Z uvedeného plyne, že Napadené rozhodnutí ani napadané Rozhodnutí ministra dopravy nejsou v daném ohledu nezákonná. O podaných námitkách podjatosti bylo rozhodnuto správně a v souladu se zákonem. Žalobní námitky dle písm. B jsou tudíž nedůvodné.**

II.3.

K žalobnímu bodu C

Námitka týkající se neprovedení ohledání na místě

- (48) Žalobci namítají, že se žalovaný nevypořádal s námitkou týkající se vynechání „místního šetření“ Stavebním úřadem.
- (49) Obsah údajné nevypořádané námitky žalobci v žalobě popisují takto: „*že MHMP (jako speciální stavební úřad) nezná poměry staveniště po celé trase metra, když na většině pozemků, na kterých byla stavba povolována běžně nevykonává svou působnost (nejsou komunikacemi příslušné třídy).*“ Důsledkem údajného nevypořádaní této námitky pak má být podle žalobců nepřezkoumatelnost Napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, jelikož nemá být jasné, na základě jakých skutečností dospěl žalovaný k závěru, že nebylo ze strany Stavebního úřadu potřeba zjistit stav věci ohledáním na místě.
- (50) K tomu osoba zúčastněná uvádí:
- (51) Jak vyplývá z popisu v žalobě, mělo se jednat zřejmě o odvolací námitku, když je nevypořádaní námitky vytýkáno žalovanému jako odvolacímu orgánu. V odvolání (konkrétně v jeho prvním doplnění z 18. 8. 2021) však žalobci, resp. někteří z nich,¹³ napadali toliko vynechání *ústního jednání*. Stran vynechání *ohledání na místě* Stavebním úřadem však v odvolání (včetně dvou doplnění jeho odůvodnění) ani ve vyjádření k podkladům před vydáním Napadeného rozhodnutí žalobci ničeho nenamítali.

---

¹³ Z odvolacích podání uplatněných v rámci řízení o odvolání proti Stavebnímu povolení není vždy zcela zřejmé, zdali je činil žalobce D (Pankrácká společnost, z. s.) pouze sám za sebe nebo i za ostatní jím tehdy zastupované účastníky správního řízení. Ilustrativní je v tomto ohledu zejména podání nazvané jako „Doplnění odůvodnění odvolání - 1. část“ ze dne 18. 8. 2021.

- (52) Jelikož žalobci žádnou konkrétní odvolací námitku směřující proti upuštění od ohledání na místě Stavebním úřadem nevznesli, neměl žalovaný v tomto ohledu co vypořádávat. Jinak řečeno – skutečnost, že se žalovaný nevypořádal s nevznesenou odvolací námitkou rozhodně nemůže být důvodem způsobujícím nepřezkoumatelnost Napadeného rozhodnutí.
- (53) Jistě pak žalovaný nemusel podrobně odůvodňovat správnost procesního postupu Stavebního úřadu, který s odkazem na dobrou znalost místních poměrů upustil od ohledání na místě, ani z úřední povinnosti. Neměl-li žalovaný pochyb o zákonnosti tohoto dílčího aspektu řízení předcházejícího vydání Stavebního povolení, nemusel obsáhle zdůvodňovat, proč byl uvedený postup Stavebního úřadu v souladu se zákonem.
- (54) Žalovaný v odůvodnění Napadeného rozhodnutí (na str. 27 – 28) potvrdil, že povinnosti dle ust. § 112 odst. 2 stavebního zákona¹⁴ byly v souvislosti s upuštěním od ohledání na místě splněny. Z toho vyplývá, že žalovaný postup Stavebního úřadu přezkoumal a neměl o jeho zákonnosti žádnou pochybnost. S ohledem na výše uvedené skutečnosti bylo toto konstatování zcela dostatečné.
- (55) Ust. § 112 odst. 2 stavebního zákona upuštění od místního šetření (jakož i od ústního jednání) umožňuje, a to tehdy, jsou-li stavebnímu úřadu dobře známy poměry staveniště a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby a stanovení podmínek k jejímu provádění.
- (56) Právě tak tomu bylo v projednávané věci. Záměr nekonat ohledání na místě a skutečnosti jej odůvodňující Stavební úřad uvedl již v oznámení zahájení navazujícího stavebního řízení ze dne 17. 3. 2020, č. j. MHMP 428262/2020 a následně potvrdil v oznámení zrušení ústního jednání v navazujícím stavebním řízení a seznámení s nově zvoleným postupem projednání žádosti ze dne 7. 4. 2020, č. j. MHMP 502060/2020. V odůvodnění Stavebního povolení k tomu Stavební úřad vysvětlil, že „[v]e velké míře se jedná o lokality, kde speciální stavební úřad vykonává státní správu pro místní komunikace I. třídy a tyto lokality jsou stavebnímu úřadu z úřední činnosti dobře známy, konkrétně se jedná o komunikace Na Strži, V Podzámčí, Sulická, Vídeňská, Zálesí a Novodvorská.“¹⁵

Důkaz:

- *Oznámením zahájení navazujícího stavebního řízení ze dne 17. 3. 2020, č. j. MHMP 428262/2020 (součástí správního spisu)*

---

¹⁴ Srov. znění ust. § 112 odst. 2 stavebního zákona: „Od ohledání na místě, popřípadě i od ústního jednání může stavební úřad upustit, jsou-li mu dobře známy poměry staveniště a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby a stanovení podmínek k jejímu provádění. Upustí-li od ústního jednání, určí lhůtu, která nesmí být kratší než 10 dnů, do kdy mohou dotčené orgány uplatnit závazná stanoviska a účastníci řízení své námitky, popřípadě důkazy. Zároveň je upozorní, že k později uplatněným závazným stanoviskům, námitkám, popřípadě důkazům nebude přihlédnuto.“

¹⁵ Viz str. 49 stavebního povolení.

- *Oznámením zrušení ústního jednání v navazujícím stavebním řízení a seznámení s nově zvoleným postupem projednání žádosti ze dne 7. 4. 2020, č. j. MHMP 502060/2020 (součástí správního spisu)*
  - *Rozhodnutím Magistrátu hl. města Prahy, odboru pozemních komunikací a drah, ze dne 30. 6. 2021, č. j. MHMP 794288/2021 (součástí správního spisu)*
  - *Rozhodnutím Ministerstva dopravy, ze dne 8. 3. 2022, č. j. MD 32102/2021-130/61 (součástí správního spisu)*
- (57) **Stavební povolení tak nebylo vydáno bez zjištění stavu věci. Stavební úřad disponoval dostatečnou znalostí místních poměrů ze své dřívější úřední činnosti. Tuto skutečnost Stavební úřad v rámci odůvodnění Stavebního povolení náležitě popsal a odůvodnil. Pokud žalobci proti postupu Stavebního úřadu nebrojili v rámci podaných odvolání, nemusel se žalovaný s otázkou nekonání ohledání na místě v odůvodnění Napadeného rozhodnutí obsáhle vypořádávat, neměl-li sám pochybnost o zákonnosti daného procesního postupu. Z odůvodnění Napadeného rozhodnutí se přitom podává, že žalovaný takové pochybnosti neměl.**

Námítka týkající se zrušení ústního jednání

- (58) V rámci žalobního bodu C žalobci rovněž upozorňují na vynechání ústního jednání Stavební úřadem. Uvádějí, že tímto postupem bylo znemožněno projednání jejich námitek proti závazným stanoviskům s dotčenými orgány státní správy.¹⁶
- (59) K tomu osoba zúčastněná uvádí:
- (60) Ústní jednání (stejně jako ohledání na místě) nebylo zapotřebí nařizovat, neboť byly splněny podmínky dle ust. § 112 odst. 2 stavebního zákona, které umožňuje od jeho konání upustit (viz výše). Dále, jak vyplývá z oznámení zrušení ústního jednání v navazujícím stavebním řízení a seznámení s nově zvoleným postupem projednání žádosti ze dne 7. 4. 2020, č. j. MHMP 502060/2020 a ze Stavebního povolení, Stavební úřad ústní jednání nezrušil bezdůvodně či snad proto, aby ztížil uplatnění práv žalobců nebo jiných účastníků řízení, případně aby zamezil přímé konfrontaci argumentů žalobců s dotčenými orgány. Učinil tak z důvodu vládních opatření proti šíření onemocnění COVID-19. Tato opatření za vyhlášeného nouzového stavu (jednalo se přitom o první nouzový stav, kdy nikdo netušil, jakým směrem se bude situace dále vyvíjet) neumožňovala konání ústních jednání za účasti několika desítek osob.¹⁷

---

¹⁶ Nedostatečné vypořádání námitek vůči závazným stanoviskům namítají žalobci dále v rámci žalobního bodu E, v této věci proto osoba zúčastněná odkazuje na své vyjádření k žalobnímu bodu E.

¹⁷ Usnesení vlády ČR č. 194 ze dne 12. 3. 2020 o vyhlášení nouzového stavu a navazující usnesení vlády ČR č. 217 ze dne 15. 3. 2020 o přijetí krizového opatření. Podle tohoto krizového opatření měly správní orgány zahájit omezený provoz vyplývající z nouzového stavu, spočívající v „omezení osobního kontaktu zaměstnanců s adresáty veřejné správy (s žadateli, s jinými účastníky správních řízení) a dalšími externími osobami (dále jen „klienti/veřejnost“) na nezbytně nutnou úroveň“, které mělo být provedeno mj. „nahrazením osobního kontaktu písemným, elektronickým či telefonickým kontaktem ve všech případech, kdy je to možné, a to včetně kontaktu s ostatními zaměstnanci.“

- (61) Stavební úřad svůj procesní postup obsáhle zdůvodnil zejména na str. 86 Stavebního povolení: „*Stavební úřad byl kvůli vyhlášení nouzového stavu s důrazem na utlumení pracovní činnosti postaven před dilema, jakým způsobem dále vést zahájené navazující stavební řízení. Je to právě a především stavební úřad, kdo musí v každém okamžiku řízení dbát na zákonnost svého postupu a v tomto případě i vůči účastníkům z řad veřejnosti či dotčené veřejnosti. Na jedné straně tedy platilo, že stavební úřad postupuje bez zbytečného odkladu, včetně lhůt stanovených správním řádem. Platilo také mimořádné omezení práce státní služby pouze na ty agendy, jejichž výkon musí být kontinuálně zajišťován, avšak to neohroží chod úřadu. Dále, tak jako v každém stavebním řízení platilo a platí, že účastníci řízení mají práva, která stavební úřad musí ctít a zachovávat (možnost seznámit se se spisem, nahlížet, podle možností vycházet vstříc ve všech činnostech provázejících řízení). Taktéž stavebník měl a má právo, aby bylo stavební řízení, pokud splní všechny povinné náležitosti, v přiměřené době zakončeno vydáním rozhodnutí. A toto vše v době, kdy byla epidemie v prvopočátcích a nedalo se jakkoli předpokládat, jaký dopad na „rozběhnutá“ řízení bude epidemie mít. I pro stavební úřad to tedy byla situace, ve které zvláště pečlivě zvažoval své kroky v řízení a kroky, jímž by v maximální míře ochránil práva všech účastníků (tedy nejen veřejnosti, dotčené veřejnosti, vlastníků pozemků, atd., ale i stavebníka, vždyť i on je účastníkem se svými právy). Proto se stavební úřad rozhodl jít cestou pokračování v řízení, byť kvůli epidemiologickým opatřením nebylo vůbec možno uvažovat o konání ústního jednání (nebo přinejmenším neexistovala jistota, že když by stavební úřad ústní jednání uspořádat chtěl, že by v daný den nakonec vůbec uspořádáno být mohlo).“*
- (62) Stavební úřad v návaznosti na zrušení ústního jednání určil v souladu s ust. § 112 odst. 2 stavebního zákona novou lhůtu pro uplatnění námitek a závazných stanovisek v délce 30 dnů od doručení oznámení, tedy lhůtu trojnásobně přesahující minimální zákonný požadavek na délku nové lhůty (ne kratší než 10 dnů). Nadto žádný z účastníků nežádal o prodloužení lhůty k podání námitek proto, že by se nestihl se záměrem seznámit, ať už z důvodu rozsáhlosti záměru nebo z důvodu vlastních časových možností či vzhledem k okolnostem nouzového stavu a omezení chodu úřadů (viz str. 86 Stavebního povolení).

Důkaz:

- *Oznámením zahájení navazujícího stavebního řízení ze dne 17. 3. 2020, č. j. MHMP 428262/2020 (součástí správního spisu)*
- *Oznámením zrušení ústního jednání v navazujícím stavebním řízení a seznámení s nově zvoleným postupem projednání žádosti ze dne 7. 4. 2020, č. j. MHMP 502060/2020 (součástí správního spisu)*
- *Rozhodnutím Magistrátu hl. města Prahy, odboru pozemních komunikací a drah, ze dne 30. 6. 2021, č. j. MHMP 794288/2021 (součástí správního spisu)*
- *Usnesením vlády ČR č. 194 ze dne 12. 3. 2020 o vyhlášení nouzového stavu*
- *Usnesením vlády ČR č. 217 ze dne 15. 3. 2020 o přijetí krizového opatření*

- (63) **Nekonání ústního jednání před vydáním Stavebního povolení tak bylo možné (viz splnění podmínek dle ust. § 112 odst. 2 stavebního zákona) a Stavební úřad zvolil tento postup proto, aby za daných okolností co nejlépe vyvážil práva všech účastníků řízení a aby celé řízení nebylo epidemiologickou situací a vyhlášeným nouzovým stavem paralyzováno. Jelikož byly po zrušení ústního jednání (mj.) žalobcům poskytnuty nadstandardně dlouhé lhůty pro uplatnění jejich námitek, nebyla jejich procesní práva postupem Stavebního úřadu nijak zkrácena. Žalovaný pak nepochybil, když postup Stavebního úřadu v Napadeném rozhodnutí aproboval.**
- (64) **Z uvedeného plyne, že žalobní námítka dle písm. C jsou nedůvodné.**

II.4. **K žalobnímu bodu D**

- (65) Žalobci žalovanému vytýkají, že v odvolacím řízení nedostatečně zjistil skutkový stav, a to konkrétně ve věci prověření jejich podezření, že povolovaná stavba již byla zahájena před právní mocí Stavebního povolení a že probíhající geologický průzkum je jakousi kamufláží vlastní výstavby metra I.D. Na toto své podezření měli žalobci žalovaného upozornit ve vyjádření k podkladům v řízení o odvolání ze dne 1. 3. 2022 (datováno 25. 2. 2022).
- (66) Nedostatečné zjištění skutkového stavu žalobci spatřují v tom, že žalovaný k prověření jejich podezření neprovedl sám vlastní šetření, ale že vycházel ze závěrů šetření provedeného Stavebním úřadem, jež se v té době konalo na základě podnětů některých účastníků stavebního řízení vznesených v době běhu odvolacího řízení.
- (67) K tomu osoba zúčastněná uvádí:
- (68) Žalovaný je bezpochyby odpovědný za zákonný průběh odvolacího řízení v rozsahu jeho povinností dle ust. § 89 správního řádu. Žalobci se nicméně mýlí v náhledu na rozsah zákonných odpovědností a tomu odpovídajících procesních rolí správních orgánů při vyřizování podnětů dle ust. § 129 stavebního zákona a při vedení odvolacího řízení dle ust. § 81 a násl. správního řádu.

Postup při vyřízení podnětu paní Marie Jelínkové

- (69) Podnět ze dne 26. 10. 2021, jež u žalovaného učinila Marie Jelínková (předsedkyně žalobce D), byl podnětem k prošetření okolností, zda jsou dány důvody pro zahájení řízení o nařízení odstranění stavby z moci úřední.
- (70) Orgánem příslušným k prověřování takových podnětů je dle ust. § 129 odst. 2 stavebního zákona stavební úřad, který by byl příslušný k zahájení řízení o nařízení odstranění dotčené stavby. Ve věci týkající se stavby dráhy je dle ust. § 15 odst. 1 stavebního zákona příslušným speciální stavební úřad, kterým je dle ust. § 7 zákona o drahách drážní správní úřad. Působnost drážního správního úřadu pro stavby drah speciálních (metro) vykonává dle ust. § 54 odst. 2 ve spojení s ust. § 57 odst. 3 zákona o drahách obec, v jejímž územním obvodu se nachází příslušná speciální dráha. Pro stavbu pražského

metra I.D je tedy příslušným stavebním úřadem Magistrát hlavního města Prahy (Stavební úřad). Žalovaný (jakožto nadřízený správní orgán) by byl ve smyslu ust. § 80 správního řádu příslušný leda až k vyřizování podnětů k přijetí opatření proti nečinnosti Stavebního úřadu.

- (71) Zcela mylný je výklad žalobců o devolutivním účinku odvolání i pokud jde o působnost k vyřízení podnětu k zahájení řízení o nařízení odstranění stavby.¹⁸ Žalobci se tím v podstatě snaží vytvořit konstrukci, že buďto 1) se o vyřízení podnětu dle ust. § 42 správního řádu vede správní řízení (nevede), jehož výsledek lze napadnout odvoláním (nelze, lze toliko uplatnit prostředek ochrany proti nečinnosti dle ust. § 80 správního řádu), nebo že 2) odvolací správní orgán přebírá v rámci devolutivního účinku odvolání i rozhodovací pravomoci orgánu prvního stupně, jež nejsou předmětem řízení napadeného odvoláním (v daném případě řízení o nařízení odstranění stavby). Obě varianty výkladu jsou nicméně zcela mylné a popírají základní principy správního procesu.
- (72) Žalovaný postupoval zcela v souladu se zákonem, jestliže vyhodnocení příslušného podnětu postoupil k tomu místně a věcně příslušnému správnímu orgánu, jenž je ze zákona povolán k tomu, aby řízení o nařízení odstranění stavby (*ex lege*) případně zahájil. Postoupení bylo provedeno odpovídající formou, která v případě podnětů nevyžaduje vydání usnesení.¹⁹
- (73) Ani postoupenému orgánu (Stavebnímu úřadu) nelze při vyřizování podnětu paní Jelínkové nic vytknout. Přestože podezření oznamovatelky bylo založeno toliko na běžné komunikaci primátora hlavního města Prahy, které si oznamovatelka vyložila po svém, jako veřejné přiznání primátora k provádění černé stavby mnohamiliardové hodnoty, Stavební úřad podnět důsledně prošetřil. Využil při tom své pravomoci dle ust. § 132 odst. 2 stavebního zákona a nařídil kontrolní prohlídku míst, na nichž byl prováděn geologický průzkum. Lze si jen těžko představit důraznější postup Stavebního úřadu, který by dokázal lépe prošetřit skutečný rozsah činností prováděných v rámci geologického průzkumu, na něž oznamovatelka podnětu a následně i žalobci poukazovali.
- (74) Výsledek kontrolní prohlídky byl přitom zcela jednoznačný a lze jej shrnout citací ze závěrečné pasáže protokolu č.j. MHMP 2103733/2021 ze dne 17. 12. 2021: „Speciální stavební úřad si v momentě pochybností plynoucích z podnětu Pankrácké společnosti učinil vlastní úsudek na základě kontrolní prohlídky zhotoveného díla a jednoznačně uvádí, že nedošlo k provádění stavby bez stavebního povolení, ba dokonce neshledal, že by jakkoli jinak byl porušován zákon. Stavba je geologickým průzkumem a všechny její součásti plně odpovídají povaze takové stavby.“
- (75) Výsledek prověřování podnětu, včetně závěrů z kontrolní prohlídky, pak Stavební úřad řádně popsal a vysvětlil ve *Sdělení k podnětu k šetření prováděné stavby metra I.D bez*

---

¹⁸ Viz odst. 2 v žalobní námitce dle písm. D doplnění žaloby ze dne 24. 4. 2022.

¹⁹ Srovnej Správní řád, 2. vydání, 2020, s. 82 - 87: „L. Potěšil: (...) „v případě podnětu se postupuje v režimu § 42, který formu usnesení nepředpokládá, a podnět (typicky oznámení o protiprávní činnosti nějaké osoby) se v případě vlastní nepřislušnosti postupuje jinému správnímu orgánu neformálním přepisem.“

stavebního povolení a k nařízení odstranění stavby prováděné bez stavebního povolení ze dne 2. 2. 2022 (č.j. MHMP 190143/2022), v němž záležitost uzavřel následovně: „Na základě zjištěných skutečností tedy sdělujeme, že zdejší speciální stavební úřad odboru pozemních komunikací a drah MHMP neshledal ve smyslu ustanovení § 42 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů důvody k zahájení řízení z moci úřední, v tomto případě řízení o nařízení odstranění stavby podle ustanovení § 129 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu.“

- (76) Adresátem sdělení Stavebního úřadu z 2. 2. 2022 byl mimo jiné i žalovaný, který tak byl s výsledky prověření podnětu, a tedy i se závěrem o neexistenci důvodů pro zahájení řízení o nařízení odstranění stavby, podrobně seznámen.
- (77) Veškeré výše popsané procesní postupy Stavebního úřadu i žalovaného při vyřizování podnětu tak byly zcela v souladu s právními předpisy, přičemž míra pečlivosti prověřování byla až neúměrně vysoká vzhledem k tomu, že podnět byl založen toliko na zcela banální dezinterpretaci mediálních prohlášení primátora hl. města Prahy v době vrcholící kampaně před sněmovními volbami.

Důkaz:

- *Podáním „Podnět k šetření provádění stavby metra I.D bez stavebního povolení, podnět k nařízení odstranění stavby prováděné bez stavebního povolení, žádost o poskytnutí informací“ ze dne 26. 10. 2021 (součástí správního spisu)*
- *Vyjádřením Ministerstva dopravy k zaslanému podnětu ze dne 6. 12. 2021 (součástí správního spisu)*
- *Sdělením Magistrátu hlavního města Prahy, odboru pozemních komunikací a drah, k podnětu k šetření provádění stavby metra I.D bez stavebního povolení a k nařízení odstranění stavby prováděné bez stavebního povolení ze dne 2. 2. 2022 (součástí správního spisu)*
- *Protokolem Magistrátu hlavního města Prahy, odboru pozemních komunikací a drah z ústního jednání konaného v rámci kontrolní prohlídky staveniště geologického průzkumu stavby „Výstavba trasy I.D metra v Praze“ ze dne 17. 12. 2021, č. j. MHMP 2103733/2021 (součástí správního spisu)*

Postup při vyřízení námitek žalobců z 25. 2. 2022

- (78) Se způsobem vyřízení podnětu paní Jelínkové (vyřízeno dne 2. 2. 2022) nebyli spokojeni žalobci, kteří se jej jali kritizovat formou vyjádření k podkladům v rámci odvolacího řízení (tedy namísto paní Jelínkové, jež by jinak měla dle ust. § 80 správního řádu možnost uplatňovat prostředky ochrany před nečinností správních orgánů – včetně správní žaloby).
- (79) Opět tedy v rámci svých vyjádření z 25. 2. 2022 (tj. zhruba 3 týdny po řádném vyřízení podnětu paní Jelínkové) poukazovali na mediální prohlášení čelních představitelů Prahy a na to, že i dle jejich názoru je geologický průzkum v podstatě jen zástěrkou samotné výstavby metra. Jako kardinální tvrzení pak přednesli, že „I z vlastních prohlášení

stavebníka je přitom zjevné, že se jedná o činnost vedoucí k výstavbě metra D – tedy zahájení prací.“

- (80) Zde si osoba zúčastněná dovolí poznámku. Pochopitelně, že geologický průzkum je jednou z činností vedoucích v důsledku k výstavbě metra D. Stejně jako výkupy pozemků, projekční práce, prezentace projektu veřejnosti a mnoho dalších. To však samozřejmě neznamená, že jde o provádění *vlastní stavby záměru žadatele*, ke které má být vydáno stavební povolení. Jak se uvádí v Protokolu z kontrolní prohlídky č.j. MHMP 2103733/2021 ze dne 17. 12. 2021, „*Geologický průzkum nepodléhá povolení a umístění stavby ve smyslu zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu*“. Provádění geologického průzkumu se řídí zákonem č. 62/1988 Sb., o geologických pracích a o Českém geologickém úřadu (dále jen „**zákon o geologických pracích**“). Podle zákona o geologických pracích přitom k provádění konkrétních geologických prací (mezi něž patří i geologický průzkum) není třeba žádné *ad hoc povolení* orgánu veřejné správy. Geologické práce je dle ust. § 6 odst. 1 zákona o geologických pracích nezbytné realizovat na základě objednatelům schváleného projektu geologických prací.²⁰ V případě provádění strojních vrtných prací hlubších než 30 m nebo strojních vrtných prací, jejichž celková délka přesahuje 100 m, je třeba dle ust. § 6 odst. 3 zákona o geologických pracích zaslat projekt příslušnému krajskému úřadu, který se k němu vyjádří z hlediska zájmů chráněných zvláštními právními předpisy.
- (81) Pokud jde o báňské hledisko, provádění vrtů s délkou nad 30 m pro jiné účely než k činnostem uvedeným v ust. § 2 a ust. § 3 zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, sice podléhá vrchnímu dozoru orgánů státní báňské správy, nicméně není vázáno na jejich povolení.²¹
- (82) Veškeré právními předpisy vyžadované podmínky byly v souvislosti s geologickým průzkumem pro stavbu metra I.D splněny, geologické práce byly řádně hlášeny a evidovány v Geofondu České geologické služby. K umístění dočasných zařízení stavenišť geologického průzkumu si osoba zúčastněná opatřila nezbytné územní souhlasy vydané Úřadem městské části Praha 4 a prováděly se pouze takové práce, jež byly nezbytné pro naplnění účelu průzkumu. To ostatně při prohlídce z 17. 12. 2021 zkontroloval a potvrdil Stavební úřad.

Důkaz:

- *Sdělením Magistrátu hlavního města Prahy, odboru pozemních komunikací a drah k podnětu k šetření provádění stavby metra I.D bez stavebního povolení a k nařízení odstranění stavby prováděné bez stavebního povolení ze dne 2. 2. 2022 (součástí správního spisu)*

---

²⁰ Viz VÍCHA, Ondřej. Zákon o geologických pracích: komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2020 (dostupné ze systému ASPI): „Projekt geologických prací není schvalován žádným orgánem veřejné správy ve správním řízení či jiném procesu. Schvaluje jej pouze objednavatel geologických prací.“

²¹ Viz tamtéž:

„Vrtání vrtů s délkou nad 30 m pro jiné účely než k činnostem uvedeným v § 2 a § 3 podléhá vrchnímu dozoru orgánů státní báňské správy, avšak není vázáno na jejich povolení.“

- *Protokolem Magistrátu hlavního města Prahy, odboru pozemních komunikací a drah z ústního jednání konaného v rámci kontrolní prohlídky staveniště geologického průzkumu stavby „Výstavba trasy I.D metra v Praze“ ze dne 17. 12. 2021, č. j. MHMP 2103733/2021 (součástí správního spisu)*
  - *Souhlasem s dočasným umístěním stavby Zařízení staveniště PAD1b pro doplňkový geologický průzkum úseku ID1 trasy I.D metra v Praze – úsek Pankrác – Depo Písnice, vydaný Úřadem městské části Praha 4, odborem stavebním, ze dne 23. 3. 2018, č. j. P4/028277/18/OST/FATU*
  - *Souhlasem s dočasným umístěním stavby Zařízení staveniště PAD4 pro doplňkový geologický průzkum úseku ID1 trasy I.D metra v Praze – úsek Pankrác – Depo Písnice, vydaný Úřadem městské části Praha 4, odborem stavebním, ze dne 2. 1. 2018, č. j. P4/167362/17/OST/FATU*
  - *Souhlasem s dočasným umístěním stavby Zařízení staveniště OLI pro doplňkový geologický průzkum úseku ID1 trasy I.D metra v Praze – úsek Pankrác – Depo Písnice, vydaný Úřadem městské části Praha 4, odborem stavebním, ze dne 23. 1. 2018, č. j. P4/010932/18/OST/FATU*
  - *Souhlasem s dočasným umístěním stavby Zařízení staveniště VO-OL pro doplňkový geologický průzkum úseku ID1 trasy I.D metra v Praze – úsek Pankrác – Depo Písnice, vydaný Úřadem městské části Praha 4, odborem stavebním, ze dne 25. 1. 2018, č. j. P4/010927/18/OST/FATU*
  - *Rozhodnutím o změně v užívání stavby Zařízení staveniště PAD1b pro doplňkový geologický průzkum úseku ID1 trasy I.D metra v Praze – úsek Pankrác – Depo Písnice vydané Úřadem městské části Praha 4, odborem stavebním, ze dne 26. 11. 2021, č. j. P4/475090/21/OST/FATU*
  - *Rozhodnutím o změně v užívání stavby Zařízení staveniště PAD4 pro doplňkový geologický průzkum úseku ID1 trasy I.D metra v Praze – úsek Pankrác – Depo Písnice vydané Úřadem městské části Praha 4, odborem stavebním, ze dne 26. 11. 2021, č. j. P4/475092/21/OST/FATU*
  - *Rozhodnutím o změně v užívání stavby Zařízení staveniště OLI pro doplňkový geologický průzkum úseku ID1 trasy I.D metra v Praze – úsek Pankrác – Depo Písnice vydané Úřadem městské části Praha 4, odborem stavebním, ze dne 29. 11. 2021, č. j. P4/478229/21/OST/FATU*
  - *Rozhodnutím o změně v užívání stavby Zařízení staveniště VO-OL pro doplňkový geologický průzkum úseku ID1 trasy I.D metra v Praze – úsek Pankrác – Depo Písnice vydané Úřadem městské části Praha 4, odborem stavebním, ze dne 26. 11. 2021, č. j. P4/475093/21/OST/FATU*
- (83) Pokud se tedy námitky žalobců z 25. 2. 2022 obnaží na samou podstatu, žalobci se s odstupem tří týdnů (2. 2. 2022 - 25. 2. 2022) domáhali prověření těch samých skutečností (zda práce vykonávané v rámci geologického průzkumu nejsou ve skutečnosti stavbou metra, o jejíž povolení se řízení vede), jaké byly předmětem ukončeného šetření na základě podnětu paní Jelínkové (předsedkyně žalobce D), navíc pro ty samé věcné důvody

pochybností (mediální výstupy politických představitelů hlavního města Prahy). Tentokrát nicméně s požadavkem, aby přezkum (místní šetření) provedl sám žalovaný namísto věcně a místně příslušného Stavebního úřadu, jenž jako jediný může *ex offico* zahájit řízení o nařízení odstranění stavby.

- (84) Jedním z přiznaných motivů námitek žalobců bylo zjevně i to, aby se „místního šetření“ (tj. prohlídky důlního díla) mohli osobně účastnit, na což pochopitelně nárok nemají, neboť jde o úkony státního dozoru. Ostatně i tento požadavek dobře ukazuje na neudržitelnost právní argumentace žalobců ve věci výkladu devolutivního účinku odvolání proti stavebnímu povolení, kdy jejich pojetím by se umožnila účast široké veřejnosti při úkonech státního dozoru, resp. kontrolních prohlídkách jakýchkoliv staveb.
- (85) Lze tedy shrnout, že žalovaný námítky žalobců z podání datovaného k 25. 2. 2022 vyřídil po právu a jeho zdůvodnění nelze nic vytknout. Žalobci předestřená podezření totiž již byla řádným procesním postupem žalovaného a zejména Stavebního úřadu ověřena a žalovaný byl obeznámen s výsledky kontrolní prohlídky a se závěrem příslušného správního orgánu o tom, že důvody k zahájení řízení o nařízení odstranění stavby dány nejsou.
- (86) **Z uvedeného plyne, že žalobní námítky dle písm. D jsou nedůvodné.**

II.5.

K žalobnímu bodu E

- (87) Žalobci poukazují na údajně vadný postup Stavebního úřadu, který si podle nich nevyžádal vyjádření dotčených orgánů k námítkám žalobců vzneseným v podání z 22. 5. 2020 a tyto námítky měl zamítnout s odůvodněním, že je vázán obsahem závazných stanovisek. Podle žalobců jde o procesní pochybení porušující zásadu dvojinstančnosti řízení. V tom žalobci spatřují porušení svých procesních práv s dopadem do zákonnosti Napadeného rozhodnutí i Stavebního povolení.
- (88) K tomu osoba zúčastněná uvádí:
- (89) Žalobci nespecifikují, jakých konkrétních námitek proti obsahu závazných stanovisek se mělo vytýkané pochybení Stavebního úřadu týkat. Žalobci neuvádějí příklad jediné konkrétní námítky, z níž by mohlo údajné pochybení Stavebního úřadu vyplývat. V žalobě tak zcela absentuje tvrzení, z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů považují žalobci Napadené rozhodnutí za nezákonné a není zřejmé, co má být předmětem soudního přezkumu ve smyslu ust. § 71 soudního řádu správního.
- (90) Lze toliko v obecné rovině poznamenat, že Stavební úřad na každou ze vznesených námitek řádně reagoval a způsob jejího vypořádání přehledně popsal v odůvodnění Stavebního povolení. Pokud žalobci nebyli se závěry Stavebního úřadu spokojeni, měli možnost využít odvolacího přezkumu závazných stanovisek. Tohoto oprávnění následně skutečně využili – závazná stanoviska byla k odvolacím námítkám žalobců přezkoumána nadřízenými orgány postupem dle ust. § 149 odst. 7 správního řádu, přičemž

v naprosté většině případů byla nadřízenými orgány potvrzena a v několika málo případech pozměněna, čímž došlo k odstranění jejich případných vad. Tím byla práva žalobců na přezkum podkladových závazných stanovisek plně uspokojena.

- (91) **Proběhl-li řádným způsobem odvolací přezkum závazných stanovisek, tedy všech odborných otázek jimi řešených, nelze uvažovat o porušení procesních práv žalobců, v důsledku čehož by Napadené rozhodnutí mohlo trpět nezákonností.**
- (92) **Z uvedeného plyne, že žalobní námitka dle písm. E je nedůvodná.**
- (93) K námitkám žalobců ohledně údajných vad jednotlivých závazných stanovisek a revizních závazných stanovisek, které již obsahují konkrétní skutková a právní tvrzení, se osoba zúčastněná vyjadřuje na jiných místech tohoto vyjádření ve struktuře dle osnovy žalobních bodů.

II.6.

K žalobnímu bodu F

- (94) Žalobci v žalobním bodu F namítají nepřezkoumatelnost Napadeného rozhodnutí. Tu spatřují v tom, že žalovaný v Napadeném rozhodnutí údajně neuvedl, resp. neodůvodnil, proč považuje za nedůvodné odvolací námitky, že se Stavební úřad ve Stavebním povolení nevypořádal s konkrétními námitkami proti zásahu do ÚSES, které žalobci vznášeli v prvním stupni stavebního řízení.
- (95) K tomu osoba zúčastněná uvádí:
- (96) Z obsahu a geneze námitek týkajících se zásahů do ÚSES, které žalobci, resp. někteří z nich,²² vznášeli v průběhu stavebního řízení (v prvním i druhém stupni) vyplývá, že žalobci považují za vadu, že ve stavebním řízení nebyly stanoveny nějaké konkrétní podmínky ochrany ÚSES. Žalobci ostatně nedostatečný zájem o ochranu ÚSES vytýkají nejen stavebním úřadům (prvostupňovému i druhostupňovému), nýbrž i dotčeným orgánům státní správy, jež pro účely stavebního řízení vydávaly podkladová závazná stanoviska, vč. revizních. (k tomu blíže viz vyjádření k žalobnímu bodu G.2). Uvedený postup žalobců však zjevně pramení z nepochopení významu pojmu ÚSES a režimu jeho právní úpravy, resp. ochrany.
- (97) ÚSES není ničím jiným než zákonem zakotveným institutem plošné ochrany území, který je podkladem územního plánování. Jak správně (byť nikoli přiléhavě dané věci) upozornil žalobce D v rámci odvolacího podání „Doplnění odůvodnění odvolání – 1, část“ ze dne 18. 8. 2021: „*ochrana systému ekologické stability je povinností všech vlastníků a uživatelů pozemků tvořících jeho základ; jeho vytváření je veřejným zájmem, na kterém se podílejí vlastníci pozemků, obce i stát.*“²³ Vymezování systémů ekologické

---

²² Námitka neposouzení vlivů na ÚSES byla v odvolacím správním řízení vznesena v podání „Doplnění odůvodnění odvolání - 1. část“ ze dne 18. 8. 2021 (pozn. námitka byla v podání označena písm. C). Z uvedeného podání však bez dalšího nevyplývá, že ho podali všichni žalobci, nýbrž pouze Pankrácká společnost, z. s. (žalobce D).

²³ Žalobce D v předmetném odvolacím podání de facto odcitoval ust. § 4 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny.

stability provádějí a hodnotí orgány územního plánování a ochrany přírody ve spolupráci s orgány vodohospodářskými, ochrany zemědělského půdního fondu a státní správy lesního hospodářství atp. Výlučným právním nástrojem k prosazování ochrany ÚSES jsou tak regulativy územního plánování.

- (98) V rámci stavebního řízení nemají stavební úřady působnost pro stanovování podmínek na ochranu ÚSES (jako celku). Ve stavebním řízení jsou řešeny toliko jednotlivé konkrétní veřejné zájmy (spadající do vrcholového komplexu ÚSES) a pro zajištění jejich ochrany jsou ve stavebním řízení stanovovány konkrétní podmínky dle specifických působností jednotlivých správních orgánů vymezených příslušnými zvláštními předpisy.²⁴ Uvedené podmínky stanovené dotčenými orgány jsou pak promítány do podmínek stavebního povolení. Pokud tedy žalobci v rámci odvolacího řízení proti Stavebnímu povolení namítali, že Stavební úřad nenaplnil své kompetence k ochraně ÚSES, nebylo možné této námitce přisvědčit. Ochrana jednotlivých zájmů obsažených ve stavebním záměru dotčených ÚSES byla v rámci stavebního řízení věnována náležitá pozornost a bylo uloženo mnoho podmínek k jejich ochraně.
- (99) Tvrzení žalobců, že Stavební úřad v rámci stavebního řízení nevypořádal konkrétní námitky proti zásahu do ÚSES, není pravdivé. Stavební úřad k námitkám ohledně ÚSES, mj. uvedl: „*Územní systém ekologické stability (ÚSES) nemá právní ochranu ze zákona a odbor ochrany prostředí není oprávněn stanovit závazné podmínky na ochranu ÚSES. Podmínku je oprávněn dát pouze orgán územního plánování v územním řízení. Stavební úřad však nyní řeší stavební řízení.*“ Citovaným textem byly veškeré námitky týkající se ÚSES vznášené v rámci prvostupňového stavebního řízení jasně a srozumitelně vypořádány.
- (100) Žalovaný v rámci odůvodnění Napadeného rozhodnutí (při vypořádávání odvolacích námitek ohledně neposouzení vlivů na ÚSES) obdobně jako Stavební úřad odkazoval na fázi územního řízení, v níž byly ohledně ÚSES (jako celku) Územním rozhodnutím stanoveny závazné podmínky.²⁵ Jak vyplývá z odůvodnění Napadeného rozhodnutí, osoba zúčastněná jako stavebník uvedené podmínky vztahující se k ÚSES (jako celku) uložené Územním rozhodnutím splnila.²⁶

Důkaz:

- *Rozhodnutím Magistrátu hl. města Prahy, odboru pozemních komunikací a drah, ze dne 30. 6. 2021, č. j. MHMP 794288/2021 (součástí správního spisu)*
- *Rozhodnutím Ministerstva dopravy, č. j. MD 32102/2021-130/61 (součástí správního spisu)*

---

²⁴ Např. zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, zákon č. 289/1995 Sb., o lesích., zákon č. 254/2001 Sb., o vodách apod.

²⁵ Viz str. 28 Napadeného rozhodnutí a dále také např. rozhodnutí o umístění stavby vydané Úřadem městské části Praha 4, odborem stavebním, dne 16. 10. 2013 pod č. j. P4/067441/13/OST/FATU, str. 25, podmínka č. 27, čtvrtá odrážka.

²⁶ Viz str. 28 Napadeného rozhodnutí.

- *Rozhodnutím o umístění stavby vydaným Úřadem Městské části Praha 4, odborem stavebním, dne 16. 10. 2013, pod č.j. P4/067441/13/OST/FATU ve znění rozhodnutí Magistrátu hl. města Prahy, odboru stavebního a územního plánu, ze dne 26. 6. 2014, č.j. MHMP 895930/2014, které nabylo právní moci dne 10. 7. 2014*
- (101) **Z uvedeného plyne, že žalobní námitka dle písm. F je nedůvodná, neboť Napadené rozhodnutí není v namítaném ohledu nepřezkoumatelné. Z jeho odůvodnění je patrné, že odvolací námitky vytýkající Stavebnímu úřadu, že ve Stavebním povolení nestanovil podmínky k ochraně ÚSES (jako celku), byly zcela nepřijatelné a proto jim žalovaný v rámci Napadeného rozhodnutí nevyhověl.**

II.7. **K žalobnímu bodu G**

- (102) Žalobci orgánům provádějícím přezkum závazných stanovisek vytýkají, že měly vydat svá revizní závazná stanoviska, aniž by si vyžádaly správní spis nebo se s ním jinak seznámily. Z toho žalobci dovozují, že přezkum závazných stanovisek byl proveden bez patřičné znalosti stavu věci (např. projektové dokumentace). Tvrzených pochybení se přitom podle žalobců měly dopustit doslova všechny nadřízené orgány provádějící přezkum.
- (103) K tomu osoba zúčastněná uvádí:
- (104) Námitka je v rovině obecných a ničím nepodložených tvrzení. Žalobci nikterak neobjasňují, jak k danému závěru dospěli, pouze na jeho podporu uvádějí ilustrativní příklad revizního závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví. Relevantnost této námítky osoba zúčastněná vyvrací dále v rámci vyjádření k žalobní námitce G.4, kde se vyjadřuje k údajné rozpornosti projektové dokumentace ve spisu Stavebního úřadu a projektové dokumentace, jež měla mít k dispozici Hygienická stanice hl. města Prahy. K ostatním revizním závazným stanoviskům se žalobci v konkrétnosti vůbec nevyjadřují. Žaloba tak v této části nesplňuje základní náležitost dle ust. § 71 odst. 1 písm. d) soudního řádu správního. Neuvádí totiž, z jakých skutkových a právních důvodů se napadené výroky rozhodnutí považují za nezákonné či nicotné.
- (105) Obecná námitka týkající se údajného přezkumu závazných stanovisek „*bez znalosti stavu věci*“ je navíc nepravdivá. Nadřízené orgány rozhodovaly vždy na základě opatřených podkladů a skutkové a právní okolnosti zjišťovaly v potřebné míře, jak vyplývá mj. přímo z textu revizních závazných stanovisek. Ta se vypořádávají s odvolacími námitkami žalobců, citují obsah DSP, odborných studií, na řadě míst konstatují, že DSP nebo studie obsahují konkrétní náležitosti apod. Není tedy žádný důvod domnívat se, že nadřízené dotčené orgány neměly k dispozici dostatek podkladů pro řádné vydání revizních závazných stanovisek.
- (106) Nadto žalobci přehlíží, že nadřízené orgány k řádnému přezkumu závazných stanovisek v odvolacím řízení obsah celého správního spisu znát nemusí. Podle ust. § 149 odst. 7

věty druhé správního řádu platí, že odvolací orgán zasílá odvolání, směřuje-li proti obsahu závazného stanoviska, nadřízenému orgánu spolu s vyjádřením správního orgánu prvního stupně a s vyjádřením účastníků (tedy nemá automaticky povinnost zasílat celý správní spis). Jelikož úkon nadřízeného orgánu je svou povahou rovněž závazným stanoviskem, aplikují se dále na činnost nadřízeného orgánu analogicky ustanovení o oprávněních a povinnostech dotčených orgánů (nadřízený orgán má postavení dotčeného orgánu).²⁷ Dotčené orgány pak mají podle ust. § 136 odst. 4 správního řádu mj. v souvislosti s probíhajícím řízením „právo nahlížet do spisu a právo obdržet kopii materiálů tvořících součást spisu, jsou-li pro výkon jejich působnosti podstatné.“

- (107) Šíře podkladů, ze kterých nadřízené orgány vycházejí, tak závisí především na charakteru a rozsahu konkrétních odvolacích námitek, jež mají vyřizovat. Pokud je odvolatelem napadána např. nepřezkoumatelnost závazného stanoviska pro opomenutí vypořádat některou z námitek v řízení v prvním stupni, mohou k řádnému přezkumu nadřízenému orgánu postačit i jen podklady dle ust. § 149 odst. 7 správního řádu, neboť již z nich lze spolehlivě seznat stav věci. Rozhodné tedy je, zda může nadřízený orgán provést přezkum na základě jemu dostupných (opatřených) podkladů, nikoliv zda má k dispozici celý obsah správního spisu, jehož značná část se přezkoumávaných skutečností vůbec nemusí týkat.
- (108) **Z uvedeného plyne, že žalobní námitka dle písm. G je nedůvodná.**

II.8.

K žalobnímu bodu G.1

- (109) Žalobci namítají nepřezkoumatelnost Napadeného rozhodnutí z důvodu tvrzené nepřezkoumatelnosti dvou revizních závazných stanovisek vydaných Magistrátem hl. m. Prahy, odborem ochrany prostředí (dále jen „**MHMP OOP**“) a to:
- revizního závazného stanoviska Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 20. 12. 2021, č. j. MHMP 2089031/2021, které mění závazné stanovisko Úřadu městské části Prahy 4 vydané z hlediska ochrany ovzduší dle ust. § 11 odst. 3 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o ochraně ovzduší**“) ze dne 6. 9. 2019, zn. P4/318221/19/OŽPAD/STAN/St, (dále jen „**Revizní závazné stanovisko MHMP I.**“) a
  - revizního závazného stanoviska Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 20. 12. 2021, č. j. MHMP 2102542/2021, které mění závazné stanovisko Úřadu městské části Prahy 12 vydané z hlediska ochrany ovzduší dle ust. § 11 odst. 3 zákona o ochraně ovzduší ze dne 9. 12. 2019, č. j. P12 30317/2019 OŽP/Hr, (dále jen „**Revizní závazné stanovisko MHMP II.**“).

---

²⁷ Srov. např. JEMELKA, Luboš, Klára PONDĚLÍČKOVÁ a David BOHADLO. Správní řád: komentář. 6. vydání. Praha: C.H. Beck, 2019. str. 784.

- (110) Žalobci spatřují nepřekoumatelnost obou revizních závazných stanovisek v tom, že ze strany MHMP OOP neměla být řádně vypořádána odvolací námitka týkající se alternativního způsobu odvozu rubaniny po železnici, kterou někteří z žalobců²⁸ uplatňovali v rámci řízení o odvolání proti Stavebnímu povolení.
- (111) Podle předmětné odvolací námítky „*jak úřad MČ Prahy 12 tak úřad MČ Prahy 4 měly požadovat odvoz rubaniny tunelem na železnici a tím účinně hájit ochranu ovzduší před dalším nadlimitním znečišťováním prachem, benzo(a)pyrenem a dalšími látkami z provozu nákladních automobilů odvázejících extrémní množství rubaniny — a to obytnými čtvrtěmi.*“²⁹
- (112) Žalobci konkrétně MHMP OOP vytýkají, že se, dle jejich názoru, „*odmítl zabývat otázkou odvozu rubaniny po železnici – a tím podstatně přispět k ochraně ovzduší*“ a pouze v závěru (obou revizních závazných stanovisek) konstatoval, že „*odvoz rubaniny z území čistě podzemní cestou není součástí posuzovaného záměru*“.
- (113) K tomu osoba zúčastněná uvádí:
- (114) Předně je třeba konstatovat, že MHMP OOP, coby nadřízený orgán dotčených orgánů ochrany ovzduší, na odvolací námitku odvozu rubaniny po železnici v obou případech náležitým způsobem reagoval. V odůvodnění obou revizních závazných stanovisek uvedl, že „*odvolatelem požadovaný odvoz rubaniny z území čistě podzemní cestou není součástí posuzovaného záměru. Je otázkou, zda by takové řešení bylo technologicky možné a jakým způsobem by ovlivnilo organizaci, průběh a délku výstavby samotné. Takový požadavek nevzešel ani z procesu EIA. OCP MHMP posuzoval konkrétní řešení navržené projektovou dokumentací, která počítá s částečným hloubením některých stanic metra a tunelových úseků, v dalších částech projektu pak navrhuje vytažení rubaniny a zeminy na povrch šachtami a její odvoz z prostoru zařízení staveniště. K tomuto řešení také OCP MHMP vymezil změnou závazného stanoviska odpovídající podmínky a při jejich dodržování považuje záměr v jeho posuzované podobě z hlediska ochrany ovzduší za přijatelný.*“³⁰
- (115) MHMP OOP tedy ve vztahu k vzneseným námitkám srozumitelně a logicky soudržně vysvětlil, proč je považuje za nedůvodné. Není tak v žádném ohledu na místě uvažovat o nepřekoumatelnosti úvah správního orgánu, ani namítat nevypořádání odvolací námítky, jak činí žalobci.
- (116) Pokud žalobci mají za to, že orgán ochrany ovzduší mohl v (revizním) závazném stanovisku z vlastní iniciativy stanovit podmínku zcela jiného způsobu dopravy rubaniny, než

---

²⁸ Z odvolacích podání uplatněných v rámci řízení o odvolání proti stavebnímu povolení není vždy zcela zřejmé, zdali je činil žalobce D (Pankrácká společnost, z. s.) pouze sám za sebe nebo i za ostatní jím tehdy zastupované účastníky správního řízení. Ilustrativní je v tomto ohledu zejména podání nazvané jako „Doplnění odůvodnění odvolání - 1. část“ ze dne 18. 8. 2021.

²⁹ Viz druhé doplnění odůvodnění odvolání ze dne 8. 10. 2021, str. 3.

³⁰ Viz str. 18 Revizního závazného stanoviska MHMP I., srov. též věcně shodné odůvodnění na str. 15 Revizního závazného stanoviska MHMP II.

je navržený v DSP stavebního záměru, mýlí se. Jak upozorňuje komentářová literatura ke stavebnímu zákonu: „[i] pro závazná stanoviska platí obecná zásada vyjádřená v čl. 2 odst. 3 Úst a v čl. 2 odst. 2 LPS, že veřejnou moc je možné vykonávat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon.“³¹

- (117) V kontextu zmíněné ústavní zásady, promítnuté též v ust. § 2 odst. 2 správního řádu, dotčené orgány při vydávání závazných stanovisek k předloženému stavebnímu záměru nemohou klást stavebníkovi podmínky dle své (libovolné) úvahy. Součástí výroku tak především nemůže být taková podmínka, která by měnila charakter posuzovaného projektu. Orgán ochrany ovzduší je vázán předmětem řízení a jenom k němu se může vyjadřovat. Stavební řízení je řízením na žádost ve smyslu ust. § 44 správního řádu, jehož předmět v souladu s dispoziční zásadou vymezuje žadatel (stavebník), nikoliv správní nebo dotčený orgán.³² Dotčené orgány mohou stavební záměr posuzovat jen z hledisek a za použití nástrojů, které stanovuje zvláštní zákon upravující činnost těchto orgánů.
- (118) Orgány ochrany ovzduší vydávají dle zákona o ochraně ovzduší závazná stanoviska ke stavebním záměrům tehdy, představují-li stacionární zdroj znečištění ovzduší. Při posuzování předložené projektové dokumentace vycházejí dle ust. § 12 odst. 1 zákona o ochraně ovzduší z programů zlepšování kvality ovzduší a z úrovně znečištění znečišťujícími látkami, které mají stanoven imisní limit v bodech 1 a 2 přílohy č. 1 k zákonu. Vyhodnotí-li dotčený orgán, že záměr při stanovení podmínek odpovídá zákonnému hledisku, respektive nezasahuje nad přípustnou míru do chráněného veřejného zájmu, nezbývá mu než k němu vydat souhlasné závazné stanovisko. A to i tehdy, pokud by teoreticky existovala z hlediska dotčeného veřejného zájmu ještě „lepší“ alternativa k posuzovanému záměru, avšak stavebníkem (žadatelem) by nebyla navrhována (např. z důvodu nepoměrně větších nákladů či úplné nemožnosti její realizace). Dotčený orgán by nemohl takovou alternativu sám od sebe navrhopvat a vnutit ji stavebníkovi, když s ní posuzovaný stavební záměr vůbec nepočítá.
- (119) Dle výkladu dotčených orgánů v projednávané věci byla za dočasný stacionární zdroj znečištění ovzduší označena právě navrhovaná stavební činnost zahrnující mj. i odvoz rubaniny nákladními automobily po pozemních komunikacích. K té se také v závazných stanoviscích dotčené orgány vyjadřovaly a za stanovených podmínek stavební činnost, resp. stavební záměr, shledaly z hlediska jimi chráněného veřejného zájmu na ochraně ovzduší přípustným, a vydaly tak k němu souhlasná závazná stanoviska. Ostatně, s odvozem rubaniny nákladními automobily počítá i stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí vydané Magistrátem hlavního města Prahy, odborem životního prostředí dne 2. 11. 2012, sp. zn. S-MHMP-0442488/2011/OZP/VI/EIA/777-8/Nov (dále jen „**Stanovisko EIA**“), když v rámci podmínky přípravy plánu organizace výstavby ukládá ve vztahu k odvozu rubaniny „[o]rientovat se přitom na vedení

---

³¹ Srov. MACHAČKOVÁ, Jana. Stavební zákon: komentář. 3. vydání. Praha: C.H. Beck, 2018. str. 42.

³² Srov. JEMELKA, Luboš, Klára PONĎELÍČKOVÁ a David BOHADLO. Správní řád: komentář. 6. vydání. Praha: C.H. Beck, 2019. str. 278.

*dopravy z/do jižního směru (k omezení dopravní zátěže v centru města) a na použití nákladních vozidel splňujících emisní normu Euro 5, popř. Euro 4.*³³

- (120) Pokud by přesto při posouzení projednávaného stavebního záměru (dle předložené DSP) dospěly dotčené orgány či MHMP OOP (jako revizní dotčený orgán) k závěru, že je odvoz rubaniny po pozemních komunikacích jako takový nepřipustný, musely by se k posuzovanému stavebnímu záměru vyjádřit záporně, nikoliv jej v podstatném ohledu změnit a „povolit“ tak osobě zúčastněné vlastně úplně jiný záměr, o jehož povolení osoba zúčastněná nežádala a jenž by neměl oporu v projektové dokumentaci posuzované dotčenými orgány. Konečně, nejednalo by se jen o podmínku změny samotné organizace dopravy, jak se o ní vyjadřují žalobci, ale o komplexní změnu projektu spočívající v návrhu zcela jiného přístupu k odvozu a vytažení rubaniny a zeminy.
- (121) Výše uvedené MHMP OOP v odůvodnění revizních závazných stanovisek řádně vysvětlil. Konstatoval, že posuzoval konkrétní řešení navržené v předložené DSP, které počítá s vytažením rubaniny a zeminy na povrch šachtami a s jejím odvozem z prostoru staveniště nákladními automobily. Žalobci požadovaný odvoz rubaniny čistě podzemní cestou vůbec není součástí posuzovaného záměru. MHMP OOP zároveň uvedl, že při dodržení stanovených podmínek považuje stavební záměr v jeho posuzované podobě z hlediska ochrany ovzduší za přijatelný, a tudíž neshledává důvod pro jiný výrok revizního závazného stanoviska.

Důkaz:

- *Revizním závazným stanoviskem Magistrátu hl. m. Prahy, odboru ochrany prostředí, ze dne 20. 12. 2021, č. j. MHMP 2089031/2021 (součástí správního spisu)*
  - *Revizním závazným stanoviskem Magistrátu hl. m. Prahy, odboru ochrany prostředí, ze dne 20. 12. 2021, č. j. MHMP 2102542/2021 (součástí správního spisu)*
  - *Stanoviskem k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí vydaným Magistrátem hlavního města Prahy, odborem životního prostředí dne 2. 11. 2012, sp. zn. S-MHMP-0442488/2011/OZP/VI/EIA/777-8/Nov (součástí správního spisu)*
- (122) Způsob, jakým se MHMP OOP v obou revizních závazných stanoviscích vypořádal s odvolací námitkou, je tedy plně přezkoumatelný a souladný se právními předpisy.
- (123) Rovněž související žalobní námitka, že měl žalovaný jako odvolací správní orgán s ohledem na změnu podmínek závazných stanovisek zrušit Stavební povolení a věc vrátit zpět k posouzení Stavebnímu úřadu, není důvodná.
- (124) Podle žalobců mělo v důsledku „nevrácení“ věci dojít k porušení zásady dvojinstančnosti. Žádné ustanovení správního řádu ani stavebního zákona však takový postup odvolacímu správnímu orgánu v přímé souvislosti s přezkumem závazných stanovisek neukládá. Proces přezkumu závazných stanovisek v rámci odvolacího řízení počítá s možným výsledkem buď v podobě potvrzení závazného stanoviska, nebo jeho změny (viz

---

³³ Viz podmínka uvedená pod bodem 25 a) na str. 13 – 14 Stanoviska EIA.

- ust. § 149 odst. 7 věta třetí správního řádu). Pokud pak revizní orgán v projednávané věci v souladu s tímto ustanovením změnil závazné stanovisko, a to ještě pouze co do podmínek realizace záměru, přičemž výrok stanoviska zůstal souhlasný, chybí jakýkoliv rozumný i zákonný důvod, proč by měl žalovaný namísto promítnutí nově formulovaných podmínek do svého rozhodnutí věc vrátit Stavebnímu úřadu k dalšímu řízení.
- (125) Smyslem zásady dvojinstančnosti je především zabránit zcela překvapivým rozhodnutím, aniž by byl účastníkům řízení ponechán prostor k reakci. V podmínkách přezkumu závazných stanovisek, kdy mají všichni účastníci na výslovné upozornění odvolacího správního orgánu právo vyjádřit se k podkladům založeným do správního spisu³⁴, tedy i k revizním závazným stanoviskům, je kontradiktornost řízení zajištěna dostatečně. Svého práva ostatně žalobci využili a k výsledkům provedeného přezkumu se vyjádřili podáním ze dne 1. 3. 2022, na jehož obsah následně žalovaný reagoval v odůvodnění Napadeného rozhodnutí.
- (126) I na přezkum závazných stanovisek je přitom třeba aplikovat zásadu jednotnosti řízení. Ta znamená, že řízení představuje jeden celek až do vydání konečného rozhodnutí a pojímá se dohromady (ve svém komplexu). Jako jeden celek jsou vnímána též všechna rozhodnutí vydaná v jednotlivých fázích řízení (srov. např. rozsudek NSS ze dne 15. 3. 2017, č.j. 5 Azs 270/2016-39 nebo rozsudek NSS ze dne 7. 9. 2016, č. j. 2 Afs 143/2016-29). Touto optikou je nepochybně přípustné, aby revizní závazná stanoviska doplňovala či korigovala podmínky původních závazných stanovisek.
- (127) **Z uvedeného plyne, že žalobní námitky dle bodu G.1 jsou nedůvodné. Obě revizní závazná stanoviska vydaná ze strany MHMP OOP jsou přezkoumatelná a souladná s právními předpisy. Revizní závazná stanoviska tudíž plnila roli zákonného podkladu pro vydání Napadeného rozhodnutí, které je v uvedených oblastech také plně přezkoumatelné a zákonné.**

II.9.

K žalobnímu bodu G.2

- (128) Žalobci namítají nezákonnost Napadeného rozhodnutí z důvodu, že žalovaný údajně zamítl námitky vůči závazným stanoviskům, přestože tyto nebyly posouzeny nadřízeným dotčeným orgánem. Uvedené žalobci dovozují ve vztahu k závazným stanoviskům obsaženým v souhrnném správním aktu vydaném MHMP OOP dne 18. září 2019, č.j. MHMP 1880152/2019 (dále jen „**Stanovisko MHMP OOP**“) a jejich potvrzením revizním stanoviskem Ministerstva životního prostředí ze dne 10. ledna 2022, č.j. MZP/2021/500/2767 (dále jen „**MŽP**“ a „**Stanovisko MŽP**“).
- (129) Stanovisku MŽP se v žalobě konkrétně vytýká, že „*bagatelizuje vlivy na krajinný ráz, na významné krajinné prvky a na USES*“ a že „*přehlíží, že bylo možno zvolit řešení, které by bylo menším zásahem*“. Z toho žalobci dovozují, že zvolené řešení je v rozporu

---

³⁴ Ust. § 36 odst. 3 správního řádu.

se Stanoviskem EIA, konkrétně se závaznými podmínkami uvedenými pod body 19. a 20. Stanoviska EIA. Ty dle žalobců stanovují následující povinnosti:

„19. Provéřit s ohledem na zásahy do prvků územních systémů ekologické stability (ÚSES) a významných krajinných prvků (VKP) rozsahy zařízení stavenišť a vhodnost výběru dotčených ploch s cílem omezit vliv na tyto prvky (zásah do prvků ÚSES a VKP projednat s příslušným orgánem ochrany přírody).

20. Orientovat se v rámci další přípravy záměru ve vztahu k plochám ÚSES na zachování prostorových parametrů vymezeného a schváleného prvku ÚSES (biokoridoru a biocentra).“

(130) Žalobci dále namítají, že *„žádné z revizních stanovisek se nezabývalo tím, že orgán ochrany přírody souhlasil s vydáním stavebního povolení i přesto, že stavba (tak jak je navržena) vyžaduje (zbytečně!) rozsáhlé kácení.“*

(131) K tomu osoba zúčastněná uvádí:

(132) Je třeba uvést na pravou míru, že žalobci namítané podmínky ze Stanoviska EIA, uvedené pod body 19. a 20., byly dle Stanoviska EIA podmínkami pro fázi územního řízení, nikoli pro řízení stavební.³⁵ Odkaz na tyto podmínky je proto nepřipadný, neboť na fázi stavebního řízení nedopadají.

Důkaz:

- *Stanoviskem k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí vydaným Magistrátem hlavního města Prahy, odborem životního prostředí dne 2. 11. 2012, sp. zn. S-MHMP-0442488/2011/OZP/VI/EIA/777-8/Nov*

(133) Nepřipadná je též obecná námitka žalobců ohledně bagatelizace vlivu záměru na krajinný ráz, významné krajinné prvky a ÚSES ze strany MŽP. Stanovisko MŽP ve skutečnosti žádnou vadou v tomto směru netrpí.

Krajinný ráz

(134) Z hlediska vlivu stavebního záměru na krajinný ráz žalobci napadají Stanovisko MŽP v rozsahu, jímž potvrdilo Stanovisko MHMP OOP v jeho bodě 5.B) vydaném podle ust. § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o ochraně přírody a krajiny**“). Stanovisko MŽP konkrétně vypořádávalo jedinou námitku týkající se krajinného rázu uplatněnou v odvolacím řízení a sice: *„Jedná se o obecné hodnocení, které konstatuje, že dojde ke změně krajinného rázu, ale nepopisuje k jaké, kde bude, jaký je stávající krajinný ráz atd. a proto je nepřezkoumatelný závěr, že změna je přípustná.“* Předmětnou námitku uplatnili v rámci řízení o odvolání proti Stavebnímu povolení někteří z žalobců.³⁶

---

³⁵ Viz str. 10 Stanoviska EIA.

³⁶ Z odvolacích podání uplatněných v rámci řízení o odvolání proti stavebnímu povolení není vždy zcela zřejmé, zdali je činil žalobce D (Pankrácká společnost, z. s.) pouze sám za sebe nebo i za ostatní jím tehdy zastupované účastníky správního řízení. Ilustrativní je v tomto ohledu zejména podání nazvané jako „Doplnění odůvodnění odvolání - 1. část“ ze dne 18. 8. 2021.

- (135) MŽP k této námitce předně vyhodnotilo, že závazné stanovisko (uvedené ve Stanovisku MHMP OOP pod bodem 5.B) bylo vydáno orgánem k tomu příslušným, ověřilo zřejmost toho, k jakému návrhu se vyjadřovalo, z jakých podkladů vycházelo, jakými kritérii se zabývalo (ust. § 12 odst. 1 zákona ochraně přírody a krajiny) a k jakému závěru z hlediska ochrany krajinného rázu dospělo. Stanovisko MŽP také připomnělo, že krajinný ráz byl detailně hodnocen mj. v projektové dokumentaci EIA a poukázalo též na závazné stanovisko MHMP, OOP sp. č. S-MHMP-1130295/2011/2/OZP/VI, bod 5.B), ze dne 22. 1. 2013, které bylo vydáno k územnímu řízení stavby, a ve kterém byl hodnocen vliv umístění stavby na krajinný ráz. Z hlediska vytýkané nepřezkoumatelnosti napadeného stanoviska Stanovisko MŽP mj. rekapitulovalo, že výsledek hodnocení MHMP OOP vyplývá z textové i grafické části projektové dokumentace o parametrech, poloze a provedení stavby, z odborného posouzení, z řady právních a odborných dokumentů, mapových podkladů zobrazujících rozložení jednotlivých prvků v krajině apod. Na základě toho Stanovisko MŽP zopakovalo a přezkoumalo závěry a podstatné úvahy vyslovené Stanoviskem MHMP OOP a vysvětlilo, proč se s nimi ztotožňuje a proč závazné stanovisko vytýkanou vadou (nepřezkoumatelností z důvodu tvrzené absence vysvětlení vlivu na krajinný ráz) netrpí.
- (136) **MŽP tak problematiku krajinného rázu nikterak nebagatelizovalo, naopak, postupovalo plně v souladu s právními předpisy. Vzhledem k obecnosti shora citované odvolací námitky vůči Stanovisku MHMP OOP řešícímu vlivy stavby na krajinný ráz byl přezkum stanoviska navíc zdůvodněn nad rámec povinností revizního dotčeného orgánu.³⁷**

Významné krajinné prvky (VKP)

- (137) Z hlediska vlivu záměru na významné krajinné prvky (VKP) žalobci napadají Stanovisko MŽP v rozsahu, jímž potvrdilo Stanovisko MHMP OOP v jeho bodě 5.C) vydaném podle ust. § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny. Stanovisko MŽP konkrétně vypořádávalo dvě námitky týkající se významného krajinné prvku uplatněné v odvolacím řízení a sice, že 1) z odůvodnění závazného stanoviska není patrné, z jakého důvodu by se měla zlepšit retenční schopnost krajiny a že 2) správní orgán v závazném stanovisku opomenul posoudit vliv na živočichy dotčené rekonstrukcí rybníku (VKP). Předmětné námitky uplatnili v rámci řízení o odvolání proti Stavebnímu povolení někteří z žalobců.
- (138) MŽP předně vyhodnotilo, že závazné stanovisko (uvedené ve Stanovisku MHMP OOP pod bodem 5.C) bylo vydáno orgánem k tomu příslušným, ověřilo zřejmost toho, k jakému návrhu se vyjadřovalo, z jakých podkladů vycházelo, jakými kritérii se zabývalo (ust. § 4 odst. 2 zákona ochraně přírody a krajiny) a k jakému závěru z hlediska ochrany VKP dospělo. Stanovisko MŽP dále připomnělo, že samostatné souhlasné (závazné) stanovisko se zásahem do VKP (č. sp. S-MHMP-1130295/2011/2/OZP/VI ze dne 22. 1. 2013) bylo vydáno již v rámci pravomocně ukončeného územního řízení. Předmětem

---

³⁷ Např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.5.2013, č.j. 2 Afs 77/2012 – 21.

napadeného stanoviska již není posuzování umístění stavby (které je již schváleno), ale její vliv na VKP.

- (139) K námitce, že ze závazného stanoviska není zřejmé, proč by nový stav po úpravě rybníku Statkový měl vést ke zlepšení retenčních schopností krajiny, MŽP rekapitulovalo podkladové materiály závazného stanoviska (zejména projektová dokumentace, dokumentace EIA a zoologický průzkum ze dne 27. 11. 2011) a v té souvislosti vysvětlilo, že dle příslušné dokumentace dojde k prohloubení a rozšíření rybníku, k úpravám porostu v litorálním pásmu, doplnění vhodné dřevinné výsadby a k úpravě navazujícího koryta Kunratického potoka, v důsledku čehož dojde k posílení retenční schopnosti lokality.
- (140) Pokud jde o druhou MŽP posuzovanou námitku, že dotčený orgán v závazném stanovisku opomenul posoudit vliv na živočichy dotčené rekonstrukcí rybníku, MŽP vzalo v první řadě v potaz, že ve Stanovisku MHMP OOP bylo v návaznosti na vyhodnocení zásahu do významných krajinných prvků (včetně jejich ekologicko-stabilizační funkce) uloženo, jako podmínka souhlasu, provést kompenzační a zmírňující opatření z přírodovědeckého průzkumu (Ing. Vojar a kol; 11/2011), resp. dodržet „Podmínky pro ochranu životního prostředí při výstavbě“ – dle DSP – část F. Zásady organizace výstavby, Technická zpráva, oddíl 9, které z přírodovědeckého průzkumu vycházejí, a které celkově mírní negativní dopady stavby na VKP a návaznou faunu. MŽP v té souvislosti vzalo též v potaz vyjádření MHMP, uvedené pod bodem 5.A) Stanoviska, jakož i vyjádření č.j. S-055281/2013/1/OZP/VI ze dne 2. 7. 2013, s nímž Stanovisko MHMP OOP pracuje, a to i s reflexí k vyjádření (ze dne 2. 7. 2013) ve vztahu k DSP.
- (141) MŽP tak řádně přezkoumalo závěry a podstatné úvahy vyslovené ve Stanovisku MHMP OOP pod bodem 5.C) a vysvětlilo, proč se s nimi ztotožňuje a proč přezkoumávané stanovisko vytýkanými vadami netrpí. Konkrétně též reagovalo na ony dvě vznesené obecné námitky odvolatele ohledně zlepšení retenčních schopností krajiny a tvrzeného neposouzení vlivu na živočichy dotčené rekonstrukcí rybníku.
- (142) **MŽP tak problematiku VKP (včetně jeho ekologicko-stabilizační funkce) nikterak nebagatelizovalo, naopak, postupovalo plně v souladu s právními předpisy. Vzhledem k obecnosti shora citované námitky vůči Stanovisku MHMP OOP byl přezkum stanoviska navíc zdůvodněn nad rámec povinností revizního dotčeného orgánu.**³⁸

Důkaz:

- *Revizním stanoviskem Ministerstva životního prostředí ze dne 10. ledna 2022, č.j. MZP/2021/500/2767 (součástí správního spisu)*

---

³⁸ Opět např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.5.2013, č.j. 2 Afs 77/2012 – 21.

Územní systém ekologické stability (ÚSES)

- (143) Z hlediska vlivu záměru na ÚSES žalobci toliko konstatují, že „*Ministerstvo životního prostředí se k problematice ÚSES nevyjádřilo, neboť není předmětem závazného stanoviska MHMP.*“ V uvedeném žalobci pochybení MŽP neshledávají, nebo to alespoň z žaloby nevyplývá.
- (144) Podstata námitky žalobců zřejmě tkví v tom, že považují za chybu, že ve stavebním řízení nebyly závazným stanoviskem stanoveny nějaké konkrétní podmínky ochrany ÚSES a že tudíž MHMP OOP, případně MŽP, potažmo Stavební úřad, na ochranu ÚSES rezignovaly či, jak tvrdí žalobci, vlivy na ÚSES byly bagatelizovány. Tato námitka však zjevně pramení z nepochopení významu pojmu ÚSES a režimu jeho právní úpravy.
- (145) Jak osoba zúčastněná popsala již v části vyjádření věnující se žalobní námitce F, správní orgány v rámci stavebního řízení nemají působnost stanovovat podmínky na ochranu ÚSES (jako celku).³⁹ To se týká jak stavebních úřadů, tak dotčených orgánů státní správy. Dotčené orgány nemohou v rámci stavebního řízení vydávat závazná stanoviska k ochraně ÚSES (jako celku), nýbrž toliko k ochraně jednotlivých veřejných zájmů (v rámci komplexu ÚSES), a to v rozsahu daném příslušnými zvláštními předpisy.⁴⁰ To samozřejmě neznamená, že zájem na udržování přírodní rovnováhy, jenž je hlavním důvodem pro vymezení ÚSES⁴¹, je tímto jakkoli potlačován. Právě naopak, tento zájem se chrání v zákonných mezích specifických působností jednotlivých správních orgánů, jak tomu bylo i v případě postupu před vydáním Napadeného rozhodnutí. Ochrana jednotlivých zájmů obsažených ve stavebním záměru dotčených ÚSES byla v rámci vícero závazných stanovisek dotčených orgánů věnována náležitá pozornost a bylo uloženo mnoho podmínek k jejich ochraně. Námitka žalobců v tom smyslu, že Stanovisko MŽP bagatelizovalo vlivy záměru na ÚSES, je proto zcela neopodstatněná.
- (146) K žalobní námitce, že „*žádné z revizních stanovisek se nezabývalo tím, že orgán ochrany přírody souhlasil s vydáním stavebního povolení i přesto, že stavba (tak jak je navržena) vyžaduje (zbytečně!) rozsáhlé kácení*“, se MŽP nevyjadřovalo, neboť toto nebylo odvolací výtkou vůči revidovanému Stanovisku MHMP OOP a ani jeho předmětem. Tvrzené nedostatky v ochraně dřevin byly předmětem námitky žalobce D vůči koordinovanému stanovisku ÚMČ Praha 4 (část III. koordinovaného stanoviska č. j. P4/318221/19/OŽPAD/STAN/St), které byly řešeny v rámci Změny závazných stanovisek Úřadu městské části Praha 4 ze dne 20.12.2021 (č.j. MHMP 2089031/2021), nicméně vzhledem k limitům zákonné působnosti dotčených orgánů toliko formou sdělení.

---

³⁹ Výlučným právním nástrojem k prosazování ochrany ÚSES jsou regulativy územního plánování. K tomu blíže viz zmiňovaná část tohoto vyjádření věnující se žalobní námitce F.

⁴⁰ Např. zákon o ochraně přírody a krajiny, zákon č. 289/1995 Sb., o lesích., zákon č. 254/2001 Sb., o vodách apod.

⁴¹ Ust. § 3 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně přírody a krajiny.

- (147) **Z uvedeného plyne, že Napadené rozhodnutí není v namítaném ohledu nezákonné, neboť není pravdou, že by žalovaný zamítl námítky vůči závazným stanoviskům, jež by nebyly posouzeny nadřízeným dotčeným orgánem. Žalobní námítky dle bodu G.2 tak jsou nedůvodné.**

II.10.

K žalobnímu bodu G.3

- (148) Podle žalobců má být Napadené rozhodnutí nezákonné z důvodu vadného procesního postupu žalovaného a Českého báňského úřadu (dále jen „ČBÚ“), jakožto revizního orgánu přezkoumávajícího v mezích podaného odvolání závazné stanovisko vydané Obvodním báňským úřadem pro Hlavní město Prahu a kraj Středočeský (dále jen „OBÚ“), ze dne 17. 9. 2019, zn. SBS 26618/2019/OBÚ-02/1 (dále jen „Stanovisko OBÚ“). Žalobci konkrétně namítají, že ČBÚ v revizním závazném stanovisku ze dne 14. 12. 2021, čj. SBS 47188/2021/ČBÚ-1 (dále jen „Stanovisko ČBÚ“) vůbec nevyřádal odvolací námítku, že řešení požadavku na vlastnosti projektové dokumentace (mj. aby splňovala požadavky vyhlášky č. 55/1996 Sb.) bylo odsunuto do fáze po vydání Stavebního povolení, tedy do fáze, kdy se účastníci už nebudou moci s dokumentací seznámit.
- (149) Žalobci mají za to, že OBÚ měl v rámci Stanoviska OBÚ vydávaného na základě zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hornické činnosti“) vyžadovat, aby již projektová dokumentace ve stupni pro stavební povolení (dále také jako „DSP“), obsahovala náležitosti dle § 16a odst. 3, 4 a 5 a § 28 odst. 2 vyhlášky ČBU č. 55/1996 Sb., o požadavcích k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a bezpečnosti provozu při činnosti prováděné hornickým způsobem v podzemí (dále jen „vyhláška ČBÚ“). Místo toho, podle žalobců, OBÚ odložil požadavek na splnění a kontrolu předmětných náležitostí až do doby „za“ stavební řízení, a měl tak žalobcům, jako účastníkům stavebního řízení, znemožnit vlastní posouzení, jaká rizika by jim při výstavbě metra mohla hrozit. V tom žalobci spatřují nezákonný postup, který, podle nich, nebyl Stavebním úřadem a ani následně v odvolacím řízení ze strany ČBÚ a žalovaného napraven.
- (150) K tomu osoba zúčastněná uvádí:
- (151) **Požadavek žalobců, aby již DSP, která je předmětem přezkumu stavebního úřadu a dotčených orgánů, obsahovala náležitosti dle výše zmíněných ustanovení vyhlášky ČBÚ, nemá oporu v právních předpisech.**
- (152) Vyhláška ČBÚ hovoří v souvislosti s povinnostmi při vedení děl v podzemí o „projektu“ nebo „projektové dokumentaci“, aniž by blíže specifikovala, který stupeň projektové dokumentace se má na mysli (zda projektová dokumentace pro provádění stavby, pro stavební povolení nebo třeba již pro územní rozhodnutí). Výklad vyhlášky ČBÚ však vede nutně k závěru, že ve vyhlášce užívané pojmy „projekt“ a „projektová dokumentace“ se vztahují k projektové dokumentaci pro provádění stavby.

- (153) Dle ust. § 1 odst. 1 vyhlášky ČBÚ: „*Tato vyhláška stanoví v souladu s právem Evropských společenství požadavky k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a bezpečnosti provozu (dále jen „bezpečnost práce a provozu“) při činnosti prováděné hornickým způsobem v podzemí.*“
- (154) Právem Evropských společenství, na které je v ust. § 1 odst. 1 vyhlášky ČBÚ odkazováno, se rozumí Směrnice Rady 92/104/EHS o minimálních požadavcích na zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců v povrchovém a hlubinném těžebním průmyslu.
- (155) Dle ust. § 2 odst. 2 písm. a) vyhlášky ČBÚ jsou podzemní stavby podzemními díly.
- (156) Dle ust. § 2 odst. 1 písm. p) vyhlášky ČBÚ se vedením děl v podzemí rozumí proces vytváření nebo likvidace děl v podzemí zahrnující ražení, vyztužování, údržbu, rekonstrukci, zakládání, zajišťování a likvidaci děl v podzemí.
- (157) Dle ust. § 16a odst. 1 vyhlášky ČBÚ je vedení podzemního díla (tj. jeho vytváření nebo likvidace) dovoleno jen podle projektu, který zpracoval báňský projektant, jehož odborná způsobilost byla ověřena podle zvláštních předpisů.
- (158) Již z výše citovaných ustanovení vyhlášky ČBÚ je zřejmé, že účelem vyhlášky je stanovit podmínky pro fázi realizace podzemních děl (podzemních staveb) a nikoliv pro fázi jejich povolování. DSP ze své podstaty neslouží k realizaci staveb, a to ani těch podzemních. K tomu účelu slouží dokumentace pro provádění stavby.
- (159) Dále ust. § 17 odst. 5 vyhlášky ČBÚ stanoví: „*[p]okud jsou v průběhu ražby zastíženy jiné inženýrskogeologické poměry oproti projektu, je nutno před další ražbou tyto zhodnotit, popřípadě provést změnu projektu nebo dodatečný inženýrskogeologický průzkum. Rozsah a obsah dodatečného průzkumu určí báňský projektant, který projekt zpracoval.*“ Podobně ustanovení § 18c vyhlášky ČBÚ obsahuje požadavky na dokumentaci v knize kontrol, v níž se dle písm. b) tohoto ustanovení dokumentují mj. údaje o: „*doporučených odchylkách nebo doporučených operativních změnách projektové dokumentace podepsaných báňským projektantem, který projekt zpracoval.*“
- (160) V uvedených případech rozhodně nelze uvažovat o tom, že by se snad měnila projektová dokumentace pro stavební povolení ověřená stavebním úřadem. To by implikovalo nutnost podání žádosti o povolení změny stavby před jejím dokončením, jež by se následně projednávala s účastníky stavebního řízení a dotčenými orgány.⁴² Změnu, která musí projít schvalovacím procesem podobným stavebnímu řízení, by jistě nešlo označit za „operativní“. Výklad, podle něž by vyhláška ČBÚ měla upravovat povinnosti související s projektovou dokumentací pro stavební povolení, by vedl k popření účelu citovaných ustanovení, jímž je příkaz provádět rychlé a operativní změny dokumentace v průběhu výstavby. Z věcného hlediska jsou záležitosti dle ust. § 16a odst. 3, 4 a 5

---

⁴² Srov. ust. § 118 odst. 3 stavebního zákona.

vyhlášky ČBÚ zpravidla těmi, u nichž vyvstává potřeba operativních úprav, zejm. v důsledku skutečně zastižených geologických a hydrogeologických poměrů.

- (161) Ustanovení § 28 odst. 2 vyhlášky ČBÚ výslovně uvádí, že „*projektová dokumentace*“ musí být posouzena odborným znalcem „*před zahájením prací*“. Jestliže se žalobci domnívají, že znalcem měla být posouzena již dokumentace pro stavební povolení v době před jejím předložením stavebnímu úřadu a dotčeným orgánům, jedná se o výklad jdoucí proti logice a účelu předmětného ustanovení.
- (162) Nadto, z pohledu věcného je zcela bezúčelné, aby již dokumentace pro stavební povolení zpracovávána zpravidla řadu let před samotným zahájením stavby obsahovala náležitosti dle ust. § 16a a § 28 odst. 2 vyhlášky ČBÚ, jež se vztahují k bezpečnosti provádění stavby. Pro bezpečnost provádění stavby a objektů v dosahu ovlivnění od ražeb je rozhodná až dokumentace pro provádění stavby, podle níž je stavba realizována. Uvedené potvrzuje i odborné stanovisko prof. Ing. Matouše Hilara, M.Sc., Ph.D., CEng., MICE a Ing. Martina Srba, Ph.D. ze dne 21. 9. 2022, které osoba zúčastněná navrhuje k důkazu.

Důkaz:

- *Odborným stanoviskem prof. Ing. Matouše Hilara, M.Sc., Ph.D., CEng., MICE a Ing. Martina Srba, Ph.D. k žalobnímu bodu G.3 zaměřenému na splnění požadavků vyhlášky ČBÚ č. 55/1996 Sb., datum vyhotovení 21. 9. 2022*
- (163) Dokumentace ve stupni pro stavební povolení mohla z báňského hlediska obsahovat (a obsahovala) vyhodnocení vhodnosti geologických a hydrogeologických poměrů v území. Jejich přítomnost v dokumentaci konstatoval Stavební úřad (viz str. 99 Stavebního povolení).
- (164) Výše popsáný výklad vyhlášky ČBÚ je ve své podstatě promítnut i ve Stanovisku OBÚ. To stanovuje podmínky do budoucna, mj. i že projektová dokumentace musí obsahovat náležitosti dle ust. § 16a odst. 3, 4 a 5 a § 28 odst. 2 vyhlášky ČBÚ. V závěru Stanoviska OBÚ je výslovně uvedeno, že: „*výše uvedené podmínky budou zapracovány jako podmínky stavebního povolení.*“
- (165) Ač OBÚ použil v souvislosti s požadavky vyhlášky ne zcela příléhavý termín „*předložená projektová dokumentace*“, převzal Stavební úřad podmínky do Stavebního povolení již ve znění nevyvolávajícím pochybnosti o tom, že předmětné náležitosti musí obsahovat až projektová dokumentace ve stupni pro provádění stavby.⁴³ V rámci odůvodnění Stavebního povolení prvostupňový Stavební úřad též vypořádal námitku žalobce D, jež byla obsahově shodná s nyní vznášenou žalobní námitkou, a vysvětlil, proč se

---

⁴³ Viz str. 32 stavebního povolení pro stavbu „*Výstavba trasy I.D metra v Praze, provozní úsek Pankrác – Nové Dvory*“ vydaného Magistrát hlavního města Prahy, odbor pozemních komunikací a drah, jako speciálním stavebním úřadem na úseku drah, ze dne 30.6.2021, č. j. MHMP 794288/2021.

podmínky stanovené ve Stanovisku OBÚ váží až k projektové dokumentaci pro provádění stavby.⁴⁴

- (166) Způsob, jakým si Stanovisko OBÚ interpretují žalobci, by s ohledem na ústavní zásadu zákonnosti ani nebylo možné připustit. Dle komentářové literatury: „*Zvláštní zákon musí stanovit pro obsah závazného stanoviska, zda může závazné stanovisko obsahovat podmínky, případně jaké a v jakém rozsahu. Ty se pak mohou stát součástí vydaného správního rozhodnutí. I pro závazná stanoviska platí obecná zásada vyjádřená v čl. 2 odst. 3 Ústavy a v čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, že veřejnou moc je možné vykonávat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon.*“⁴⁵ Že by projektová dokumentace ve stupni pro stavební povolení měla obsahovat náležitosti dle ust. § 16a odst. 3, 4 a 5 a § 28 odst. 2 vyhlášky ČBÚ žádný právní předpis výslovně nestanovuje.
- (167) V podstatných ohledech nepochybil při odvolacím přezkumu Stanoviska OBÚ ani nadřízený orgán, ČBÚ. V odůvodnění Stanoviska ČBÚ na námitku žalobců adekvátně reagoval, vysvětlil, že ze Stanoviska OBÚ je zřejmé, že v něm uvedené podmínky mají být zapracovány jako podmínky stavebního povolení (tedy, že mají působit do budoucna, do fáze po vydání stavebního povolení) a ubezpečil žalobce, že Stavební úřad převzal všechny podmínky (včetně požadavků na obsah prováděcí projektové dokumentace) do výroku Stavebního povolení, čímž se staly platnými, závaznými a zároveň plně kontrolovatelnými ze strany dotčených orgánů. Byť některé pasáže z odůvodnění Stanoviska ČBÚ nelze považovat za zcela vzorový popis úvah orgánu přezkoumávajícího závazné stanovisko (viz např. nevhodně použitá kombinace slov „*doporučujícímu závaznému stanovisku*“), takovéto nedostatky mírnějšího rázu nemající vliv na výsledek hmotně-právního posouzení věci ze strany ČBÚ nemohou vést k nezákonnosti Stanoviska ČBÚ, a tím i k nezákonnosti celého Napadeného rozhodnutí.
- (168) Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2019, č. j. 9 As 140/2019-22, platí, že ani zohlednění nepřezkoumatelného závazného stanoviska nadřízeného dotčeného orgánu, v němž se nadřízený dotčený orgán nevypořádá se všemi odvolacími námitkami, nezpůsobuje bez dalšího nezákonnost či nepřezkoumatelnost rozhodnutí odvolacího správního orgánu. Nejvyšší správní soud pro tento případ upozornil, že „*[j]e proto třeba vždy přihlídnout k okolnostem jednotlivého případu, k charakteru nevypořádaných námitek a k intenzitě porušení, tedy k tomu, jak velký zásah byl nevypořádáním takových námitek způsoben.*“⁴⁶
- (169) Citovaný rozsudek se týká soudního přezkumu odvolacího rozhodnutí v situaci, kdy se nadřízený dotčený orgán vydávající revizní závazné stanovisko vůbec nevypořádal s odvolací námitkou. Tím spíše je pak třeba optikou „intenzity zásahu“ do procesních

---

⁴⁴ Viz str. 98 – 99 stavebního povolení pro stavbu „Výstavba trasy I.D metra v Praze, provozní úsek Pankrác – Nové Dvory“ vydaného Magistrátem hlavního města Prahy, odborem pozemních komunikací a drah, jako speciálním stavebním úřadem na úseku drah, dne 30.6.2021, č. j. MHMP 794288/2021.

⁴⁵ MACHAČKOVÁ, Jana a kol. Stavební zákon. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2018, s. 42.

⁴⁶ Viz bod 29 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2019, č. j. 9 As 140/2019-22.

práv žalobců posuzovat postup žalovaného, který vydal Napadené rozhodnutí opírající se o Stanovisko ČBÚ, které vadami obdobné intenzity netrpí.

- (170) Zcela bezpředmětná je námitka žalobců vytýkající ČBÚ neodůvodnění Stanoviska ČBÚ. Stanovisko ČBÚ odůvodnění obsahuje. Vzhledem k obecnosti odvolací námitky vůči Stanovisku OBÚ byl přezkum Stanoviska OBÚ navíc zdůvodněn nad rámec povinnosti dotčeného revizního orgánu.⁴⁷ Tvrdí-li žalobci, že ČBÚ ve Stanovisku ČBÚ vůbec nevypořádal odvolací námitku napadající, že požadavek Územního rozhodnutí na vlastnosti dokumentace (mj. aby splňovala požadavky vyhlášky ČBÚ) byl odsunut do fáze po vydání Stavebního povolení, nelze tomuto tvrzení přisvědčit. Žalobci v rámci odvolání proti Stavebnímu povolení nenamítali nesplnění požadavků územního řízení týkajících se vyhlášky ČBÚ. Nadto Územní rozhodnutí neobsahuje požadavek, aby dokumentace pro stavební povolení splňovala žalobci tvrzené požadavky vyhlášky ČBÚ.

Důkaz:

- *Rozhodnutím Magistrátu hl. města Prahy, odboru pozemních komunikací a drah, ze dne 30. 6. 2021, č. j. MHMP 794288/2021 (součástí správního spisu)*
- *Dokumentací pro stavební povolení (DSP), zpracovanou společností METROPROJEKT Praha, a.s., nám. I. P. Pavlova 2/1786, 120 00 Praha 2 v 06/2019 (aktualizace 12/2019-zpracování připomínek DOSS) (součástí správního spisu)*
- *Závazným stanoviskem vydaným Obvodním báňským úřadem pro hl. město Prahu a kraj Středočeský ze dne 17. 9. 2019, zn. SBS 26618/2019/OBÚ-02/1 (součástí správního spisu)*
- *Závazným stanoviskem Českého báňského úřadu ze dne 14. 12. 2021, čj. SBS 47188/2021/ČBÚ-1 (součástí správního spisu)*
- *Rozhodnutím Úřadu městské části Praha 4, odboru stavebního ze dne 16. 10. 2013, č. j. P4/067441/13/OST/FATU (součástí správního spisu)*

- (171) Obávají-li se žalobci, že plnění náležitostí vyhlášky ČBÚ se dostane mimo jakýkoliv dozor a stavba tak z uvedených hledisek nebude posuzována, nemají k tomu žádný důvod. Dotčené orgány státní správy mají kompetence dozorovat mj. plnění podmínek uložených v závazných stanoviscích z hlediska jimi chráněných veřejných zájmů⁴⁸ a dále dozorovat před i v průběhu výstavby dodržování právních předpisů spadajících do jejich gesce. Nejinak je tomu i v případě státní báňské správy, kdy příslušné orgány vykonávají dle ust. § 39 odst. 1 zákona o hornické činnosti dozor nad dodržováním tohoto zákona a všech podzákoných právních předpisů vydaných na jeho základě. Do kompetence báňských úřadů tak spadá i dozor nad dodržováním vyhlášky ČBÚ. Tento dozor je již v dnešní době aktivně prováděn OBÚ, viz např. kontrola proběhla dne 17. 5. 2022 na staveništi PAD4.

Důkaz:

---

⁴⁷ K tomu blíže např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.5.2013, č.j. 2 Afs 77/2012 – 21.

⁴⁸ Viz ust. § 4 odst. 6 stavebního zákona.

- *Protokolem o kontrole OBÚ ze dne 17. 5. 2022*
- (172) To, že žalobci nemají možnost vyjádřit se k tomu, zdali jsou náležitosti vyhlášky ČBÚ v rámci prováděcí projektové dokumentace splněny, neznamena, že by se žalobcům dělo bezpráví. Není pravidlem, že by vlastníci dotčených nemovitostí či environmentální spolky, tj. žalobci, byly oprávněni vedle příslušných správních orgánů kontrolovat každou činnost s potenciálním dopadem do jejich práv. Žalobci se tak např. nemohou domáhat přístupu na staveniště, aby dozorovali, zdali je stavba prováděna v souladu se stavebním povolení či právními předpisy. Obdobně k výše uvedenému nemají nárok dožadovat se přístupu k prováděcí projektové dokumentaci a posuzovat její relevanci a správnost.
- (173) Jak osoba zúčastněná podrobně vysvětlila, posouzení stavebního záměru ze strany OBÚ a ČBÚ i vypořádání odvolacích námitek žalobců, adekvátně promítnuté do odůvodnění Napadeného rozhodnutí, jsou z věcného hlediska zákonné a správné. Naproti tomu dílčí nedostatky OBÚ a ČBÚ spočívající v ne vždy zcela přiléhavých formulacích textů jejich stanovisek, jsou zcela marginální. Nelze tak přisvědčit žalobnímu tvrzení o vadném procesním postupu majícím za následek nezákonnost Napadeného rozhodnutí či Stavebního povolení.
- (174) **Z uvedeného plyne, že žalobní námitka dle písm. G.3 je nedůvodná.**

II.11.

K žalobnímu bodu G.4

- (175) Nezákonost Napadeného rozhodnutí spatřují žalobci v tom, že žalovaný údajně zamítl námitky vůči reviznímu závaznému stanovisku Ministerstva zdravotnictví ČR (dále jen „MZDR“), č. j. MZDR 41183/2021-9/OVZ (dále jen „**Revizní stanovisko MZDR**“), přestože MZDR podle žalobců fakticky neprovedlo přezkum závazného stanoviska Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 3. 10. 2019, č. j. HSHMP 41147/2019 (dále jen „**HSHMP**“ a „**Stanovisko HSHMP**“), o kterém žalobci tvrdí, že je vadné.
- (176) Většina žalobních námitek je obsažena pod žalobním bodem G.4 (str. 16 a 17 rozšíření žaloby ze dne 24. 4. 2022⁴⁹), dílčí námitka je pak uvedena na str. 10 a 11 rozšíření žaloby pod souhrnným žalobním bodem G.
- (177) Žalobci konkrétně Reviznímu stanovisku MZDR vytýkají, že:
- a) nezohlednilo argument úbytku zeleně při posuzování šíření, resp. clonění hluku při stavební činnosti,
  - b) potvrdilo, že splnění hlukových limitů bude zajištěno zásahem do nemovitostí sousedů, případně že hlukové limity nebudou při stavbě respektovány, resp. že budou překračovány,

---

⁴⁹ Viz str. 16 rozšíření žaloby ze dne 24. 4. 2022, druhý odstavec (odspodu) a pokračují na straně 17 předmětného rozšíření žaloby.

- c) potvrdilo, že jedinou staveništní dopravou budou nákladní automobily a nestanovilo jiné podmínky dopravy,
- d) nevypořádalo námitku rozpornosti dokumentace, kdy HSHMP měla při hodnocení stavebního záměru údajně vycházet z jiné projektové dokumentace, než z jaké vycházel Stavební úřad.

(178) K tomu osoba zúčastněná uvádí:

Ad a) Námitka nezohlednění argumentu úbytku zeleně v akustické studii, potažmo ve Stanovisku HSHMP

- (179) Námitka žalobců je nedůvodná a vychází z neznalosti metody zjišťování hlukové zátěže dle Akustické studie – DSP pro výstavbu trasy I.D metra v Praze, Pankrác – Nové Dvory, zpracované Ing. Petrem Jurtinem, Ametris, Průběžná 58, 100 00 Praha 10 (dále jen „**Akustická studie**“). Pro Akustickou studii nebyla existence dřevin, resp. keřů apod. při posuzování vlivu stavební činnosti na akustickou situaci v okolí relevantní, neboť tvrzená vegetace dle zjištění zpracovatele nedosahovala takových parametrů, že by měla být v daném ohledu brána v potaz (jakožto případná clona šíření hluku). Metodika a postupy při výpočtech hluku jsou v podrobnostech uvedeny mj. v čl. 7. Akustické studie. Čl. 7.1 Akustické studie v daném ohledu odkazuje mj. na normu ČSN ISO 9613-2 Akustika – Útlum při šíření zvuku ve venkovním prostoru – Část 2: Obecná metoda výpočtu. V Čl. A.1, Přílohy A, této ČSN ISO 9613-2 se výslovně uvádí: „*Porost stromů a keřů zajišťuje malý útlum, ale pouze tehdy, je-li dostatečně hustý, aby úplně uzavřel možnost pohledu podél dráhy šíření, tj. není-li na krátkou vzdálenost skrz porost vidět. Útlum může zajišťovat vegetace v blízkosti zdroje, nebo v blízkosti přijímače, nebo obou (...). Předpokládaný útlum způsobený hustým porostem, jestliže celková délka dráhy porostem je 10 – 20 m, se pohybuje mezi 0,5 až 3 dB.*“ Dle České výpočtové metodiky (Metodické pokyny pro výpočet hladin hluku z pozemní dopravy - VÚVA, Brno 1991)⁵⁰, na kterou Akustická studie odkazuje rovněž v čl. 7 odst. 7.1, platí, že „*Tlumící účinky zeleně jako samostatného prvku protihlukové ochrany se výrazněji projevují až od souvislých kompaktních pásů o minimální šíři 10 m, v nichž je zastoupeno bylinné, keřové a stromové pásmo.*“ Z důvodu předběžné opatrnosti se tlumící účinky zeleně v akustických výpočtech zejména ve městech neuvažují, protože nebývá splněna podmínka tří pater zeleně. Výsledky výpočtů jsou při neuvažování tlumících účinku zeleně na straně bezpečnosti.
- (180) Akustická studie tudíž přistupovala k akustické situaci v okolí jako by v lokalitě žádná hluk zmírňující vegetace nebyla. Není tak pravdou, že by Akustická studie opomněla „zohlednit kácení dřevin“ v lokalitě. Studie s existencí dřevin (jakožto potencionální clonou šíření hluku) od počátku nepočítala a její závěry tudíž nemohly být okolností případného kácení dotčeny.

---

⁵⁰ Viz https://www.mdcr.cz/getattachment/dokumenty/strategie/hluk/manual-2018/manual_2018_v1-3.pdf.aspx

- (181) Toliko pro doplnění lze uvést, že okolnost kácení dřevin byla zpracovateli Akustické studie nepochybně známa, byť na výsledek posouzení nemohla mít vliv, neboť z Akustické studie vyplývá (čl. 2 odst. 2.1 Akustické studie - Podklady), že její zpracovatel vycházel mj. z projektové dokumentace DSP a s detaily stavebního záměru byl tudíž obeznámen.
- (182) S rozsahem nezbytné přípravy staveníšť, včetně otázky případného kácení dřevin, bylo seznámeno i MZDR,⁵¹ nicméně v závazných závěrech Revizního stanoviska MZDR se otázka kácení dřevin věcně neprojevila a vzhledem k zákonné působnosti orgánů ochrany veřejného zdraví ani projevit nemohla. Ostatně v tomto smyslu Revizní stanovisko MZDR také vypořádalo námitku vůči Stanovisku HSHMP (str. 33 Revizního stanoviska MZDR: „ (...) MZ doplňuje, že orgány ochrany veřejného zdraví, tj. HSMHP a MZ, nejsou podle zákona č. 258/2000 Sb., kompetentní k doзору nakládání s dřevinami, resp. zeleně.“). Jelikož Revizní stanovisko MZDR vytýkanou vadou netrpí, žalobní námitka je v daném ohledu nedůvodná.
- (183) Osoba zúčastněná na základě rozebírané námitky žalobců požádala zpracovatele Akustické studie o dodatečné vyjádření k otázce ne/zohlednění úbytku zeleně Akustickou studií. Odborné vyjádření zpracovatele Akustické studie předkládá osoba zúčastněná k důkazu.

Důkaz:

- *Akustickou studií – DSP pro výstavbu trasy I.D metra v Praze, Pankrác – Nové Dvory zpracované Ing. Petrem Jurtinem, Ametris, Průběžná 58, 100 00 Praha 10 – datum 6/2019 (součástí správního spisu)*
- *Revizním závazným stanoviskem Ministerstva zdravotnictví ČR, č. j. MZDR 41183/2021-9/OVZ (součástí správního spisu)*
- *ČSN ISO 9613-2 Akustika – Útlum při šíření zvuku ve venkovním prostoru – Část 2: Obecná metoda výpočtu*
- *Odborné vyjádření ze dne 22. 8. 2022 k akustické studii „Výstavba trasy I.D metra v Praze, Pankrác – Nové Dvory“ hluk ze stavební činnosti - zpracované Ing. Petrem Jurtinem, Ametris, Průběžná 58, 100 00 Praha 10*

Ad b) Námitka zásahu do nemovitostí sousedů a odsouhlasení nerespektování hygienických limitů hluku

- (184) Žalobci tvrdí, že: „[...] překračování hluku nebude řešeno na straně stavebníka, ale že bude řešeno zásahem do nemovitostí sousedů.“ Osoba zúčastněná předně namítá, že pro

---

⁵¹ V odůvodnění revizního závazného stanoviska MZDR je v sekci věnující se stanici Olbrachtova, tj. SOD 13 Stanice Olbrachtova (OL) - o níž se žalobci jmenovitě zmiňují - uvedeno, mj.: „Stavební práce, které budou pro zřízení stanice probíhat, lze rozdělit do tří skupin: 1) objekty přípravných prací (Příprava území - řeší vykácení stromů, odstranění keřů a ochranu zeleně na dotčené ploše...“ (str. 11)
„Zařízení staveníště OL 2 - [...] Na ploše bude nutné pokácet část stávajících vzrostlých stromů. [...]“ (str. 13)
„V rámci sadových úprav dle projektové dokumentace pro stavební povolení (Situace sadových úprav SOD 13 Stanice Olbrachtova) bude realizována v předmětném prostoru výsadby stromů, keřových skupin a travnatých ploch.“ (str. 33)

účely žaloby proti rozhodnutí správního orgánu je zapotřebí naplnit podmínky aktivní věcné legitimace dle s. ř. s.⁵² Žalobci A, B, C (fyzické osoby) jsou toho názoru, že jim bylo či bude, údajně nezákonným rozhodnutím správního orgánu, zasaženo do *jejich* sféry života (zásah do jejich vlastnictví, jejich rodinného života apod.), a to tím, že budou údajně vystaveni nadměrnému hluku. V žalobě však absentují konkrétní skutková tvrzení, zda a jakým způsobem by mohly být konkrétně žalobci A, B, a C na svých právech dotčeni, když z žaloby např. nevyplývá, jaké konkrétní nemovitosti (byty) žalobci A, B a C obývají a zda by tyto nemovitosti mohly být teoreticky postiženy překročením hygienických limitů hluku. Žalobci A, B a C tudíž v ohledu uvedené námitky nedokládají svoji aktivní věcnou legitimaci.

- (185) K věcné povaze námitky, není pravdou, že by orgány veřejného zdraví, potažmo Stavební úřad, nevyžadovaly splnění zákonných limitů hluku. Naopak, Stanovisko HSHMP vyslovilo s posuzovaným záměrem souhlas při splnění celkem 22 podmínek,⁵³ jež mají zákonnou ochranu veřejného zdraví garantovat. Předně jde o podmínky č. 1 a 2 ze Stanoviska HSHMP, které ukládají dodržet zákonné limity akustického tlaku jak ve venkovním, tak vnitřním prostoru. Souhlasné Stanovisko HSHMP bylo vydáno i s ohledem na návrhy konkrétních protihlukových opatření dle Akustické studie, tedy sady opatření technické a organizační povahy. V čl. 4 Akustické studie (str. 11) se výslovně uvádí, že „*Ve studii jsou stanoveny podmínky pro realizaci stavby, za kterých nebudou překračovány hygienické limity pro hluk ze stavební činnosti pro jednotlivé fáze výstavby.*“ Žalobci tak neplnění zákonných limitů hluku toliko bezdůvodně předjímají.
- (186) Z Akustické studie navíc vyplývá, že modelové výpočty předpokládané hlukové zátěže byly provedeny „*na straně bezpečnosti*“, kdy studie pracovala s nekritičtějším a vysoce nepravděpodobným modelovým scénářem, v němž se negativní hlukové vlivy stavební činnosti extenzivně kumulují. Jak se uvádí např. v čl. 10 Akustické studie (str. 125): „*Pro zjištění vlivu výstavby na chráněné objekty zájmového území byly stanoveny činnosti, které reprezentují nejhluchnější fáze výstavby a možné nepříznivé rozmístění a nasazení stavební mechanizace během stavebních prací. Stavební mechanizace byla v těchto modelech záměrně nasazena v maximální možné součinnosti v dané fázi a v rámci pracovního prostoru v minimální vzdálenosti od nejbližší zástavby.*“ Ve výpočtech se též uvažuje max. možné nasazení „*v celé pracovní době během jednoho dne*“ (čl. 7 odst. 7.2 Akustické studie), navíc, opět na straně bezpečnosti, s preventivním předpokladem hlučného strojního vybavení (viz čl. 6 odst. 6.1 bod 6.1.3 Akustické studie – str. 44).
- (187) Akustická studie přitom i při těchto předpokladech konstatovala toliko potenciální riziko krátkodobého překročení limitů hlukové zátěže zejména u stavby pilotové ochrany

---

⁵² § 65 a 66 s. ř. s.

⁵³ Valná většina podmínek uvedených ve Stanovisku HSHMP se přitom vztahuje k zajištění ochrany před hlukem.

bytového domu v ul. Kovařovicova/Na Strži.⁵⁴ Nicméně ani zde Akustická studie či Stanovisko HSHMP nedaly žadateli svolení ani jej nijak nenabádaly k překročení příslušných limitů hluku. Naopak, v Akustické studii bylo dáno výslovné upozornění, že: „Pokud nebude možné po provedení upřesňujících výpočtů po výběru dodavatele stavby splnit hygienické limity v období výstavby v denní a noční době, bude muset dodavatel stavby požádat o časově omezené povolení ve smyslu zákona 258/2000 Sb., § 31 v platném znění.“ Nejde však o nic jiného než o upozornění na zákonný režim předvídaný v ust. § 31 zákona o ochraně veřejného zdraví, který platí bez dalšího. Bez dalšího platí také to, že dokud provozovatel zdroje hluku příslušným povolením nedisponuje, je při své činnosti povinen hygienické limity hluku dodržet. To ostatně v daném případě konstatovalo i Revizní stanovisko MZDR.⁵⁵

- (188) O udělení výjimky přitom rozhoduje správní orgán. Ten povolení vydá pouze za splnění zákonných podmínek, kdy v podrobnostech posuzuje mj. žadatelem navržená protihluková opatření, zda jsou dostatečná a odpovídají okolnostem případu. Při vydávání povolení může správní orgán rovněž pozastavit provoz nebo používání zdroje hluku, je-li to nezbytně nutné k ochraně veřejného zdraví (což v daném případě jistě nebude nutné, neboť podmínka existence případného povolení dle ust. § 31 zákona o ochraně veřejného zdraví musí být dle Stanoviska HSHMP splněna před zahájením prací, pokud by při nich mělo dojít k překročení příslušných limitů hluku).
- (189) Dle stanovisek orgánů ochrany veřejného zdraví tak může dojít k překročení zákonných limitů hluků pouze tehdy, pokud na to bude mít stavebník, resp. zhotovitel stavby, právní nárok na základě vydaného správního povolení, tedy po úředním ověření, že mu nelze uložit jiná vhodnější opatření. Žalobci tak fakticky brojí proti situaci, která je po všech stránkách po právu a předvídaná zákonem, a ke které, jak bylo vysvětleno výše, nemusí vůbec dojít.
- (190) Zcela bez opory je i obecná námitka žalobců v tom směru, že správní orgány jaksí upřednostnily „*pohodlí stavebníka*“ na úkor zásahu do okolních nemovitostí (tj. ony zásahy do okenních prvků). Jak vyplývá ze Stavebního povolení a zejména z podmínek Stanoviska HSHMP, stavebníkovi byla v rámci zachování hygienických limitů uložena řada povinností organizační i technické povahy. Tyto povinnosti a doporučení byly uloženy stavebníkovi a v žádném ohledu nezavazují vlastníky či správce dotčených

---

⁵⁴ Práce na pilotové ochraně bytového domu mají dle Akustické studie trvat cca 1-2 měsíce. Z Odborného doporučení pro měření a hodnocení hluku v mimopracovním prostředí vypracovaného Národní referenční laboratoří pro komunální hluk (dostupné na webových stránkách <http://hluk.nrl.cz/Home/Page/platne>) – kapitoly III. Obecný informativní úvod se podává mj. následující: „*Hodnoty hygienických limitů hluku jsou přitom stanoveny pro regulaci dlouhodobých účinků hluku. Při hodnocení hluku vzhledem k přímým zdravotním účinkům tak, jak je chápe WHO, je třeba vycházet z celoročních expozic.*“ a dále také: „*Řízení zdravotních rizik je tedy nutné založeno na regulaci dlouhodobých průměrných hodnot hladin akustického tlaku. Základním hlukovým ukazatelem je dlouhodobý průměr hladiny akustického tlaku podle ČSN ISO 1996-2 s frekvenční charakteristikou A, LAeq,T určený za období jednoho roku (viz např. směrnice 2002/49/EC, Příloha 1).*“ Z uvedeného je patrné, že krátkodobým expozicím hluku jdoucím nad limit řádově o jednotky dB není z pohledu ochrany veřejného zdraví před hlukem přikládán zásadní význam.

⁵⁵ Viz str. 34 revizního stanoviska MZDR.

nemovitostí. Stanovisko HSMHP zásahy do okenních prvků mezi podmínkami svého souhlasu výslovně neuvádí, odkazuje na opatření uvedená v Akustické studii. Z čl. 10 Akustické studie vyplývá, že tam, kde by nebylo možné po upřesňujících výpočtech (mj. již se znalostí konkrétního strojního vybavení dodavatele stavby) zajistit v chráněném venkovním prostoru staveb dodržení hygienického limitu ani s protihlukovými clonami či jinými opatřeními (např. z hlediska organizace práce apod.), bude třeba zajistit dodržení hygienického limitu v chráněném vnitřním prostoru staveb. Pro takový případ Akustická studie vznáší obecný požadavek na prověření neprůzvučnosti okenních prvků, přičemž jejich konkrétní parametry z hlediska neprůzvučnosti jsou pro jednotlivé dotčené objekty uvedeny v tabulce č. 26 Akustické studie. Ta samá tabulka pak příkladmo uvádí možná opatření stavebníka pro případ negativních zjištění z hlediska neprůzvučnosti, a to dotěsnění či teoreticky výměnu oken, nebo jiná vhodná opatření.

- (191) Z Akustické studie tudíž neplyne, že by byl jakýkoliv přímý zásah do okenních prvků (utěsnění, výměna) k legálnímu provedení stavby bez dalšího nezbytný. Tím méně, že by jej snad dotčení vlastníci museli snést. Uvedené ostatně potvrzuje i dodatečné odborné vyjádření k Akustické studii, které osoba zúčastněná navrhuje k důkazu. Pokud by stavebník (v případě že by to mělo být potřebné) nebyl schopen uvedená opatření ve smyslu utěsnění či výměny oken realizovat (např. v důsledku nedohody s osobou odpovědnou za správu společných prostor domu – např. SVJ či družstvo – okenní prvky jsou ze zákona součástí společných prostor nikoli jednotek v budově), je jeho povinností realizovat jiná vhodná opatření k zajištění splnění zákonných limitů hluku, případně postupovat podle ust. § 31 zákona o ochraně veřejného zdraví a do té doby limity hluku nepřekračovat. Odpovědný správní orgán následně posoudí, zda stavebník/žadatel učinil veškerá možná a okolnostem odpovídající opatření k minimalizaci hlukové zátěže. Ve všech ohledech uvedeného jde o postup právem aprobovaný, jenž zajišťuje řádné uplatňování veřejných zájmů v oblasti ochrany veřejného zdraví.
- (192) Ostatně z námitek žalobců je nejlépe patrný význam ust. § 31 citovaného zákona, který připouští překročení hlukových limitů pouze za předpokladu, že stavebník, resp. zhotovitel stavby, hlukovou zátěž reguloval rozumně dosažitelnými opatřeními. Rozumně dosažitelnou mírou se rozumí poměr mezi náklady na protihluková opatření a jejich přínosem ke snížení hlukové zátěže fyzických osob (stanoveným i s ohledem na počet fyzických osob exponovaných nadlimitnímu hluku, délku expozice apod). Bez korekce hlediskem *rozumné dosažitelnosti hlukové regulace* (posuzované výlučně orgánem veřejné správy – nikoli stavebníkem či 3. osobami) by byl osud každého stavebního díla, jež může být doprovázeno zvýšenou hlučností (byť třeba jen v nepatrných a krátkodobých projevech), vydán na milost neomezeným požadavkům oněch dotčených „sousedů.“
- (193) Z výše uvedeného tak vyplývá, že Stanovisko HSHMP ani Revizní stanovisko MZDR vytýkanou vadou nezákonnosti ve smyslu předmětné námitky netrpí. Orgány ochrany veřejného zdraví v žádném případě neodsouhlasily či benevolentně netolerovaly

překračování příslušných limitů hluku, naopak stavebníkovi navrhly, resp. uložily řadu konkrétních opatření (technické i organizační povahy), která mají splnění hlukových limitů zajistit.

- (194) Pokud jde o opakovanou námitku žalobců v tom směru, že dotčené orgány měly stavebníkovi podmínkou uložit *de facto* koncepční změny návrhu žadatele o vydání stavebního povolení, osoba zúčastněná odkazuje na své vyjádření v bezprostředně následující pasáži týkající se způsobu staveništní dopravy a v podrobnostech na své vyjádření k žalobní námitce G. 1.

Důkaz:

- *Akustickou studii – DSP pro výstavbu trasy I.D metra v Praze, Pankrác – Nové Dvory zpracované Ing. Petrem Jurtinem, Ametris, Průběžná 58, 100 00 Praha 10 – datum 6/2019 (součástí správního spisu)*
- *Závazným stanoviskem Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 3. 10. 2019, č. j. HSHMP 41147/2019 (součástí správního spisu)*
- *Revizním závazným stanoviskem Ministerstva zdravotnictví ČR, č. j. MZDR 41183/2021-9/OVZ (součástí správního spisu)*
- *Odborné vyjádření ze dne 22. 8. 2022 k akustické studii „Výstavba trasy I.D metra v Praze, Pankrác – Nové Dvory“ hluk ze stavební činnosti - zpracované Ing. Petrem Jurtinem, Ametris, Průběžná 58, 100 00 Praha 10*

Ad c) Námitka, že jedinou staveništní dopravou jsou nákladní automobily, resp. že MZDR nepřehodnotilo postup HSHMP a nestanovilo jiné podmínky dopravy

- (195) Z námitky není patrné, zdali se ona „výrazná“ zátěž hlukem z dopravy vztahuje k celému záměru liniové stavby nebo pouze k některým stavebním oddílům. Rovněž není konkretizováno, co je myšleno onou „výraznou“ zátěží, jak se např. projevuje v hygienických limitech hluku a v čem je tudíž konkrétně spatřováno porušení právních předpisů s dopadem na veřejný zájem či do práv konkrétních osob. Z námitky rovněž není zřejmé, zda se váže k dopravě staveništní či mimostaveništní. V neposlední řadě, uvedenou námitku vznášeli v rámci řízení o odvolání proti Stavebnímu povolení jen někteří žalobci.⁵⁶
- (196) S odvoláním na Akustickou studii a podmínky Stanoviska HSHMP lze nicméně konstatovat, že stavebníkovi byla v otázce staveništní i mimostaveništní dopravy uložena řada konkrétních povinností, v jejichž důsledku bude splnění zákonných limitů hluku zajištěno. Žalobci se tak bez bližšího upřesnění (formulováno jen jako „zbytečná zátěž“) fakticky domáhají toho, aby byl stavebník z hlediska míry hluku limitován nad rámec zákona a příslušných podzákonných předpisů, na což ovšem právo nemají.

---

⁵⁶ Námitka ohledně hlučnosti staveništní dopravy byla v odvolacím správním řízení vznesena v podání „Doplnění odůvodnění odvolání - 1. část“ ze dne 18. 8. 2021. Z tohoto podání se však bez dalšího nepodává, že ho podali všichni žalobci, nýbrž toliko Pankrácká společnost, z. s. (žalobce D).

- (197) Námitky ohledně způsobu dopravy žalobci v žalobě uplatňují ve vztahu k vícero veřejným zájmům (ochrana ovzduší, ochrana veřejného zdraví apod.), potažmo k vícero závazným stanoviskům. Osoba zúčastněná proto odkazuje na své vyjádření k žalobnímu bodu G. 1, zejména co se týká limitů uplatňování veřejné moci při stanovování podmínek v závazných stanoviscích. Lze toliko doplnit, že MZDR si bylo limitů své působnosti vědomo a v tomto smyslu i řádně vypořádalo odvolací námitku vůči Stanovisku HSHMP⁵⁷. Žalobní námitka je tudíž nedůvodná.

Důkaz:

- *Akustickou studií – DSP pro výstavbu trasy I.D metra v Praze, Pankrác – Nové Dvory zpracované Ing. Petrem Jurtinem, Ametris, Průběžná 58, 100 00 Praha 10 – datum 6/2019 (součástí správního spisu)*
- *Závazným stanoviskem Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 3. 10. 2019, č. j. HSHMP 41147/2019 (součástí správního spisu)*
- *Revizním závazným stanoviskem Ministerstva zdravotnictví ČR, č. j. MZDR 41183/2021-9/OVZ (součástí správního spisu)*

Ad d) Námitka, že MZDR se nevypořádalo s námitkou rozpornosti dokumentace - HSHMP měla při hodnocení stavebního záměru údajně vycházet z jiné projektové dokumentace, než která je uvedena ve spisu stavebního úřadu

- (198) Žalobci dále bez bližšího odůvodnění namítají, že HSHMP zřejmě vycházela z jiné projektové dokumentace, než jaká byla součástí spisu Stavebního úřadu. To dovozují z toho, že Revizní stanovisko MZDR pojednává mj. o pilotové stěně dle projektové dokumentace k zajištění ochrany základových konstrukcí domu Kovařovicova (Na Strži) čp. 1135 – 1139, zatímco projektová dokumentace založená ve spisu u Stavebního úřadu žádný takový výslovný popis této stěny údajně neobsahuje.
- (199) Tvrzení žalobců je nicméně nepravdivé. V projektové dokumentaci založené ve spisu Stavebního úřadu je pilotová stěna zanesena v rámci stavebního objektu I.D-13-14 - Zajištění povrchové zástavby. Ve výkresové části DSP je stavební objekt I.D-13-14 uveden v koordinační situaci SOD 13 Stanice Olbrachtova, příloha C – 203. Žalobní námitka je tak zjevně nedůvodná.
- (200) Ostatně sám žalobce D zakres pilotové stěny v DSP napadal v řízení před vydáním Stavebního povolení.⁵⁸ S jeho námitkou se Stavební úřad vypořádal na str. 96 Stavebního povolení. Žalobci tak v podstatě tvrdí absenci zakresu pilotové stěny (ochrany) v dokumentaci Stavebního úřadu, přičemž žalobce D zakres této stěny v té samé dokumentaci v předchozím řízení o vydání stavebního povolení napadal.

---

⁵⁷ Viz str. 34 Revizního stanoviska MZDR.

⁵⁸ Z námitek žalobce D ke stavebnímu řízení ze dne 22. 5. 2020 „*B. nesoulad dokumentace projednávané stavby (DPS) se stavbou umístěnou územním rozhodnutím Podle dokumentace — technické zprávy pro stavbu stanice Olbrachtova — má být na pozemku parc. č. 879/33 v k.ú. Krč podél pětisekčního panelového domu v ul. Kovařovicova č.p. 1135 až 1139 vybudována pilotová stěna zasahující do hloubky cca 30 m — a to těsně vedle stavby bytového domu.*“

Důkaz:

- Dokumentací pro stavební povolení (DSP), zpracovanou společností METROPROJEKT Praha, a.s., nám. I. P. Pavlova 2/1786, 120 00 Praha 2 v 06/2019 (aktualizace 12/2019-zpracování připomínek DOSS) (součástí správního spisu)
  - Rozhodnutím Magistrátu hl. města Prahy, odboru pozemních komunikací a drah, ze dne 30. 6. 2021, č.j. MHMP 794288/2021 (součástí správního spisu)
  - Námitkami žalobce D ke stavebnímu řízení ze dne 22. 5. 2020 (součástí správního spisu)
- (201) **Z výše uvedeného vyplývá, že Revizní stanovisko MZDR ve skutečnosti žádnou z vytýkaných vad netrpí. MZDR vyhodnotilo, že Stanovisko HSHMP bylo vydáno orgánem k tomu příslušným, ověřilo zřejmost toho, k jakému návrhu se vyjadřovalo, z jakých podkladů vycházelo, jakými kritérii se zabývalo a k jakému závěru z hlediska ochrany veřejného zdraví dospělo. MZDR prostudovalo celá odvolací podání, jednotlivé námitky proti Stanovisku HSHMP v nich náležitě identifikovalo a postupně vypořádalo (viz zejména str. 33-36 revizního stanoviska). Z hlediska míry odůvodnění svých závěrů šlo MZDR (vzhledem k obecnosti uplatněných námitek) za rámec svých zákonných povinností. Ochrana veřejného zdraví tak byla věnována náležitá pozornost v mezích působnosti obou dotčených orgánů.**
- (202) **Žalobní námitky dle bodu G.4 jsou tudíž nedůvodné.**

II.12.

K žalobnímu bodu H

- (203) Žalobci spatřují procesní pochybení žalovaného v tom, že odmítl akceptovat požadavek žalobců na přezkum závazného stanoviska odboru ochrany prostředí MHMP ze dne 18. 7. 2016, č.j. MHMP 1243851/2016/EIA/777/Nov k ověření souladu obsahu stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí s požadavky právních předpisů, které zpracovávají směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13.12.2011 (dále jen „Ověřovací stanovisko EIA“) nadřízeným orgánem postupem podle ust. § 149 odst. 7 správního řádu.
- (204) Žalobci v průběhu řízení o odvolání proti Stavebnímu povolení ohledně Ověřovacího stanoviska EIA konkrétně požadovali přezkum podmínky č. 25 pro fázi přípravy (pro stavební řízení), jež zní:

„Zpracovat v rámci plánu organizace výstavby i soubor organizačních a technických opatření v etapě výstavby s cílem minimalizovat potenciální nepříznivé vlivy na životní prostředí, veřejné zdraví a pohodu obyvatelstva, především na obytnou zástavbu sousedící se zařízeními stavenišť jednotlivých stanic metra, a to zejména se zaměřením na následující požadavky:

a) Precizovat na základě upřesnění množství potřebných materiálů pro výstavbu a objemu rubaniny a výkopové zeminy premisťovaných během výstavby s příslušnými

městskými částmi přepravní trasy staveništní dopravy (s důrazem na akustickou situaci a prašnost), které budou minimálně zatěžovat obytná území v sousedství. Orientovat se přitom na vedení dopravy z/do jižního směru (k omezení dopravní zátěže v centru města) a na použití nákladních vozidel splňujících emisní normu Euro 5, popř. Euro 4.“

- (205) Tvrzené procesní pochybení žalovaného má mít dle žalobců vliv na zákonnost Napadeného rozhodnutí.
- (206) K tomu osoba zúčastněná uvádí:
- (207) Z ust. § 149 odst. 7. správního řádu se podává: *„jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska.“*
- (208) Z průběhu řízení o odvolání proti Stavebnímu povolení vyplývá, že žalobci Ověřovací stanovisko EIA nenapadli odvolacími podáními.⁵⁹ Požadavek na přezkum Ověřovacího stanoviska EIA žalobci vznesli v podání „vyjádření k podkladům v řízení o odvolání“ ze dne 1. 3. 2022. Předmětné podání bylo žalobci učiněno v návaznosti na přípis žalovaného ze dne 4. 2. 2022, č. j. MD 32102/2021-130/45. Uvedeným přípisem žalovaný oznámil ukončení dokazování, doplnění správního spisu o podklady pro rozhodnutí (vč. revizních závazných stanovisek) a dále stanovil účastníkům odvolacího správního řízení lhůtu pro vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí.
- (209) Žalobci tak požadavek na odvolací přezkum Ověřovacího stanoviska EIA (postupem dle ust. § 149 odst. 7. správního řádu) vznesli dávno po uplynutí lhůty k doplnění odvolání, jež jim byla v rámci odvolacího správního řízení poskytnuta výzvou prvostupňového stavebního úřadu ze dne 5. 8. 2021, č. j. MHMP 1187287/2021.
- (210) Podle rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu platí, že doplní-li účastník řízení odvolání po uplynutí lhůty stanovené usnesením správního orgánu, nehledí se na takové podání jako na odvolání, nýbrž jako na vyjádření účastníka podle ust. § 36 odst. 1 správního řádu.⁶⁰
- (211) Z žádného ustanovení správního řádu ani stavebního zákona pak nelze dovodit, že by žalovaný měl na základě obecného vyjádření žalobců (dle ust. § 36 odst. 1 správního řádu) učiněného dávno po uplynutí lhůty k podání, resp. doplnění odvolání, povinnost u nadřízeného dotčeného orgánu vyžádat odvolací přezkum závazného stanoviska postupem dle ust. § 149 odst. 7. správního řádu. Tím spíše za situace, kdy žalobci svůj požadavek na odvolací přezkum Ověřovacího stanoviska EIA vznesli až po ukončení dokazování v odvolacím řízení, ačkoliv měli objektivně možnost Ověřovací stanovisko EIA napadnout řádně a ve stanovené lhůtě v rámci odvolání. Ostatně nelze přehlédnout, že postupem dle ust. § 149 odst. 7. správního řádu byl proveden odvolací přezkum celé

---

⁵⁹ Srov. obsah podání blanketní odvolání ze dne 10. 7. 2021, doplnění odůvodnění odvolání – 1. část ze dne 18. 8. 2021 a doplnění odůvodnění odvolání ze dne 8. 10. 2021.

⁶⁰ Srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 11. 2017, č. j. 8 As 162/2017-34.

řady závazných stanovisek, jež žalobci v rámci svých několikrát doplňovaných odvolání napadli.

- (212) Výše uvedené potvrzuje též judikatura správních soudů. Například Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 20. 10. 2016, č. j. 5 A 181/2013- 128, uvedl, že „[...] z důvodu uplynutí odvolací lhůty nelze vyjádření žalobců k podkladům rozhodnutí a v něm uvedené námitky považovat za odvolání ve smyslu § 81 správního řádu; povinností žalovaného tak nebylo vypořádat se se všemi v něm uvedenými tvrzeními obdobně jako s odvolacími námitkami. Nepochybně šlo o prosté vyjádření účastníků řízení, které jsou dle § 36 správního řádu oprávněni činit až do vydání rozhodnutí.“
- (213) Jen pro úplnost lze dodat, že dle ust. § 112 stavebního zákona mohou účastníci řízení uplatnit námitky nejpozději při ústním jednání, popř. ve stavebním úřadem stanovené lhůtě, je-li stavebním úřadem od ústního jednání upuštěno. K námitkám, které nejsou uplatněny včas, stavební úřad nepřihlíží a tyto pak nemohou být uplatněny ani v odvolacím řízení.⁶¹ V prvostupňovém stavebním řízení nebyly vůči Ověřovacímu stanovisku EIA ze strany žalobců v uvedených ohledech vzneseny žádné námitky.

Důkaz:

- *Vyjádřením žalobců k podkladům v řízení o odvolání ze dne 1. 3. 2022 (součástí správního spisu)*
  - *Oznámením žalovaného o ukončení dokazování ze dne 4. 2. 2022, č. j. MD 32102/2021-130/45 (součástí správního spisu)*
  - *Výzvou Magistrátu hl. města Praha, odboru pozemních komunikací a drah, ze dne 5. 8. 2021, č. j. MHMP 1187287/2021 (součástí správního spisu)*
  - *Rozhodnutím Magistrátu hl. města Prahy, odboru pozemních komunikací a drah, ze dne 30. 6. 2021, č. j. MHMP 794288/2021 (součástí správního spisu)*
- (214) Žalobci tak předmětné námitky proti Ověřovacímu stanovisku EIA neuplatnili řádně v prvním ani druhém stupni stavebního řízení. Už jen z toho důvodu byl procesní postup žalovaného, tj. nevyžádání přezkumu Ověřovacího stanoviska EIA nadřízeným dotčeným orgánem, po právu.
- (215) Námitka vznesená žalobci též nebyla žalovaným opomenuta. Žalovaný na vyjádření žalobců náležitě reagoval a vysvětlil, proč požadavku na odvolací přezkum Ověřovacího stanoviska EIA revizním dotčeným orgánem nevyhověl. Uvedl přitom mj., že „požadavek na přezkum stanoviska EIA neakceptuje, neboť“ při jeho dřívějším neuplatnění v provedených řízeních by znamenal účelový návrat na úplný začátek přípravného procesu stavby a zpochybnění dalších návazných rozhodnutí, zejména pravomocného územního rozhodnutí a ověřovacích stanovisek EIA.“

Důkaz:

---

⁶¹ STUDNIČKA, M., komentář k § 112 v PRŮCHA, P., GREGOROVÁ, J. a kolektiv autorů: Stavební zákon praktický komentář, vydání první, Leges, Praha 2017, s. 497.

- *Rozhodnutím Ministerstva dopravy, č. j. MD 32102/2021-130/61(součástí správního spisu)*
- (216) V této souvislosti je třeba poukázat na pravou podstatu námitky, tedy proti jakým závěrům dotčených orgánů ve skutečnosti brojí. Za prvé, předmětná námitka sice formálně zpochybňuje věcnou správnost závěrů Ověřovacího stanoviska EIA, tyto závěry však závazné stanovisko plně převzalo z dřívějšího Stanoviska EIA. Za druhé, ač se žalobci snaží námitku „naroubovat“ na podmínku ve Stanovisku EIA označenou č. 25 písm. a) směřující do fáze stavebního řízení, kterou Stavební úřad správně převzal do výroku Stavebního povolení, věcně námitka míří proti aspektům stavebního záměru posouzeným již v předcházejících řízeních.
- (217) Osoba zúčastněná pro tento účel znovu připomíná znění namítané podmínky č. 25 písm. a) Stanoviska EIA:
- „Zpracovat v rámci plánu organizace výstavby i soubor organizačních a technických opatření v etapě výstavby s cílem minimalizovat potenciální nepříznivé vlivy na životní prostředí, veřejné zdraví a pohodu obyvatelstva, především na obytnou zástavbu sousedící se zařízeními stavenišť jednotlivých stanic metra, a to zejména se zaměřením na následující požadavky:*
- a) Precizovat na základě upřesnění množství potřebných materiálů pro výstavbu a objemu rubaniny a výkopové zeminy přemísťovaných během výstavby s příslušnými městskými částmi přepavní trasy staveništní dopravy (s důrazem na akustickou situaci a prašnost), které budou minimálně zatěžovat obytná území v sousedství. Orientovat se přitom na vedení dopravy z/do jižního směru (k omezení dopravní zátěže v centru města) a na použití nákladních vozidel splňujících emisní normu Euro 5, popř. Euro 4.“*
- Žalobci pak namítají, že: „s ohledem na množství rubaniny je z hlediska ochrany životního prostředí, z hlediska ochrany zdraví, ochrany obyvatel před znečišťováním ovzduší, před hlukem a také před vibracemi nezbytné zamezit projíždění tisíců nákladních automobilů obytnými čtvrtěmi - zejm. když je technicky a organizačně možné odvázet rubaninu přímo tunely po trati metra a pak po železnici.“*
- (218) Zatímco podmínka č. 25 a) Stanoviska EIA ukládá stavebníkovi již konkrétní povinnosti a opatření, jež má dodržovat při odvozu rubaniny pozemní cestou nákladními vozidly (hovoří o precizování navržených přepravních tras a použití nákladních vozidel splňujících příslušné emisní normy), žalobci ve skutečnosti brojí proti způsobu odvozu rubaniny nákladními vozidly jako takovému. Podle žalobců je „nezbytné zamezit“ projíždění nákladních automobilů s rubaninou a tento způsob přepravy nahradit odvozem rubaniny přímo tunely metra a následně po železnici.
- (219) Přitom s odvozem výkopového materiálu (rubaniny) výhradně nákladními vozidly počítá už dokumentace EIA⁶² pořízená dle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí na samém počátku povolovacích procesů, ještě před územním řízením,

---

⁶² Dokumentace vlivů záměru „Výstavba trasy I.D metra v Praze Náměstí Míru – Depo Písnice (včetně depa)“ na životní prostředí, posudku o vlivech záměru „Výstavba trasy I.D metra v Praze Náměstí Míru - Depo Písnice (včetně depa)“ na životní prostředí, zpracovaná společností SUDOP Praha a.s. v listopadu 2011.

ke které Magistrát hl. města Prahy vydal souhlasné Stanovisko EIA (dále jen „**Dokumentace EIA**“). Podle Dokumentace EIA má odvoz výkopového materiálu probíhat vždy ze stanic po vyznačených trasách (pozemních komunikacích) převážně jižním směrem, ven z Prahy.⁶³ Stejně dopravní trasy obsahuje i hluková studie, která tvoří přílohu č. 2 Dokumentace EIA.⁶⁴ Naopak variantu odvozu rubaniny tunelem a následně po železnici Dokumentace EIA vůbec nezmiňuje.

Důkaz:

- *Dokumentací vlivů záměru „Výstavba trasy I.D metra v Praze Náměstí Míru – Depo Písnice (včetně depa)“ na životní prostředí, posudku o vlivech záměru „Výstavba trasy I.D metra v Praze Náměstí Míru - Depo Písnice (včetně depa)“ na životní prostředí, zpracovanou společností SUDOP Praha a.s. v listopadu 2011*

- (220) S odvozem veškerého výkopového materiálu nákladními vozidly počítá také DÚR. V části „C“ DÚR – souhrnné technické zprávě je na str. 71 výslovně uvedeno, že: „[p]ro dopravu vykopané zeminy, stavební suti a stavebních materiálů budou zásadně využívány kapacitní výjezdové komunikace z města, dle lokality staveniště.“ Dále je v souhrnné technické zprávě obecně popsáno, kudy bude vedena doprava vykopané zeminy z jednotlivých stanic. Podrobnější popis dopravních tras pro odvoz rozhodujících materiálů a hmot pak obsahuje příloha „F.07“ DUR – Zásady organizace výstavby, technická zpráva na str. 23 – 25. Způsob odvozu rubaniny je tak záležitostí, která již byla osobou zúčastněnou navrhována a správními orgány posuzována v rámci územního řízení.

Důkaz:

- *Dokumentací pro územní rozhodnutí provozního úseku I.D metra ve znění se zpracovanými připomínkami DOSS ze dne 7. 12. 2012*

- (221) Dle ust. § 114 odst. 2 stavebního zákona platí, že „[k] námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování územně plánovací dokumentace nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území, se nepřihlíží.“
- (222) Rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu ke koncentraci námitek uvádí: „Nelze tedy akceptovat, aby stěžovatel, s odkazem na potřebu komplexního přístupu, namítal skutečnosti, které mohl a měl uplatnit prostřednictvím odvolání a případně následně žaloby proti územnímu rozhodnutí. V rámci soudního přezkoumání rozhodnutí o zamítnutí odvolání proti stavebnímu povolení již pro takové námitky není prostor, neboť předmětem posuzované věci není rozhodnutí o umístění stavby ani územní řízení, které mu předcházelo. Stavební řízení je v souladu s § 112 odst. 1 a 114 odst. 2 stavebního zákona ovládáno zásadou koncentrace (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2008, č. j. 1 Ao 4/2008 - 110) a ta brání tomu, aby se stěžovatel ve stavebním

---

⁶³ Viz Dokumentace EIA, str. 89.

⁶⁴ Viz Dokumentace EIA, příloha č. 2, str. 76 – 78.

*řízení dodatečně domáhal ochrany svých práv a oprávněných zájmů, jejichž ochrany se mohl a měl domáhat již v rámci řízení územního.*⁶⁵

- (223) S ohledem na charakter námítky žalobců směřující proti aspektům stavebního záměru posuzovaným již v proběhlých a pravomocně skončených řízeních (způsobu odvozu rubaniny) se tak k námitce ve stavebním řízení vůbec nemělo přihlížet.
- (224) Jak žalovaný při vypořádání námítky správně poznamenal, pokud by se záležitosti posouzené v předcházejících správních řízeních měly znovu otevírat a přezkoumávat před samým závěrem povolovacích procesů, mohl by tento postup vyústit v absurdní a do jisté míry „nekonečné“ průtahy způsobené návratem prakticky na úplný začátek přípravy stavby.
- (225) **Z uvedeného plyne, že žalovaný při vyřízení námítky postupoval zcela v intencích zákona a procesní práva žalobců jeho postupem nikterak poškozena nebyla. Napadené rozhodnutí není v uvedených ohledech nezákonné a žalobní námitka dle písm. H je nedůvodná.**

II.13.

K žalobnímu bodu CH

- (226) Vady Napadeného rozhodnutí spátrují žalobci i v přístupu Stavebního úřadu a žalovaného k otázce kácení dřevin a posuzování náhradních výsadeb. Žalobci konkrétně namítají, že:
- a) Stavební úřad ani žalovaný nereagovali na některé námítky žalobců týkající se obecně kolize stavby s dřevinami;
  - b) Stavební úřad přesunul splnění podmínky č. 20 Územního rozhodnutí až do fáze po vydání Stavebního povolení a žalovaný tento údajně vadný postup potvrdil;
  - c) Stavební úřad a žalovaný údajně nerespektovali podmínku č. 21 Územního rozhodnutí;
  - d) Stavební úřad nepřevzal do výroku Stavebního povolení podmínku č. 1 pro fázi realizace ze Stanoviska EIA a žalovaný postup Stavebního úřadu potvrdil; a
  - e) Návrhy kompenzačních opatření (náhradní výsadby) uvedené v DSP jsou podle žalobců v rozporu s majetkovými dispozicemi a politickými rozhodnutími Hlavního města Prahy, čímž se měly správní orgány zabývat a tento údajný rozpor prověřit.
- (227) K tomu osoba zúčastněná uvádí:

Ad a) K tvrzenému nevypořádání námítek žalobců ohledně kolize stavby a dřevin

- (228) Žalobci v rámci odvolání (první doplnění odůvodnění odvolání) požádali o přezkum stanoviska Úřadu městské části Praha 4, odboru životního prostředí a dopravy, sp. zn. P4/318221/19/OŽPAD/STAN/St, ze dne 6. 9. 2019, a to v části III. – z hlediska ochrany

---

⁶⁵ Srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 6. 2012, sp. zn. 9 As 10/2012-22.

přírody a krajiny dle zákona o ochraně přírody a krajiny (dále jen „**Upozornění orgánu ochrany přírody**“). Žalovaný v odůvodnění Napadeného rozhodnutí vysvětlil, že úřadům městských částí ve stavebním řízení nepřísluší kompetence k vydání závazného stanoviska či vyjádření k ochraně dřevin či jiné vegetace nacházející se v kolizi s povoleným stavebním záměrem, a proto je třeba na Upozornění orgánu ochrany přírody hledět jen jako na prosté sdělení. V odůvodnění též žalovaný zmiňuje, že k případnému přezkumu takového sdělení, coby aktu dle části čtvrté správního řádu, by byl dle ust. § 156 odst. 1 a 2 správního řádu oprávněn pouze správní orgán, který tento akt vydal.

- (229) Žalobci namítají, že v takovém případě měl námitky proti údajné kolizi stavby s dřevinami⁶⁶ vypořádat Stavební úřad, popřípadě následně žalovaný, přičemž Stavební úřad ani žalovaný na námitky podle žalobců nereagovali. Takové tvrzení se ovšem nezakládá na pravdě, neboť jak Stavební úřad, tak žalovaný na vznesené námitky v mezích své kompetence reagovali.
- (230) Stavební úřad na str. 103 Stavebního povolení žalobce upozornil, že rozhodování o kácení dřevin rostoucích mimo les není předmětem stavebního řízení, neboť se o něm vede samostatné správní řízení, k němuž je příslušný orgán ochrany přírody Úřadu městské části Praha 4. Zároveň objasnil, že podle platné právní úpravy není ve stavebním řízení orgán ochrany přírody oprávněn vydávat závazné stanovisko z hlediska kácení dřevin, proto vydal pouze upozornění, v němž konstatoval potřebu obstarat si povolení ke kácení dřevin stanoveným postupem. Z uvedených důvodů považoval Stavební úřad námitku proti obsahu Upozornění orgánu ochrany přírody za nedůvodnou.
- (231) Žalovaný pak k obsahově totožné odvolací námitce znovu, a ještě podrobněji, na str. 43 – 44 Napadeného rozhodnutí uvedl, proč dotčeným a ani správním orgánům ve stavebním řízení nepříslušelo se věcnou stránkou námitky (tj. rozsahem a způsobem kácení) závazně zabývat. Vysvětlil, že veškerá kácení dřevin rostoucích mimo les kolidujících s umístěným záměrem se povolují v samostatných správních řízeních, která stále probíhají. Odvolací přezkum nezávazného Upozornění orgánu ochrany přírody podle ust. § 149 odst. 7 správního řádu tedy nebylo nutné a ani možné nadřízenému orgánu (Magistrátu hlavního města Prahy) zadávat. Ten se mimochodem v souvislosti s přezkumem závazných stanovisek Úřadu městské části Praha 4 (obsažených na stejné listině jako

---

⁶⁶ Žalobci označují za nevypořádanou konkrétně tuto námitku:

„Desítky pozemků s izolační, sídlištní, parkovou, krajinnou zelení, stovky a tisíce vzrostlých stromů, tisíce m² zapojených porostů stromů a keřů, významné krajinné prvky (rybníky, lesy atd.), ÚSES, ničím z toho, čím se podle svého vlastního stanoviska do řízení o umístění stavby měl zcela konkrétně na základě zcela konkrétních podkladů/dendrologických průzkumů a inventarizací atp. orgán ochrany přírody zabývat, se nezabýval. Přitom každá ze stanic nové trasy metra D, úsek Pankrác - Nové Dvory, v územním obvodu Prahy 4 (nejen) vyžaduje z hlediska ekologické stability daného území extrémní zásahy, tj. mimořádně rozsáhlé kácení s dlouhodobými resp. z většiny trvalými ireversibilními následky, a to i za ryze hypotetického předpokladu neexistence klimatické změny a popření notoriety, tj. neujímání nových výsadeb, masového úhynu řady druhů v důsledku sucha, škůdců atd. (břízy, jeřáby, javory, smrky - kůrovec, borovice - sypavka atp.) a průměrného dožití mladých výsadeb do 10 let v městském prostředí.“

Upozornění orgánu ochrany přírody) k požadavku na věcný přezkum Upozornění orgánu ochrany přírody vyjádřil, a to v obdobném duchu, jako Stavební úřad a žalovaný.

- (232) Stavební úřad ani žalovaný tak ve vytýkaném ohledu zcela jistě nepochybili, neboť na vznesenou námitku reagovali a posoudili ji v souladu s právním řádem.

Důkaz:

- *Stanoviskem Úřadu městské části Praha 4, odboru životního prostředí a dopravy, zn. P4/318221/19/OŽPAD/STAN/St, ze dne 6. 9. 2019, část III. – z hlediska ochrany přírody a krajiny dle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (součástí správního spisu)*
- *Rozhodnutím Magistrátu hlavního města Prahy, odboru ochrany prostředí – změna závazných stanovisek Úřadu městské části Praha 4 – Výstavba trasy I.D metra v Praze, provozní úsek Pankrác – Nové Dvory ze dne 20. 12. 2021, č. j. MHMP 2089031/2021 (součástí správního spisu)*
- *Rozhodnutím Magistrátu hl. města Prahy, odboru pozemních komunikací a drah, ze dne 30. 6. 2021, č. j. MHMP 794288/2021 (součástí správního spisu)*
- *Rozhodnutím Ministerstva dopravy, č. j. MD 32102/2021-130/61 (součástí správního spisu)*

Ad b) K přesunu splnění podmínky č. 20 Územního rozhodnutí do fáze po vydání Stavebního povolení

- (233) Žalobci dále namítají údajně vadný postup Stavebního úřadu a žalovaného, kteří nevyžadovali doložení splnění podmínky č. 20 Územního rozhodnutí ve stavebním řízení, ale tuto podmínku místo toho přejali jako podmínku Stavebního povolení. Podle žalobců tak Stavební povolení a Napadené rozhodnutí nerespektují Územní rozhodnutí.

- (234) Podmínka č. 20 Územního rozhodnutí zní:

„K žádosti o stavební povolení bude doloženo povolení ke kácení dřevin rostoucích mimo les dle ust. § 8 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění, příslušných orgánů ochrany přírody a krajiny dotčených městských částí v případě, že dřeviny budou dosahovat velikostí předepsaných vyhláškou MŽP ČR č. 395/192 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. K žádosti o povolení kácení dřevin bude doložen aktualizovaný rozsah kácení, odsouhlasený příslušnými orgány ochrany přírody a krajiny dotčených městských částí.“

- (235) Stavební úřad stanovil podmínku č. 20 (ve Stavebním povolení označenou jako C.20) do výroku Stavebního povolení, čímž povinnost jejího plnění pro odpovídající úsek stavby přesunul před zahájení stavby. Učinil tak s následujícím odůvodněním:

„Řízení o povolení kácení dřevin rostoucích mimo les je samostatné řízení podle zákona o ochraně přírody a krajiny. Stavebník toto řízení nemůže jakkoli před zahájením stavby obejít, nýbrž povinnosti dané zákonem o ochraně přírody a krajiny je stavebník povinen

splnit bez ohledu na termín vydání stavebního povolení. Pokud by stavební úřad již k žádosti o stavební povolení požadoval splnění podmínky č. 20 územního rozhodnutí, zatížil by stavebníka povinností, která by značně prodloužila celý proces stavebního řízení, avšak by zároveň nepřinesla žádnou vyšší ochranu veřejných zájmů. Řízení o povolení kácení dřevin rostoucích mimo les se stavebník nemůže vyhnout a zcela jistě může běžet souběžně jako samostatné řízení před příslušným orgánem ochrany přírody a krajiny. Pro stanovení podmínky v územním rozhodnutí, že mají být takováto rozhodnutí doložena už při podání žádosti o stavební povolení, neexistuje právní podklad, není k němu důvod ani zákonný, ani logický. Fakticky to tedy znamená, že stavební úřad podmínkou č. C.20 stanovil, že dokud nebude řízením o povolení kácení dřevin rostoucích mimo les povoleno provádění objektů podléhajících podle zákona o ochraně přírody a krajiny, nelze začít provádění stavby.“

- (236) Nejvyšší správní soud již řešil právně obdobnou situaci v rozsudku ze dne 23. 9. 2014, č. j. 1 As 176/2012-140. Shledal přitom, že postup stavebního úřadu, který podmínku územního rozhodnutí ukládající stavebníkovi doložit ve stavebním řízení pravomocné povolení ke kácení dřevin rostoucích mimo les převezme do výroku stavebního povolení, a přesune tak její splnění před zahájení stavby, nezpůsobuje nezákonnost stavebního povolení. Nejvyšší správní soud k tomu uvedl:

„V projednávané věci bylo již v územním řízení patrné, že z důvodu umístění záměru stavby dálnice bude nezbytné přistoupit ke kácení dřevin rostoucích mimo les. Obecný stavební úřad proto do podmínek územního rozhodnutí včlenil, že stavebník musí doložit pro stavební řízení povolení ke kácení dřevin vydané orgánem ochrany přírody. Ve stavebním řízení byla ochrana dřevin a nutnost jejich pokácení v souvislosti s povolovanou stavbou také zvažována, proto byla do stavebního povolení včleněna podmínka č. 64. Jak správně konstatovaly správní orgány i městský soud, povolení ke kácení dřevin není podkladovým stanoviskem pro stavební povolení, proto není nezbytné, aby bylo vydáno před právní mocí stavebního povolení. Rozhodnutí o povolení kácení dřevin a stavební povolení jsou vydávána do jisté míry nezávisle na sobě a vzájemně se nepodmiňují (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2011, č. j. 2 As 26/2010 – 98). Důležité je, aby ve fázi, kdy má dojít k samotné realizaci stavby, obě rozhodnutí existovala.

Je sice pravdou, že podle územního rozhodnutí mělo být rozhodnutí o povolení ke kácení dřevin doloženo již pro stavební povolení. Pokud tomu tak nebylo, nemůže tato skutečnost způsobit nezákonnost stavebního povolení (resp. rozhodnutí o rozkladu), neboť zájmy na ochraně dřevin ve stavebním řízení byly řádně zvažovány a bylo uzavřeno, že k zahájení samotných stavebních prací musí být rozhodnutí o povolení ke kácení dřevin doloženo. Pro stavební řízení bylo nezbytné zohlednit skutečnost, že realizace stavby povede k nutnosti pokácení dřevin rostoucích mimo les. Pro takové pokácení pak bylo počítáno s tím, že musí být doloženo povolení podle § 8 zákona o ochraně přírody a krajiny; zájmy na ochraně dřevin rostoucích mimo les tak ve stavebním řízení byly v míře postačující pro tento typ řízení zohledněny. Pro zákonnost stavebního povolení

tedy není určující časová posloupnost vydání rozhodnutí o povolení ke kácení dřevin a stavebního povolení, je-li zřejmé, že stavební úřad ve stavebním řízení zohlednil (viz podmínka č. 64 stavebního povolení), že při zahájení realizace stavby musí mít stavebník k dispozici rozhodnutí vydané podle § 8 zákona o ochraně přírody a krajiny (srov. výše citovaný rozsudek č. j. 4 As 20/2008 – 84).⁶⁷

- (237) Na závěry citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu pak odkazuje i Napadené rozhodnutí, které jeho zásadní části přímo cituje (viz str. 43 – 44 Napadeného rozhodnutí). Závěry citované judikatury jsou přitom na projednávaný případ plně aplikovatelné. Není ani zřejmé, jak se přesun podmínky mohl dotknout práv žalobců.
- (238) Mylné je pak tvrzení žalobců v tom smyslu, že stavební úřady přesunem podmínky č. 20 Územního rozhodnutí vytvořily stav, kdy povolení stavby bude jaksi „automatickým“ důvodem pro povolení kácení. Žádný takový stav vytvořen být nemůže, jelikož existence či neexistence stavebního povolení nemá pro orgán ochrany přírody povoluující kácení dřevin žádný význam. Z rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu⁶⁸ se podává, že nutným podkladem pro povolení kácení dřevin v kolizi s plánovanou stavbou je územní rozhodnutí, které tuto kolizi prokáže (nikoliv tedy stavební povolení). Podle Nejvyššího správního soudu platí: „[v] případě povolování kácení dřevin dle § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny se jedná o zcela samostatné správní řízení, zahajované na základě žádosti vlastníka (či s jeho souhlasem nájemce) pozemku, na němž se tyto porosty nacházejí (§ 8 vyhlášky č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o ochraně přírody a krajiny). Zakončeno je rozhodnutím – povolením či zamítnutím žádosti. Stavební povolení takové rozhodnutí nahradit nemůže, a to ani za situace, kdy je pro vlastní provedení stavby kácení dřevin předpokládáno (srov. rozsudek zdejšího soudu ze dne 4. 5. 2011, č. j. 7 As 2/2011 – 52, publikované pod č. 2393/2011 Sb. NSS). Stavební povolení a rozhodnutí o žádosti o povolení kácení dřevin se tedy vydávají na sobě nezávisle a vzájemně se nepodmiňují.“⁶⁹
- (239) V řízení dle ust. § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny je přitom možné povolení vydat jen ze závažných důvodů a po náležitém vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin. Procesní postup orgánů ochrany přírody je nejlépe patrný z *Metodické instrukce odboru adaptace krajiny na klimatickou změnu a odboru legislativního MŽP k aplikaci § 8 a § 9 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, upravující povolení ke kácení dřevin rostoucích mimo les a ukládání náhradní výsadby*. Z ní se jednoznačně podává, že pokud orgán ochrany přírody neshledá závažné důvody pro povolení kácení dřevin, takové kácení nepovolí. Stejně tak, pokud kácením vznikne ekologická újma, součástí rozhodnutí o povolení kácení je

---

⁶⁷ Uvedené závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2014, č. j. 1 As 176/2012-140 opakovaně zohledňuje a souhlasí s nimi i rozhodovací praxe Městského soudu v Praze. K tomu srov. např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 11. 2017, č. j. 9A 75/2015 – 436 nebo rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 23. 10. 2019, č. j. 8 A 67/2016-90.

⁶⁸ Viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2008, č. j. 4 As 20/2008-84.

⁶⁹ Viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2011, č. j. 2 As 26/2010-98.

uložení náhradní výsadby k její kompenzaci, jakožto povinná součást výroku o povolení kácet. O náhradní výsadbě pochopitelně rozhoduje orgán ochrany přírody, a to dle své správní úvahy s ohledem na veřejný zájem na ochraně přírody. Námitka žalobců v tom smyslu, že orgán ochrany přírody bude vydáním Stavebního povolení postaven „před hotovou věc“, je tak ryzí demagogií bez opory v právním stavu věci.

- (240) Lze tedy shrnout, že přesun podmínky č. 20 Územního rozhodnutí do výroku Stavebního povolení v žádném ohledu nezakládá nezákonnost Stavebního povolení, resp. Napadeného rozhodnutí.

Důkaz:

- *Rozhodnutím o umístění stavby vydaným Úřadem Městské části Praha 4, odborem stavebním, dne 16. 10. 2013, pod č.j. P4/067441/13/OST/FATU ve znění rozhodnutí Magistrátu hl. města Prahy, odboru stavebního a územního plánu, ze dne 26. 6. 2014, č.j. MHMP 895930/2014, které nabylo právní moci dne 10. 7. 2014*
- *Rozhodnutím Magistrátu hl. města Prahy, odboru pozemních komunikací a drah, ze dne 30. 6. 2021, č. j. MHMP 794288/2021 (součástí správního spisu)*

Ad c) K námitce, že Stavební úřad a žalovaný nerespektovali podmínku č. 21 Územního rozhodnutí

- (241) V žalobě je toliko naznačováno i údajné nerespektování podmínky č. 21 Územního rozhodnutí, aniž by bylo jakkoliv blíže specifikováno, v jakém ohledu měly správní orgány při posuzování podmínky postupovat nezákonně. Žaloba tak v této části nesplňuje náležitosti dle ust. § 71 soudního řádu správního, konkrétně z žalobních bodů není patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považují žalobci napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné.

- (242) Podmínka č. 21 Územního rozhodnutí zní:

„K žádosti o stavební povolení bude doložen projekt sadových úprav, odsouhlasený příslušnými orgány ochrany přírody a krajiny dotčených městských částí a Odborem památkové péče Magistrátu hl. m. Prahy. Projekt sadových úprav bude respektovat podmínky uvedené ve stanovisku OŽP MHMP SZn. S-MHMP-0442488/2011/OZPNV /EW777-8/Nov ze dne 2.11.2012, zejména tyto podmínky:

- prověření nezbytnosti navrhovaných zásahů do zeleně s cílem zachovat maximální množství stávajících dřevin, resp. omezit kácení dřevin pouze na nezbytně nutnou míru, zejména v případě hodnotných dřevin a lokalit, které nejsou územním plánem hl. m. Prahy předurčeny k zastavění a na ploše zařízení staveniště mezi ulicí Perucká v Havlíčkových sadech

- návrh náhradní výsadby za kácené dřeviny přednostně v místech kácení

- návrh obnovy parkových ploch v případech jejich nezbytně nutného dotčení stavbou – Havlíčkovy sady a Riegrovy sady

a dále podmínku uvedenou ve stanovisku OŽP MHMP SZn. S-MHMP-1130295/2011/OZPNI ze dne 22.1.2013:

- návrh řešení náhradních výsadeb převážně v plochách územního systému ekologické stability“

- (243) Stavební úřad ke splnění podmínky č. 21 Územního rozhodnutí na str. 76 – 77 Stavebního povolení uvedl:

„Podmínka č. 21 územního rozhodnutí se zčásti týká jiného úseku stavby metra a zbylá část podmínky je splněna na základě předložené projektové dokumentace pro stavební povolení přílohou B.17 Sadovnické hodnocení a E.2.02 Sadové úpravy. Projektant tuto skutečnost též zmiňuje v projektové dokumentaci (A. Průvodní zpráva, strana 20).“

Ke stejným zjištěním dospěl i žalovaný na str. 26 Napadeného rozhodnutí. Není tak zřejmé, v čem by měl být postup správních orgánů týkající se podmínky č. 21 Územního rozhodnutí vadný (když ani z žalobních bodů se v tomto směru ničeho nepodává). Podmínka č. 21 Územního rozhodnutí byla osobou zúčastněnou respektována a Stavebním úřadem před vydáním Stavebního povolení řešena.

Důkaz:

- *Rozhodnutím o umístění stavby vydaným Úřadem Městské části Praha 4, odborem stavebním, dne 16. 10. 2013, pod č.j. P4/067441/13/OST/FATU ve znění rozhodnutí Magistrátu hl. města Prahy, odboru stavebního a územního plánu, ze dne 26. 6. 2014, č.j. MHMP 895930/2014, které nabylo právní moci dne 10. 7. 2014*
- *Rozhodnutím Magistrátu hl. města Prahy, odboru pozemních komunikací a drah, ze dne 30. 6. 2021, č. j. MHMP 794288/2021 (součástí správního spisu)*
- *Rozhodnutím Ministerstva dopravy, č. j. MD 32102/2021-130/61(součástí správního spisu)*

Ad d) K námitce, že Stavební úřad nepřevzal do výroku Stavebního povolení podmínku č. 1 pro fázi realizace ze Stanoviska EIA a žalovaný postup Stavebního úřadu potvrdil

- (244) Podmínka č. 1 pro fázi realizace ze Stanoviska EIA ukládá osobě zúčastněné „[p]rovádět kácení dřevin pouze v nezbytně nutné míře a ve vhodném období (v době vegetačního klidu a mimo dobu hnízdění ptáků, tj. v listopadu až březnu). Stavební úřad tuto podmínku nezahrnul do podmínek ve výroku Stavebního povolení s odůvodněním, že „řízení o kácení dřevin je samostatné řízení vedené patrně Úřadem Městské části Praha 4.“⁷⁰ Podle žalobců jde o vadný postup, neboť v rámci řízení o povolení stavby byla posuzována dokumentace, která do značné míry předjímá následný rozsah kácení. Žalobci tak mají za to, že Stavební úřad měl v zájmu splnění této podmínky stanoviska EIA požadovat po osobě zúčastněné, aby upravila dokumentaci tak, aby bylo vyloučeno „zbytečné“ kácení (zbytečné dle blíže nerozvedeného názoru žalobců).
- (245) Žalobci tak opět přisuzují Stavebnímu úřadu více kompetencí, než jakými je ze zákona nadán. Stavební úřad nemůže posuzovat a rozhodovat v otázkách přiměřenosti zásahů do zeleně či estetické a funkční hodnoty jednotlivých dřevin (ostatně namítaná

---

⁷⁰ Viz str. 73 stavebního povolení.

podmínka č. 1 ze Stanoviska EIA je podmínkou pro fázi realizace, nikoli pro řízení o vydání stavebního povolení). Jestliže Stavební úřad podmínku č. 1 nezahrnul do výroku stavebního povolení, neznamená to přirozeně, že by snad stavebníkovi povolil „zbytečné“ kácení. Takové „povolení“ by ostatně bylo zcela bezpředmětné, neboť, jak bylo vysvětleno výše, posouzení důvodů a podmínek kácení každé jednotlivé dřeviny (včetně uložení kompenzačních opatření) je předmětem samostatného správního řízení dle ust. § 8 zákona o ochraně přírody a krajiny, které na rozdíl od stavebního úřadu vede k tomu kompetentní správní orgán. Stavební úřad jednoduše nemůže suplovat roli orgánu ochrany přírody a stanovovat vedle něj či místo něj závazné podmínky týkající se kácení dřevin. K předmětné podmínce ze Stanoviska EIA se tedy Stavební úřad a následně i žalovaný postavili zcela správně a své závěry i náležitě vysvětlili. Napadené rozhodnutí tudíž v daném ohledu tvrzenou nezákonností netrpí.

Důkaz:

- *Stanoviskem odboru ochrany prostředí MHMP k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí podle § 10 ZoŽP ze dne 2.11.2012, č.j. S-MHMP-0442488/2011/OZP/VI/EIA/777-8/Nov (součástí správního spisu)*

Ad e) K námitce, že návrhy kompenzačních opatření (náhradní výsadby) uvedené v projektové dokumentaci pro stavební povolení jsou podle žalobců v rozporu s majetkovými dispozicemi a politickými rozhodnutími Hlavního města Prahy, čímž se měly správní orgány zabývat a tento údajný rozpor prověřit

- (246) Ve shodě s výše uvedeným lze i k této námitce zopakovat, že ukládání povinností k náhradní výsadbě, jakožto kompenzačnímu opatření za ekologickou újmu způsobenou kácením dřevin, spadá výhradně do působnosti orgánů ochrany přírody povolujících kácení dřevin. Podle ust. § 9 zákona o ochraně přírody a krajiny „[o]rgán ochrany přírody může ve svém rozhodnutí o povolení kácení dřevin uložit žadateli přiměřenou náhradní výsadbu ke kompenzaci ekologické újmy vzniklé pokácením dřevin. Současně může uložit následnou péči o dřeviny po nezbytně nutnou dobu, nejvýše však na dobu pěti let.“
- (247) Pokud se tedy žalobci domnívají, že navrhovaná náhradní výsadba nemůže splnit funkce, které se od ní očekávají, mohou s těmito zjištěními konfrontovat příslušné orgány ochrany přírody povolující kácení dřevin a ukládající povinnosti k náhradní výsadbě na konkrétních pozemcích. Povinností orgánů ochrany přírody pak je, aby takové námitky prověřily a vypořádaly. Stavební řízení k věcnému vyřešení těchto námitek neslouží.
- (248) Ostatně žalobce D si je svých skutečných práv (nikoli těch domnělých, jež uplatňoval v řízení o vydání stavebního povolení a pokračuje v tom i v rámci žalobních námitek) vědom a totožné námitky jako v žalobním bodu CH uplatňoval i v příslušném řízení o povolení kácet dle ust. § 8 zákona o ochraně přírody a krajiny. Příkladem je žalobci zmiňovaná náhradní výsadba na pozemku p. č. 879/33 v k. ú. Krč u stanice Olbrachtova. O povolení kácení dřevin a náhradní výsadbě na tomto pozemku bylo vedeno správní řízení před Úřadem městské části Praha 4 a následně odvolací řízení před Magistrátem

hlavního města Prahy. Toto řízení bylo pravomocně skončeno rozhodnutím odvolacího správního orgánu⁷¹, jímž bylo odvolání žalobce D zamítnuto.

- (249) Nejde přitom ani o to, že námitky žalobce D uplatňované v rámci označeného řízení o povolení kácet (totožné s žalobními námitkami pod bodem CH) byly pravomocně shledány nedůvodnými, ale o to, že vyřizování těchto námitek nespadá do řízení o vydání stavebního povolení, nýbrž do předmětu řízení dle ust. § 8 zákona o ochraně přírody a krajiny. Dlužno dodat, že proti pravomocnému rozhodnutí orgánu ochrany přírody dle předchozího odstavce podal žalobce D též správní žalobu, jež je aktuálně projednávána u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 15 A 20/2022. To je nepochybně jeho právem, nicméně jeho právem již není domáhat se věcného řešení těchto otázek v řízení o vydání stavebního povolení, tím méně v řízení o žalobě proti Napadenému rozhodnutí.

Důkaz:

- *Rozhodnutím Magistrátu hlavního města Prahy, odboru ochrany prostředí, ze dne 7. 3. 2022, č. j. MHMP 49820/2022, sp. zn. S-MHMP 1980593/2021*
  - *Rozhodnutím Úřadu městské části Praha 4, odboru životního prostředí a dopravy, ze dne 15. 9. 2021, č. j. P4/362395/21/OŽPAD/HNL, sp. zn. SZ P4/487601/19*
  - *Podáním žalobce D v soudním řízení sp. zn. 15 A 20/2022 – doplnění žalobních bodů ze dne 17. 5. 2022*
- (250) **Z uvedeného plyne, že Napadené rozhodnutí není, ani pokud jde o vypořádání námitek ohledně kácení dřevin a náhradní výsadby, v žádném ohledu nezákonné. Žalobní námitky dle písm. CH jsou tak nedůvodné.**

II.14.

K žalobnímu bodu I

- (251) Žalobci namítají, že ač podle nich z DSP a podmínek závazných stanovisek orgánů ochrany veřejného zdraví (Stanoviska HSHMP a Revizního stanoviska MZDR) vyplývá, že ochrana před hlukem má být řešena mj. stavebním zásahem do okenních prvků okolních budov, včetně bytového domu Kovařovicova č. p. 1135 – 1139, neprokázala osoba zúčastněná práva k bytovým jednotkám, které hodlá takto stavebně upravovat, a ani smluvní zajištění práva provést na nich stavbu.
- (252) Žalobci se rovněž domnívají, že bytový dům Kovařovicova č. p. 1135 – 1139 je nemoovitostí přímo měněnou projednávanou stavbou, a z toho, jako spoluvlastníci předmětného domu, dovozují své postavení účastníků řízení dle ust. § 109 písm. b) stavebního zákona, s nimiž je nutno jednat podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu, včetně doručování. V té souvislosti pak namítají, že ze strany Stavebního úřadu a žalovaného s nimi v projednávané věci jako s účastníky dle ust. § 109 písm. b) stavebního zákona jednáno

---

⁷¹ Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru ochrany prostředí, ze dne 7. 3. 2022, č. j. MHMP 49820/2022, sp. zn. S-MHMP 1980593/2021.

nebylo, což podle nich způsobuje nezákonnost Stavebního povolení a Napadeného rozhodnutí.

- (253) K tomu osoba zúčastněná uvádí:
- (254) Projektovou dokumentací (konkrétně Akustickou studií, která je její součástí) zmiňované opatření spočívající v utěsnění, popř. výměně oken dotčených bytových domů není v žádném ohledu návrhem na uložení jakýchkoliv povinností třetím osobám – spoluvlastníkům domů. Rovněž jeho provedení není nezbytné k legálnímu uskutečnění stavebního záměru. Jedná se o jednu z alternativ, jejíž pomocí lze při naplnění určitých podmínek docílit souladu záměru s hlukovými limity stanovenými zákonem.
- (255) Z čl. 10 Akustické studie vyplývá, že tam, kde by nebylo možné po upřesňujících výpočtech (mj. již se znalostí konkrétního strojního vybavení dodavatele stavby) zajistit v chráněném venkovním prostoru staveb dodržení hygienického limitu ani s protihlukovými clonami či jinými opatřeními (např. z hlediska organizace práce apod.), bude třeba zajistit dodržení hygienického limitu v chráněném vnitřním prostoru staveb. Pro takový případ Akustická studie vznáší obecný požadavek na prověření neprůzvučnosti okenních prvků, přičemž jejich konkrétní parametry z hlediska neprůzvučnosti jsou pro jednotlivé objekty uvedeny v tabulce č. 26 Akustické studie. Ta samá tabulka pak příkladem uvádí možná opatření stavebníka pro případ negativních zjištění z hlediska neprůzvučnosti, a to dotěsnění či teoreticky výměnu oken, nebo jiná vhodná opatření.
- (256) Akustická studie nepočítá s tím, že by měli být vlastníci sousedních nemovitostí (dotčených imisemi ze stavby) správními orgány nuceni strpět dotěsnění či výměnu oken. Osoba zúčastněná žádný návrh na nařízení jakýchkoliv povinností žalobcům dotýkajících se jejich (spolu)vlastnického práva k bytovému domu nevznesla. Pokud by osoba zúčastněná (v případě že by to mělo být potřebné) nebyla schopna uvedená opatření ve smyslu utěsnění či výměny oken realizovat či zajistit (např. v důsledku nedohody s osobou odpovědnou za správu společných prostor domu – např. SVJ či družstvo – okenní prvky jsou ze zákona součástí společných prostor nikoli jednotek v budově), je její povinností provést jiná vhodná opatření k zajištění splnění zákonných limitů hluku, případně postupovat podle ust. § 31 zákona o ochraně veřejného zdraví. To umožňuje stavebníkovi nebo zhotoviteli stavby požádat příslušný orgán ochrany veřejného zdraví o časově omezené povolení k dočasnému překračování zákonných hlukových limitů. Z Akustické studie tudíž nplyne, že by byl přímý zásah do okenních prvků (utěsnění, výměna) k legálnímu provedení stavby bez dalšího nezbytný. Tím méně, že by jej snad dotčení vlastníci museli snést.
- (257) Jen jako jedno z možných opatření ke snížení hlukových imisí ze stavby, na němž je nutná shoda s dotčenými vlastníky, chápou záměr stavebníka prezentovaný v Akustické studii i dotčené orgány, Stavební úřad i žalovaný. Tyto orgány žádnou povinnost strpět zásahy do sousedních nemovitostí, tedy ani do společných částí bytového domu v ul. Kovařovicova, v žalobci tvrzeném smyslu neukládají.

(258) Jelikož změna stavby bytového domu Kovařovicova č. p. 1135 – 1139 není dle DSP součástí navrhovaného stavebního záměru, nemusela osoba zúčastněná ve stavebním řízení dokládat souhlasy (spolu)vlastníkům této stavby ve smyslu ust. § 184a odst. 1 stavebního zákona.⁷²

Důkaz:

- *Akustickou studií – DSP pro výstavbu trasy I.D metra v Praze, Pankrác – Nové Dvory zpracované Ing. Petrem Jurtinem, Ametris, Průběžná 58, 100 00 Praha 10 – datum 6/2019 (součástí správního spisu)*
- *Závazným stanoviskem Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 3. 10. 2019, č. j. HSHMP 41147/2019 (součástí správního spisu)*
- *Revizním závazným stanoviskem Ministerstva zdravotnictví ČR, č. j. MZDR 41183/2021-9/OVZ (součástí správního spisu)*
- *Rozhodnutím Magistrátu hl. města Prahy, odboru pozemních komunikací a drah, ze dne 30. 6. 2021, č. j. MHMP 794288/2021 (součástí správního spisu)*
- *Rozhodnutím Ministerstva dopravy, č. j. MD 32102/2021-130/61 (součástí správního spisu)*
- *Dokumentace pro stavební povolení (DSP), zpracovanou společností METRO-PROJEKT Praha, a.s., nám. I. P. Pavlova 2/1786, 120 00 Praha 2 v 06/2019 (aktualizace 12/2019-zpracování připomínek DOSS) (součástí správního spisu)*

(259) Žádný zásah do vlastnických práv žalobců bez jejich souhlasu tak nehrozí. Správní orgány jej nenařizují a ani nepočítají s jeho pozdějším nařízením jako nezbytným opatřením pro realizaci stavebního záměru. Napadené rozhodnutí není v žádném ohledu exekutivním titulem, kterým by bylo možné donutit žalobce ke strpění zásahu do jejich vlastnických práv.

(260) Nesprávné je tak i tvrzení žalobců o tom, že ve stavebním řízení měli mít postavení účastníků dle ust. § 109 písm. b) stavebního zákona, tedy tzv. účastníků „hlavních“ ve smyslu ust. § 27 odst. 1 správního řádu.

(261) Dle ust. § 109 písm. b) stavebního zákona je účastníkem stavebního řízení „*vlastník stavby, na níž má být provedena změna, není-li stavebníkem.*“ Jak osoba zúčastněná vysvětlila, stavební záměr trasy I.D metra v Praze nezahrnuje provedení změn na bytovém domě Kovařovicova č. p. 1135 – 1139 v žalobci tvrzeném smyslu (zásah do okenních prvků). Povolení změny stavby tohoto bytového domu v žalobci tvrzeném smyslu nebylo předmětem stavebního řízení. Účastenství dle ust. 109 písm. b) stavebního zákona založené na tvrzené změně stavby spočívající v zásahu do okenních prvků tak žádnému z žalobců nemohlo vzniknout.

(262) Dle rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu přísluší účastníkům dle ust. § 109 písm. b) stavebního zákona postavení tzv. účastníků „hlavních“ proto, že jsou

---

⁷² Podle tohoto ustanovení, věty druhé platí, že „[n]ení-li žadatel o povolení změny dokončené stavby jejím vlastníkem, dokládá souhlas vlastníka stavby.“

„prostřednictvím svých práv a povinností úzce spojení s předmětem řízení – právě o jejich právech a povinnostech se řízení vede.“⁷³ To je zásadní rozdíl oproti postavení žalobců ve stavebním řízení vedeném ke stavbě pražského metra I.D. V něm se o uložení povinností či stanovení práv žalobcům ohledně jejich nemovitostí nerozhodovalo. Realizaci projednávaného stavebního záměru mohla být vlastnická práva žalobců k nemovitostem toliko *dotčena* ve smyslu ust. § 109 písm. e) stavebního zákona.

- (263) Bytový dům Kovařovicova č. p. 1135 – 1139 stojí na pozemcích parc. č. 879/7, 879/8, 879/9, 879/10 a 879/11 v k. ú. Krč. Ze Stavebního povolení i Napadeného rozhodnutí vyplývá, že spoluvlastníci uvedených pozemků byli účastníky stavebního řízení z titulu ust. § 109 písm. e) stavebního zákona (tj. vlastníka sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo prováděním stavby přímo dotčeno). Pokud žalobci A, B a C byly v průběhu stavebního řízení spoluvlastníky předmětných pozemků,⁷⁴ příslušelo jim postavení účastníků dle ust. § 109 písm. e) stavebního zákona. Žalobci D příslušelo ve stavebním řízení postavení účastníka přiznané zvláštním zákonem.
- (264) Vzhledem k uvedenému nemohlo být s žalobci v průběhu stavebního řízení jednáno jako s účastníky „hlavními“ dle ust. § 27 odst. 1 správního řádu. Na žalobce se mohlo hledět leda jako na účastníky „vedlejší“ ve smyslu ust. § 27 odst. 2 a 3 správního řádu.⁷⁵
- (265) Je ostatně s podivem, že žalobci námitku týkající se domnělého postavení účastníků hlavních uplatnili až na samém konci stavebního řízení, sedm dnů před vydáním Napadeného rozhodnutí (v rámci vyjádření k podkladům v řízení o odvolání ze dne 1. 3. 2022). V průběhu celého stavebního řízení v prvním i druhém stupni jim zřejmě skutečnost, že je správní orgány za účastníky dle ust. § 109 písm. b) stavebního zákona nepovažují, nepřišla jako důvod ke vznesení námítky.
- (266) Nedůvodná je též námitka žalobců, že „žalovaný na podstatu odvolacích námitek fakticky nereagoval“. Předně odvolací námitku věcně směřující proti Stanovisku HSHMP

---

⁷³ Srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 8. 2021, č. j. 5 As 205/2020-32.

⁷⁴ Což mimochodem žádný z žalobců nedokládá. Z žaloby nevyplývá, jaké konkrétní nemovitosti mají žalobci A, B a C spoluvlastnit; k prokázání existence spoluvlastnictví nejsou ze strany žalobců A, B a C navrženy ani žádné důkazy. Žalobce D jako environmentální spolek nemá ze zákona danou působnost k ochraně vlastnických práv třetích osob, jeho působnost je omezena toliko na ochranu životního prostředí nebo veřejného zdraví (ust. § 3 písm. i) bod 2. zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí).

⁷⁵ K postavení účastníků dle ust. § 109 písm. e) stavebního zákona srov. MACHAČKOVÁ, Jana a kol. Stavební zákon. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2018, s. 824: „Zv. *vedlejšími účastníky*, tj. podle § 27 odst. 2 SpŘ osobami, jejichž práva či oprávněné zájmy mohou být rozhodnutím přímo dotčeny, budou ve smyslu stavebního zákona osoby uvedené pod § 109 písm. e) a f) StavZ.“ K postavení účastníků dle zvláštních zákonů srov. ust. § 27 odst. 3 správního řádu: „Účastníky jsou rovněž osoby, o kterých to stanoví zvláštní zákon. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, mají postavení účastníků podle odstavce 2, ledaže jim má rozhodnutí založit, změnit nebo zrušit právo anebo povinnost nebo prohlásit, že právo nebo povinnost mají anebo nemají; v tom případě mají postavení účastníků podle odstavce 1.“ Zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, na jehož základě odvíjí žalobce D své postavení účastníka stavebního řízení, ohledně povahy účastenství nic odlišného od ust. § 27 odst. 3 správního řádu nestanovuje. Rovněž žalobci D stavební povolení (rozhodnutí) nezakládá, nemění ani neruší právo anebo povinnost ani neprohlašuje, že právo nebo povinnost má anebo nemá.

vypořádal nadřízený orgán (Ministerstvo zdravotnictví) v Revizním stanovisku MZDR a odůvodnění vypořádání námítky bylo žalovaným řádně promítnuto do odůvodnění Napadeného rozhodnutí (viz blíže vyjádření k žalobnímu bodu G.4). Ve zbytku se o odvolací námítky vůbec nejednalo, neboť byly poprvé vzneseny až ve vyjádření k podkladům v řízení o odvolání ze dne 1. 3. 2022, tedy po uplynutí lhůty k doplnění odvolání, jež byla žalobcům v rámci odvolacího správního řízení poskytnuta výzvou Stavebního úřadu ze dne 5. 8. 2021, č. j. MHMP 1187287/2021. V souladu se závěry judikatury Nejvyššího správního soudu tak šlo o prostá vyjádření účastníků dle ust. § 36 odst. 1 správního řádu.⁷⁶ Žalovaný na obsah těchto obecných vyjádření v odůvodnění Napadeného rozhodnutí na str. 47 reagoval a žalobcům mj. vysvětlil, že „[o]chrana chráněného vnitřního prostoru staveb bude v případě zjištění nezbytnosti opatření řešena podle Dokumentace pro stavební povolení investorem s vlastníky objektů a nebude podléhat správnímu řízení“ a že předmětná opatření „zajistí investor ve spolupráci s vlastníky objektů“.

Důkaz:

- *Rozhodnutím Magistrátu hl. města Prahy, odboru pozemních komunikací a drah, ze dne 30. 6. 2021, č. j. MHMP 794288/2021 (součástí správního spisu)*
- *Rozhodnutím Ministerstva dopravy, č. j. MD 32102/2021-130/61 (součástí správního spisu)*
- *Výzvou Magistrátu hl. města Praha, odboru pozemních komunikací a drah, ze dne 5. 8. 2021, č. j. MHMP 1187287/2021 (součástí správního spisu)*

(267) **Z uvedeného plyne, že žádná hmotná ani procesní práva žalobců nebyla postupem správních orgánů v projednávané věci porušena. Napadené rozhodnutí ani Stavební povolení tak nejsou v uvedených ohledech nezákonná a žalobní námítka dle písm. I je tak nedůvodná.**

II.15.

K žalobnímu bodu J

- (268) Žalobci namítají, že jim, resp. žalobci D, v průběhu stavebního řízení v prvním stupni Stavební úřad odmítl pořídit kopie projektové dokumentace stavebního záměru s odkazem na absenci souhlasu požadovaného dle ust. § 168 stavebního zákona. Podle žalobců se jednalo o nezákonný postup, v jehož důsledku jim měla být ztížena příprava námitek proti stavbě.
- (269) Žalobci rovněž namítají, že žalovaný údajně nepřezkoumatelným způsobem zamítl odvolací námítku žalobců, která směřovala proti výše uvedenému postupu Stavebního úřadu. Žalovaný se dle tvrzení žalobců meritem jejich odvolací námítky vůbec nezabýval.

---

⁷⁶ Srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 11. 2017, č. j. 8 As 162/2017-34.

- (270) Tvrzeň porušení procesních práv žalobců mělo představovat nezákonný postup, který měl mít vliv na zákonnost Napadeného rozhodnutí i Stavebního povolení.
- (271) K tomu osoba zúčastněná uvádí:
- (272) Z ust. § 168 odst. 2 stavebního zákona se podává: *„Vedení spisové služby a nahlížení do spisu se řídí ustanoveními správního řádu a zvláštního právního předpisu. Kopii dokumentace stavby stavební úřad poskytne, pokud žadatel předloží souhlas toho, kdo dokumentaci pořídil, případně souhlas vlastníka stavby, které se dokumentace týká. V odůvodněných případech lze usnesením odeprít nahlížení do vybraných částí dokumentace u staveb důležitých pro obranu státu, staveb civilní ochrany a bezpečnosti, popřípadě z důvodů ochrany osob a jejich majetku.“*
- (273) Z hlediska skutkového, prvostupňový stavební úřad, resp. jeho zaměstnanci, nepořídili žalobci D kopie všech jím požadovaných součástí projektové dokumentace, jelikož žalobce D nedoložil souhlas dle ust. § 168 odst. 2 stavebního zákona. Oproti tomu, stavební úřad nebránil žádnému účastníkovi řízení, tj. ani žalobcům, v tom, aby si v průběhu celého stavebního řízení pořizovali kopie projektové dokumentace vlastními záznamovými zařízeními (např. digitálními fotoaparáty), a to v celém rozsahu projektové dokumentace. K tomu stavební úřad poskytl nadstandardní prostor i mimo obvyklé úřední hodiny.⁷⁷ Vedle toho Stavební úřad žalobcům pravidelně poskytoval kopie ostatních částí správního spisu, včetně dokladů připojených k projektové dokumentaci (viz níže).
- (274) K požadavkům žalobce D na to, aby mu stavební úřad okopíroval výkresy z projektové dokumentace, se stavební úřad obsáhle vyjádřil na str. 94 Stavebního povolení. Stavební úřad mj. vysvětlil, že: *„co se týče kopírování či jiné plánografické činnosti, ta není vzhledem k velkým formátům některých výkresů v technických možnostech stavebního úřadu.“*
- (275) Žalobci přesto tvrdí, že prvostupňový stavební úřad postupoval v rozporu se zákonem a s výkladem ust. § 168 stavebního zákona, jenž provedl Nejvyšší správní soud v rámci rozsudku ze dne 23. 7. 2019, č. j. 2 As 256/2017-48. Žalobci se však mýlí.
- (276) Předmětný rozsudek Nejvyššího správního soudu řešil situaci, kdy stěžovatelce, resp. jejímu právnímu zástupci, stavební úřad nedovolil poříditi si kopii projektové dokumentace vlastními fotografickým zařízením. Skutkový stav, na nějž Nejvyšší správní soud v předmětném rozsudku reagoval, tak byl diametrálně odlišný od skutkového stavu v projednávaném případě.
- (277) V žalobci citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu, č. j. 2 As 256/2017-48, je ohledně práva na pořízení kopií ze spisu uvedeno: *„Právo na pořízení kopie spisu či*

---

⁷⁷ Viz str. 133 stavebního povolení: *„Stavební úřad tedy neumožňoval jiné seznámení s podklady než osobní na úřadě, k čemuž poskytl široké časové možnosti i mimo úřední dny a hodiny. Nahlédnout do spisu bylo možné v pracovní době pověřených úředních osob (nikoli v době po ní, např. v 19:00 a podobně). Všechny tyto informace byly sděleny účastníkům v seznámení s podklady č.j. MHMP 1695222/2020 ze dne 20.11.2020.“*

jeho části, které je součástí práva nahlížet do spisu účastníků řízení, jejich zástupců, případně jiných osob, které prokážou právní zájem nebo jiný vážný důvod, je právem, jež v první řadě slouží k zajištění ústavně zakotveného práva účastníků domáhat se stanoveným postupem svého práva u tzv. jiného orgánu (správního orgánu) ve smyslu čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.“ Ohledně účelů, k nimž mají kopie spisu sloužit, Nejvyšší správní soud v tomtéž rozsudku uvedl: „Kopie mají sloužit k tomu, aby účastníkovi umožnily hlubší (např. domácí) studium daných listin, k tomu, aby měl dobrý přehled o obsahu spisu (zavedl si ve věci, v níž je účastníkem, jakýsi svůj domácí spis, s ním může pohodlně pracovat, a v neposlední řadě i k tomu, aby okopírované listiny předložil svému poradci, odbornému konzultantovi, odborníkovi na určité dílčí aspekty stavební činnosti aj. k hlubší analýze, oponentuře apod.“

- (278) Pořizování kopií vlastním zařízením jistě bylo pro žalobce méně komfortní, než kdyby jim stavební úřad příslušné části projektové dokumentace sám okopíroval, setřídil a předal. Rozhodně však neznemožnilo žalobcům řádné seznámení se s obsahem spisu, včetně jeho „domácího“ studia, ani následné hájení práv před stavebním úřadem.
- (279) Ze správního spisu je zřejmé, že žalobci nebo jejich zástupci strávili nahlížením do správního spisu před Stavebním úřadem nejméně 43,5 hodiny a před žalovaným nejméně 13,5 hodiny. Při 22 nahlíženích Stavební úřad žalobcům prokazatelně poskytl fyzické či elektronické kopie dokumentů ze spisu, stejně tak učinil žalovaný nejméně 9x na druhém stupni (pozn. osoba zúčastněná vychází vždy ze znění příslušných protokolů o nahlížení). Žalobcům bylo rovněž prokazatelně umožněno si při nahlížení pořizovat fotokopie podkladů nacházejících se ve spise pomocí vlastních záznamových zařízení. Součástí správního spisu přitom samozřejmě byla i kompletní projektová dokumentace stavby.

Důkaz:

- *Protokoly o nahlížení žalobců a jejich zástupců do správního spisu Stavebního úřadu a žalovaného (součástí správního spisu)*
- (280) Z procesní aktivity žalobců v rámci stavebního řízení je ostatně zřejmé, že se žalobci se spisem, včetně projektové dokumentace, seznámili, neboť v rámci stavebního řízení vznesli celou řadu námitek směřujících mj. i vůči projektové dokumentaci. Žalobci uvedenou skutečnost v rámci žalobního bodu J ostatně sami konstatují. Oproti tomu žalobci neuvádějí, že by v důsledku odmítnutí pořízení kopií projektové dokumentace pracovníky Stavebního úřadu nebyli schopni vznést nějaké námitky proti stavebnímu záměru. Žalobci pouze tvrdí, že postup Stavebního úřadu ohledně kopírování projektové dokumentace jim měl přípravu vznesených námitek údajně ztížit. Žalobci v ničem konkrétně neuvádějí, jak mohla být zkrácena jejich procesní práva, když se se spisem opakovaně seznamovali a disponují jeho kopií, což sami přiznávají a vyplývá i z protokolů o nahlížení do spisu.

- (281) Žalobci namítaný postup Stavebního úřadu nemohl způsobit nezákonnost Stavebního povolení. Stejného názoru je i judikatura správních soudů. Např. z rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, ze dne 29. 7. 2016, č. j. 30 A 4/2015-70, jenž řešil skutkově obdobný případ, se podává: *„Z těchto skutečností krajský soud vycházel a bral je v úvahu při posuzování námitky, že žalobkyni navíc byla odeprána žádost vznesená při nahlížení do spisového materiálu a tím i možnost pořizovat opisy nebo fotokopie projektové dokumentace za účelem hlubšího prostudování materiálu pro potřeby účinné obrany práv a oprávněných zájmů... Pokud je totiž účastníku řízení umožněno seznámit se s obsahem správního spisu, v přezkoumávané věci včetně projektové dokumentace stavby, neshledal by krajský soud uvedenou námitku opodstatněnou, respektive nespatořoval by v ní takové porušení procesních práv žalobkyně, aby to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. Podmínky poskytování kopií projektové dokumentace stavby stavebním úřadem upravuje § 168 odst. 2 druhá věta stavebního zákona tak, že kopii dokumentace stavby stavební úřad poskytne, pokud žadatel předloží souhlas toho, kdo dokumentaci pořídil, případně souhlas vlastníka stavby, které se dokumentace týká. Ze žaloby nevyplývá, že by žalobkyně takové předpoklady pro to, aby mohl stavební úřad uvedeným způsobem postupovat, poskytla. To však žalobkyni nijak nebránilo v tom, aby si fotokopie listin, o které měla zájem, pořídila sama při nahlížení do správního spisu v rámci vedeného stavebního řízení. To také učinila, jak je zřejmé ze záznamu o nahlížení do spisu dne 30. 4. 2014 (viz č. l. 83 správního spisu), v němž je uvedeno, že si žalobkyně vlastním digitálním fotoaparátem pořídila kopie spisu. Žádost o vydání stavebního povolení byla stavebním úřadem projednávána až dne 12. 5. 2014, a proto nelze mít ani tuto námitku za opodstatněnou. Žalobkyně předložila k tomuto jednání celou řadu námitek proti projektové dokumentaci projednávané ČOV (na celkem šesti stránkách).“* Toliko pro doplnění citovaného rozhodnutí lze připomenout, že důvodně namítaná procesní vada může vést ke zrušení správního rozhodnutí jen v případě, že mohla mít vliv na zákonnost takového rozhodnutí - viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu, čj. 6 A 12/2001 – 51 a čj. 2 Afs 93/2006 - 75.
- (282) K tvrzené nepřezkoumatelnosti zamítnutí námitky směřující vůči popsanému postupu Stavebního úřadu. Žalobci uplatnili odvolací námitku v rámci druhého doplnění odvolání ze dne 8. 10. 2021. Žalovaný se s uplatněnou námitkou v konkrétnosti vypořádal v odůvodnění Napadeného rozhodnutí v článku IX. *„Konkrétní odvolací námitky a jejich posouzení“* na str. 42. Žalovaný se otázkou poskytnutí kopií projektové dokumentace zabýval též v odůvodnění Napadeného rozhodnutí v článku V. *„Celkové posouzení stavebního záměru“* na str. 22 – 23.
- (283) Z odůvodnění Napadeného rozhodnutí je tak zřejmé, jakými úvahami se žalovaný při rozhodování řídil a proč odvolací námitku žalobců zamítl. Postup žalovaného tak nelze označit za nepřezkoumatelný.

Důkaz:

- *Rozhodnutím Magistrátu hl. města Prahy, odboru pozemních komunikací a drah, ze dne 30. 6. 2021, č. j. MHMP 794288/2021 (součástí správního spisu)*
  - *Rozhodnutím Ministerstva dopravy, č. j. MD 32102/2021-130/61 (součástí správního spisu)*
- (284) **Z uvedeného plyne, že Stavební povolení ani Napadené rozhodnutí nejsou v uvedených ohledech nezákonná a postup Stavebního úřadu ani žalovaného při jejich vydávání není nepřekoumatelný. Žalobní námitka dle písm. J je tak nedůvodná.**

II.16.

K žalobnímu bodu K

- (285) Žalobci napadají procesní postup Stavebního úřadu, který vydal vícero výzev k seznámení se s podklady pro rozhodnutí. Tvrdí, že jim v důsledku toho nebylo zřejmé, kdy měl Stavební úřad k dispozici úplné podklady pro rozhodnutí, resp. kdy došlo k ukončení shromažďování podkladů. Stavební úřad tak dle jejich názoru nesplnil své povinnosti dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Žalobci údajně neočekávali vydání stavebního povolení, nýbrž očekávali další doplňování podkladů stavebníkem (osobou zúčastněnou). Kvůli tomu údajně vyčkávali s podáním jedné z námitek až na dobu, kdy jim bude dána možnost vyjádřit se k úplným a zcela konečným podkladům pro rozhodnutí.
- (286) Výhrady žalobců směřují též proti postupu žalovaného, který měl vadně vyřídit odvolací námitku, v níž žalobci poukazovali na údajné nesplnění procesních povinností vyplývajících z ust. § 36 odst. 3 správního řádu Stavebním úřadem.
- (287) K tomu osoba zúčastněná uvádí:
- (288) V řízení v prvním stupni byly Stavebním úřadem vydány celkem tři výzvy k seznámení se shromážděnými podklady pro rozhodnutí ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu. První výzvu učinil Stavební úřad dne 7. 4. 2020 v rámci přípisu „*Oznámení zrušení ústního jednání v navazujícím stavebním řízení a seznámení s nově zvoleným postupem projednání žádosti*“, č. j. MHMP 502060/2020. Jelikož byly následně do spisu zakládány další podklady, vydal Stavební úřad ještě dvě dodatečné výzvy, a to dne 20. 11. 2020 výzvu, č. j. MHMP 1695222/2020 a dne 27. 4. 2021 výzvu, č. j. MHMP 565756/2021.
- (289) Žalobci se v povaze výzev a v okolnostech, za kterých byly vydávány, mýlí. Stavebnímu úřadu ve skutečnosti vytýkají praxi, k níž nabádá žalobci citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu, ze dne 13. 11. 2014, č. j. 9 As 42/2014-35. V něm se uvádí: „*povinnost správního orgánu (pozn. podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu umožnit účastníkům řízení vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí) se vždy opětovně „obnoví“, jestliže účastník řízení sice již svého práva využil, ale správní orgán následně opatřil nový podklad rozhodnutí.*“
- (290) To odpovídá skutkovému stavu v projednávané věci. V průběhu řízení opakovaně nastala situace, kdy poté, co bylo Stavebním úřadem umožněno účastníkům řízení

seznámit se s podklady pro rozhodnutí, byly dodatečně opatřeny další podklady rozhodné pro posouzení stavebního záměru. Stavební úřad pak ve světle shora citované rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu vždy po doplnění spisu o nové podklady pro rozhodnutí výzvu k seznámení s podklady zopakoval.

- (291) Poté, co Stavební úřad učinil poslední výzvu nadepsanou „*Seznámení s podklady pro rozhodnutí*“ datovanou k 27. 4. 2021, již do spisu žádné další rozhodné podklady založeny nebyly. Žalobci sice tvrdí opak, nikterak však nekonkretizují, o jaké podklady se mělo jednat ani jakým způsobem mohly ovlivnit meritorní rozhodování Stavebního úřadu. Viz rozsudek NSS, č. j. 8 As 149/2014 – 68: „*pro úspěšnost námítky nemožnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí je nezbytné, aby žalobce upřesnil podklady, jež neměl k dispozici, a jakým způsobem takové pochybení správního orgánu mohlo ovlivnit vydané meritorní rozhodnutí.*“ Shodně k uvedenému i rozsudek NSS, čj. 8 As 28/2011 – 78.
- (292) Ze soupisu správního spisu Stavebního úřadu je patrné, že po výzvě Stavebního úřadu ze dne 27. 4. 2021 se s obsahem spisu (jenž v tu dobu obsahoval podklady, z nichž Stavební úřad při svém meritorním rozhodování vycházel) seznámila žalobkyně A (nahlížení ze dne 29. 4. 2021, 21. 5. 2021, 31. 5. 2021, 10. 6. 2021 a 28.6.2021) a žalobce D (nahlížení ze dne 3. 5. 2021). Stavební úřad vydal Stavební povolení dne 30. 6. 2021. Žalobci tak měli dostatečný prostor pro to, aby se před vydáním rozhodnutí s podklady pro rozhodnutí seznámili a vyjádřili se k nim. Tento prostor pak někteří z žalobců dle jejich uvážení i využili.
- (293) Prostřednictvím výzvy k uplatnění práv dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu správní orgán účastníku řízení signalizuje, že má dostatek podkladů pro rozhodnutí, a že věc tudíž může být správním orgánem rozhodnuta.⁷⁸ Tvrdí-li žalobci, že i po výzvě Stavebního úřadu ze dne 27. 4. 2021 legitimně očekávali, že stavebník (osoba zúčastněná) bude provádět další a další doplňování své žádosti o stavební povolení, nelze tomuto tvrzení z logiky věci přisvědčit.
- (294) Z výzvy Stavebního úřadu ze dne 27. 4. 2021 je patrné, že Stavební úřad měl v době, kdy výzvu učinil, shromážděny veškeré podklady pro rozhodnutí. Žalobcům tak muselo být zřejmé, že Stavební úřad žádné další podklady neočekává, a že je připraven ve věci rozhodnout. Pokud by se žalobci domnívali, že podklady pro rozhodnutí byly v nějakém ohledu neúplné, měli to Stavebnímu úřadu výslovně sdělit a popsat, jaké další podklady pro rozhodnutí měly být dle jejich názoru opatřeny. To však žalobci neučinili v prvním ani v druhém stupni stavebního řízení. Odvolávají-li se žalobci na to, že očekávali blíže neurčenou procesní aktivitu stavebníka (osoby zúčastněné), jež měla spočívat v „*dalším a dalším doplňování*“ jedná se z hlediska průběhu stavebního řízení o bezpředmětné tvrzení. Stavební úřad žádnou další procesní aktivitu stavebníka spočívající v doplňování jeho žádosti zjevně neočekával. Mělo-li snad ono žalobci údajně očekávané

---

⁷⁸ Viz POTĚŠIL, Lukáš. § 36 [Výčet úkonů, oprávnění a povinností účastníka]. In: POTĚŠIL, Lukáš, HEJČ, David, RIGEL, Filip, MAREK, David. Správní řád. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 212, marg. č. 20.

„doplnění“ spočívat v částečném zpětvzetí žádosti o stavební povolení v rozsahu stavebního oddílu „SOD 13 Stanice Olbrachtova“, jež někteří účastníci řízení včetně žalobců požadovali v rámci jednání s osobou zúčastněnou vedených mimo správní řízení, pak muselo být žalobcům s ohledem na závěry jednání naprosto zřejmé, že k žádnému zpětvzetí nedojde. Žalobci tak pouze záměrně využívají uvedených okolností a předstírají, že byli zmateni, aby vůbec mohli pro účely žaloby tvrdit nějaký nepříznivý důsledek jimi namítaného postupu Stavebního úřadu (když se všemi podklady rozhodnutí se prokazatelně seznámili).

- (295) Tvrzení žalobců, že jim postupem Stavebního úřadu bylo znemožněno podání námítky proti stavebnímu záměru, nelze přisvědčit ani z dalších důvodů. V rámci žaloby je námítka, jíž žalobci údajně nemohli vznést v důsledku tvrzené nevědomosti o tom, kdy Stavební úřad ukončí shromažďování podkladů pro rozhodnutí, popsána právě jako: *„námítka tehdy probíhajících jednání o úpravě projektu s cílem zmenšit rozsah stavby a tak zabránit zhola zbytečnému kácení u domu Kovařovicova, tj. před nemovitostmi žalobců A, B a C.“*
- (296) Otázka kácení dřevin před panelovým domem v ul. Kovařovicova však byla předmětem celé řady námitek, jež žalobci v průběhu stavebního řízení v prvním stupni vznášeli a jež Stavební úřad řádně vypořádal. Žalobci ani nepopisují, v čem konkrétně měla jejich údajně „zmařená námítka“ tentokrát spočívat (uvádějí pouze obecně souvislost s jednáním o rozsahu kácení) a především, čím se měla lišit od množství námitek, jež byly ohledně rozsahu kácení v průběhu stavebního řízení v prvním stupni vzneseny. Nadto nelze opomenout, že v rámci stavebního řízení byla stanovena koncentrační lhůta pro uplatnění námitek, jež činila 30 dní od doručení *„Oznámení zrušení ústního jednání v navazujícím stavebním řízení a seznámení s nově zvoleným postupem projednání žádosti“*, č. j. MHMP 502060/2020 ze dne 7. 4. 2020. Poslední výzva k seznámení s podklady pro rozhodnutí byla Stavebním úřadem učiněna 27. 4. 2021. Tedy více než rok po uplynutí koncentrační lhůty.
- (297) Ohledně předmětné *„zmařené námítky“* (tj. v prvním stupni stavebního řízení neuplatněné) žalobci dále vytýkají žalovanému, že se s ní nevypořádal ani v odvolacím řízení. Žalobci tvrzenou námítku měli údajně vznést v rámci odvolání proti Stavebnímu povolení, konkrétně v jeho druhém doplnění ze dne 8. 10. 2021. To však není pravda.
- (298) Z textu příslušného odvolacího bodu označeného nadpisem „k procesu“ totiž vůbec není patrné, že by vedle „procesní“ námítky směřující vůči postupu dle § 36 odst. 3 správního řádu žalobci uplatnili jakoukoliv jinou námítku ve smyslu existence alternativy části stavby u stanice Olbrachtova, s níž by se měl žalovaný vypořádat. V posledním odstavci doplnění odvolání, jež má se zřejmě předmětného týkat, žalobci uvádějí toliko, že se vznesením námítky ohledně: *„existence alternativy řešení stavby a zařízení staveniště pro stanici Olbrachtova bez fatálních dopadů do kvality životního prostředí a pohody bydlení rezidentů“* před prvostupňovým Stavebním úřadem vyčkávali do doby, než stavebník (osoba zúčastněná) změní DSP, tedy ve svém důsledku, až změní svoji žádost o

stavební povolení. K žádné takové změně přitom stavebník nebyl povinen. Z předmětné pasáže doplnění odvolání je zřejmé, že žalobci námitku „*existence alternativy řešení stavby a zařízení staveniště pro stanici Olbrachtova*“ v rámci odvolání ve skutečnosti nevznesli, nýbrž jen popsali důvody, pro než nebyli údajně schopni námitku vznést v prvním stupni stavebního řízení. Žalovaný se pak logicky nemohl s námitkou „*existence alternativy řešení stavby a zařízení staveniště pro stanici Olbrachtova*“ relevantně vypořádat, když tato nebyla v odvolacím řízení uplatněna.

- (299) Nepodání tvrzené námitky v průběhu stavebního řízení v prvním stupni (připustíme-li, že žalobci skutečně nějakou novou námitku opravdu zamýšleli uplatnit) tak nemohlo být zapříčiněno pochybením Stavebního úřadu, nýbrž jedině nevhodně zvolenou procesní strategií žalobců.
- (300) Pokud jde o požadavky na formální náležitosti výzev dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu, žalovaný v průběhu odvolacího řízení zjistil dílčí pochybení Stavebního úřadu, o nichž se pojednává na str. 41 – 42 Napadeného rozhodnutí. Shodně s žalovaným má osoba zúčastněná za to, že zjištěné formální vady v textu výzev nemohly způsobit nezákonnost Stavebního povolení.
- (301) Podle rozhodovací praxe správních soudů může důvodně namítaná procesní vada vést ke zrušení správního rozhodnutí jen v případě, že mohla mít vliv na zákonnost takového rozhodnutí (viz např. rozsudky NSS, čj. 6 A 12/2001 - 51, čj. 2 Afs 93/2006 - 75). Není totiž důvod rušit rozhodnutí v situaci, kdy je zřejmé, že správní orgán by po odstranění vytýkané vady vydal v dalším řízení rozhodnutí v zásadě shodné (viz rozsudek NSS, čj. 2 As 80/2010 - 49).
- (302) Dle rozsudku NSS, č. j. 8 As 149/2014-68, v němž Nejvyšší správní soud vykládal účel ust. § 36 odst. 3 správního řádu, by mohla být nezákonnost rozhodnutí dána za situace, kdyby správní orgán vyšel z podkladů rozhodnutí (důkazů), které byly založeny do správního spisu až po výzvě k seznámení s podklady pro rozhodnutí, resp. které nebyly účastníkovi řízení známy, ale byly přitom rozhodné pro posuzovanou věc. Taková situace v posuzovaném případě nenastala. Ze soupisu správního spisu se podává, že po výzvě k seznámení s podklady ze dne 27. 4. 2021 již do spisu žádné důkazy rozhodné pro posuzovanou věc založeny nebyly.
- (303) Z materiálně-právního pohledu tak bylo žalobcům umožněno svá procesní práva na seznámení s podklady a na vyjádření se k těmto podkladům realizovat. Tvrdí-li žalobci, že jim v důsledku dílčích formálních nedostatků v postupu Stavebního úřadu bylo znemožněno vznést námitku proti stavebnímu záměru, není toto tvrzení pravdivé. Již ze samotných tvrzení žalobců vyplývá, že neuplatnění údajně zamýšlené námitky nemělo žádnou souvislost s výzvami Stavebního úřadu k seznámení se s podklady pro rozhodnutí.
- (304) Je vhodné připomenout i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 6. 2011, č. j. 2 As 60/2011 – 101 upravující výklad ust. § 36 správního řádu, který

nepřipouští přehnaný formalismus v tomto ohledu, když podle NSS porušení § 36 odst. 3 správního řádu nemusí být vždy důvodem pro zrušení rozhodnutí správního orgánu, je třeba vždy v konkrétním případě zkoumat vliv takového procesního pochybení na zákonnost rozhodnutí ve věci samé.

(305)

Důkaz:

- *Oznámením zrušení ústního jednání v navazujícím stavebním řízení a seznámení s nově zvoleným postupem projednání žádosti ze dne 7. 4. 2020, č. j. MHMP 502060/2020 (součástí správního spisu)*
- *Výzvou k seznámení se s podklady z 20. 11. 2020 (součástí správního spisu)*
- *Přípisem „Seznámení s podklady pro rozhodnutí“ ze dne 27. 4. 2021, č. j. MHMP 565756/2021 (součástí správního spisu)*
- *Soupisem správního spisu „Výstavba trasy I.D metra Praze, provozní úsek Pankrác - Nové Dvory“ (součástí správního spisu)*
- *Doplněním odůvodnění odvolání žalobců ze dne 8. 10. 2021 (součástí správního spisu)*

(306) **Z uvedeného plyne, že závěr odvolacího přezkumu provedeného žalovaným, který nespátřil v namítaném postupu Stavebního úřadu pochybení mající vliv na zákonnost vydaného rozhodnutí, je správný. Napadené rozhodnutí ani Stavební povolení nejsou ani v těchto žalobci namítaných ohledech nezákonná a žalobní námitka dle písm. K je tak nedůvodná.**

III. **Závěr**

(307) Osoba zúčastněná závěrem vyjadřuje své přesvědčení, že stavba nové linky pražského metra slouží mimořádně ochraně životního prostředí ve městě, když nahrazuje automobilovou osobní přepravu, popř. autobusovou veřejnou dopravu. Protahování a oddalování realizace této významné veřejně prospěšné stavby s sebou nevyhnutelně nese především negativní dopady na životní prostředí v Praze a oddálení zklidnění autobusové a individuální dopravy v lokalitě Prahy 4. Oproti předpokládanému zahájení stavby v červenci 2020 došlo z důvodu vleklých povolovacích řízení k zahájení teprve v březnu 2022, tedy se zpožděním asi 20 měsíců. Náklady stavebních prací se za 20 měsíců významně zvýšily a zatížily tak i veřejné rozpočty. Stavebníkovi se podařilo najít shodu a konsensus s celou řadou účastníků řízení a vlastníků nemovitostí podél více než 5 km dlouhé trasy metra, s výjimkou žalobců – tří fyzických osob a spolku. Přestože může být každý povolovací proces poznamenán jistými formálními nedostatky, je třeba vždy vážit vliv na hmotná subjektivní práva žalobců a dopady do nich.

Osoba zúčastněná tak nepovažuje jednání žalobců za jednání ve veřejném zájmu, ale proti němu.

IV.
Závěrečný návrh

Vzhledem k nedůvodnosti žaloby v celém jejím rozsahu navrhuje osoba zúčastněná vynesení tohoto

r o z s u d k u:

Žaloba se zamítá jako nedůvodná dle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního.

V Praze dne 30.12.2022

Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost

Přílohy:

- 1) *Dokumentace pro územní rozhodnutí provozního úseku I.D metra Náměstí Míru – Depo Písnice ve znění se zpracovanými připomínkami DOSS ze dne 7. 12. 2012*
- 2) *Rozhodnutí o umístění stavby vydané Úřadem Městské části Praha 4, odborem stavebním, dne 16. 10. 2013, pod č.j. P4/067441/13/OST/FATU ve znění rozhodnutí Magistrátu hl. města Prahy, odboru stavebního a územního plánu, ze dne 26. 6. 2014, č.j. MHMP 895930/2014, které nabylo právní moci dne 10. 7. 2014*
- 3) *Souhlas s dočasným umístěním stavby Zařízení staveniště PAD1b pro doplňkový geologický průzkum úseku ID1 trasy I.D metra v Praze – úsek Pankrác – Depo Písnice, vydaný Úřadem městské části Praha 4, odborem stavebním, ze dne 23. 3. 2018, č. j. P4/028277/18/OST/FATU*
- 4) *Souhlas s dočasným umístěním stavby Zařízení staveniště PAD4 pro doplňkový geologický průzkum úseku ID1 trasy I.D metra v Praze – úsek Pankrác – Depo Písnice, vydaný Úřadem městské části Praha 4, odborem stavebním, ze dne 2. 1. 2018, č. j. P4/167362/17/OST/FATU*
- 5) *Souhlas s dočasným umístěním stavby Zařízení staveniště OLI pro doplňkový geologický průzkum úseku ID1 trasy I.D metra v Praze – úsek Pankrác – Depo Písnice, vydaný Úřadem městské části Praha 4, odborem stavebním, ze dne 23. 1. 2018, č. j. P4/010932/18/OST/FATU*
- 6) *Souhlas s dočasným umístěním stavby Zařízení staveniště VO-OL pro doplňkový geologický průzkum úseku ID1 trasy I.D metra v Praze – úsek Pankrác – Depo Písnice, vydaný Úřadem městské části Praha 4, odborem stavebním, ze dne 25. 1. 2018, č. j. P4/010927/18/OST/FATU*
- 7) *Rozhodnutí o změně v užívání stavby Zařízení staveniště PAD1b pro doplňkový geologický průzkum úseku ID1 trasy I.D metra v Praze – úsek Pankrác – Depo Písnice vydané Úřadem městské části Praha 4, odborem stavebním, ze dne 26. 11. 2021, č. j. P4/475090/21/OST/FATU*
- 8) *Rozhodnutí o změně v užívání stavby Zařízení staveniště PAD4 pro doplňkový geologický průzkum úseku ID1 trasy I.D metra v Praze – úsek Pankrác – Depo Písnice vydané Úřadem městské části Praha 4, odborem stavebním, ze dne 26. 11. 2021, č. j. P4/475092/21/OST/FATU*
- 9) *Rozhodnutí o změně v užívání stavby Zařízení staveniště OLI pro doplňkový geologický průzkum úseku ID1 trasy I.D metra v Praze – úsek Pankrác – Depo Písnice vydané Úřadem městské části Praha 4, odborem stavebním, ze dne 29. 11. 2021, č. j. P4/478229/21/OST/FATU*
- 10) *Rozhodnutí o změně v užívání stavby Zařízení staveniště VO-OL pro doplňkový geologický průzkum úseku ID1 trasy I.D metra v Praze – úsek Pankrác – Depo Písnice vydané Úřadem městské části Praha 4, odborem stavebním, ze dne 26. 11. 2021, č. j. P4/475093/21/OST/FATU*

- 11) *Stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí vydané Magistrátem hlavního města Prahy, odborem životního prostředí dne 2. 11. 2012, sp. zn. S-MHMP-0442488/2011/OZP/VI/EIA/777-8/Nov*
- 12) *Protokol o kontrole OBÚ ze dne 17. 5. 2022*
- 13) *ČSN ISO 9613-2 Akustika – Útlum při šíření zvuku ve venkovním prostoru – Část 2: Obecná metoda výpočtu*
- 14) *Dokumentace vlivů záměru „Výstavba trasy I.D metra v Praze Náměstí Míru – Depo Písnice (včetně depa)“ na životní prostředí, posudku o vlivech záměru „Výstavba trasy I.D metra v Praze Náměstí Míru - Depo Písnice (včetně depa)“ na životní prostředí, zpracovaná společností SUDOP Praha a.s. v listopadu 2011*
- 15) *Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru ochrany prostředí, ze dne 7. 3. 2022, č. j. MHMP 49820/2022, sp. zn. S-MHMP 1980593/2021*
- 16) *Rozhodnutí Úřadu městské části Praha 4, odboru životního prostředí a dopravy, ze dne 15. 9. 2021, č. j. P4/362395/21/OŽPAD/HNL, sp. zn. SZ P4/487601/19*
- 17) *Podání žalobce D v soudním řízení sp. zn. 15 A 20/2022 – doplnění žalobních bodů ze dne 17. 5. 2022*
- 18) *Odborné vyjádření k akustické studii „Výstavba trasy I.D metra v Praze, Pankrác – Nové Dvory“ hluk ze stavební činnosti - zpracované Ing. Petrem Jurtinem, Ametris, Průběžná 58, 100 00 Praha 10, datum vyhotovení 22. 8. 2022*
- 19) *Odborné stanovisko prof. Ing. Matouše Hilara, M.Sc., Ph.D., CEng., MICE a Ing. Martina Srba, Ph.D. k žalobnímu bodu A zaměřenému na rozpor povolené stavby s územním rozhodnutím, datum vyhotovení 12. 9. 2022*
- 20) *Odborné stanovisko prof. Ing. Matouše Hilara, M.Sc., Ph.D., CEng., MICE a Ing. Martina Srba, Ph.D. k žalobnímu bodu G.3 zaměřenému na splnění požadavků vyhlášky ČBÚ č. 55/1996 Sb., datum vyhotovení 21. 9. 2022*